

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1743, 14 Οκτώβρη 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Παγκόσμιος ξεσηκωμός για Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Με έμπνευση από το διεθνές
αντιπολεμικό κίνημα
προχωράμε για

Γυρίστε
στις σελίδες
2, 10, 11, 12, 13, 20
Η Άποψή μας σελ. 3

ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΠΑΝΤΟΥ

Αθήνα 10 Οκτώβρη, Διεθνής Μέρα Δράσης για την Παλαιστίνη. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΤΕΤΑΡΤΗ
21
ΟΚΤΩΒΡΗ

ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
12 μεσ.
ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

**ΑΠΕΡΓΙΑ
ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ**

στα Σχολεία
στην Υγεία
στα Παν/μια

**ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ
ΤΟΝ ΔΕΙΧΝΕΙ
Η ΓΑΛΛΙΑ**

LYCÉENS ÉTUDIANTS
TRAVAILLEURS
GÉNÉRALIS
WEST

Να ξηλώσουμε την κυβέρνηση

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Απεργίες, καταλήψεις
Γυρίστε στις σελίδες 4, 5, 6, 7

Ξεκινάει Πρωτοβουλία
Αγώνα Κατοικία για Όλους
Γυρίστε στις σελίδες 8, 9, 19

Εκατοντάδες χιλιάδες μαθητές, φοιτητές, εκπαιδευτικοί και εργαζόμενοι πλημμύρισαν την προηγούμενη βδομάδα, πάνω από 180 γαλλικές πόλεις, κορυφώνοντας τις κινητοποιήσεις τους στις 6 Οκτώβρη. Από τη Μασσαλία ως το Παρίσι και από το Μπορντό ως τη Λιόν, με την πρωτοφανή μαζικότητα, τα συνθήματα ξύπνησαν μνήμες της εξέγερσης του Μάη του '68.

Οι μαθητικές διαδηλώσεις ξεκίνησαν στα τέλη του Σεπτεμβρίου από τα σχολεία των εργατικών συνοικιών του Κρετέιλ, στα νότια περίχωρα του Παρισιού όπου οι μαθητές είναι σε μεγάλο βαθμό παιδιά εργατικών οικογενειών αραβικής και βορειοαφρικανικής καταγωγής. Τα αιτήματα αρχικά αφορούσαν την άθλια κατάσταση στην οποία βρίσκονται τα σχολικά τους συγκροτήματα. Η σπίθα των πρώτων διαδηλώσεων όμως ήταν αρκετή για να βγει στην επιφάνεια η οργή της νεολαίας για την συνολικότερη εγκατάλειψη της δημόσιας Παιδείας από την κυβέρνηση Μακρόν και τις νεοφιλελεύθερες και ρατσιστικές πολιτικές που εφαρμόζει.

Μέσα σε λίγες μέρες τα αιτήματα για θανάτι, καρέκλες, κλιματισμό και πάνω απ' όλα περισσότερους δασκάλους απλώθηκαν, γενικεύθηκαν και εκφράστηκαν σε μια πανεθνική μέρα μαζικών και οργισμένων διαδηλώσεων στις 6 Οκτώβρη. "Δεν περιμένουμε τίποτα άλλο από τον πρωθυπουργό Λεκορνί, εκτός από το παραιτηθεί. Με υψωμένη τη γροθιά προχωράμε σε μια εβδομάδα εξέγερσης και καλούμε τους εργάτες και τις εργάτριες να έρθουν μαζί μας" δήλωσε στο BFMTV, ο **Αλεξί**, μαθητής Λυκείου στο Παρίσι.

Στις 6 Οκτώβρη πάνω από 1000 σχολεία και σχολές κρατήθηκαν κλειστά από τους μαθητές και τους φοιτητές σε όλη τη χώρα ενώ οι διαδηλωτές και οι διαδηλώτριες ξεπέρασαν τους 450.000.

100.000 στο Παρίσι, 30.000 στην Τουλούζη, 20.000 στη Μασσαλία και στη Λιόν, 15.000 στο Στρασβούργο, 10.000 στη Βρέστη...

Τα κλεισίματα των σχολών έφτασαν μέχρι και στα παραδοσιακά "συντηρητικά κάστρα" όπως το πανεπιστήμιο Παρί-Παντεόν-Ασάς και το Καθολικό Ινστιτούτο του Παρισιού, που δεν είχε κλείσει ούτε τον Μάη του '68.

Μαζί με τη νεολαία στους δρόμους βρέθηκαν και οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων, που με απόφαση όλων των συνδικάτων τους (CGT, UN-SA, CFDT, SUD) προχώρησαν σε μια απεργιακή ημέρα με μαζική συμμετοχή. "Τα λυκεία παιδά μας γράφουν ιστορία και θα είμαστε στο πλευρό τους μέχρι να νικήσουν", είπε στο France3 η **Φρανσουάζ**, καθηγήτρια λυκείου στο Σαν Ντενί. Στη Νίκαια και στο Μπορντό, στο πλευρό της νεολαίας βρέθηκαν αγρότες με τα τρακτέρ τους ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα της Αγροτικής Συνομοσπονδίας. Δύο μέρες αργότερα, στις 8 Οκτώβρη δεκάδες χιλιάδες νέοι και νέες κατέλαβαν την Πλατεία της Βασίλης στο Παρίσι αψηφώντας τις λυσσαλαίες επιθέσεις των CRS, των γαλλικών ΜΑΤ.

Η διάλυση της δημόσιας Παιδείας από την κυβέρνηση Μακρόν είναι συνολική. Γι' αυτό και το μαθητικό κίνημα γρήγορα γενίκευσε τα αιτήματά του. Οι μαθητές διεκδικούν γενικευμένα πλέον προσλήψεις εκπαιδευτικών, νοσοκόμων, ψυχολόγων και συμβούλων επαγγελματικού προσανατολισμού αλλά και την κατάργηση της πλατφόρμας Parcoursup που λειτουργεί σαν ταξικός και ρατσιστικός φραγμός στην είσοδό τους στο πανεπιστήμιο, υποβαθμίζοντας το απολυτήριο λυκείου, (Baccalaureat) καθώς αφήνει το εργασιακό του μέλλον να αποφασίζεται από έναν... αλγόριθμο. Συγχρόνως ζητούν να δημιουργηθούν 250.000

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΜΑΚΡΟΝ ΚΑΙ ΛΕΠΕΝ

Κλιμάκωση μέχρι τη νίκη!

επιπλέον θέσεις φοίτησης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αλλά και να αποκτήσουν ουσιαστικό λόγο στην λειτουργία των σχολείων με αυξημένη αντιπροσώπευση στα σχολικά όργανα.

Το φοιτητικό κίνημα από την πλευρά του ζητά μεταξύ άλλων την αύξηση των υποτροφιών κατά 200 ευρώ το μήνα για 300.000 παραπάνω φοιτητές, εξασφάλιση γευμάτων με 1 ευρώ, πάγωμα των φοιτητικών ενοικίων και κατασκευή νέων εστιών.

Βίαιη καταστολή

Απέναντι σε αυτό το κίνημα ο **Μακρόν** και ο **Λεκορνί** αντέδρασαν με τον τρόπο που μας έχουν συνηθίσει, ξεπερνώντας όμως κάθε προηγούμενο. ΜΑΤ, βίαιη καταστολή, χιλιάδες συλλήψεις ενάντια σε ανήλικους και τραυματισμοί εκατοντάδων νέων, με δύο μαθητές να έχουν χάσει μερικώς την όρασή τους και έναν 15χρονο στη Λενς να έχει ακρωτηριαστεί στο χέρι από χειροβομβίδα κρότου-λάμψης. "Ένας καθηγητής για 35 μαθητές - 5 Ματατζήδες για έναν μαθητή", έλεγε χαρακτηριστικά μια πικέτα στη διαδήλωση στο Παρίσι.

Στο μαθητικό κίνημα όμως δεν επιτέθηκε μόνο η κυβέρνηση και η αστυνομία. Πατώντας στη ρατσιστική ρητορική της κυβέρνησης απέναντι στους μαθητές, οι φασίστες της Εθνικής Συσπείρωσης (Ε.Σ.) της Μαρίν Λεπέν, μαζί με τα ακροδεξιά της τρoλ έτρεξαν να κατηγορήσουν τους μετανάστες και ιδιαίτερα τους μουσουλμάνους μαθητές των φτωχών προαστίων ως "βίαιους" και "άξεστους ταραχοποιούς" που δεν μπορούν να αφομοιώσουν τη γαλλική κουλτούρα και τον πολιτισμό. Συγχρόνως ο **Μπαρντελά**, πρόεδρος της Εθνικής Συσπείρωσης, υπερασπίστηκε με ζήλο

την αστυνομία και εξαγριώθηκε με την απόφαση της κυβέρνησης να απαγορεύσει τις χειροβομβίδες κρότου-λάμψης στις μαθητικές διαδηλώσεις.

"Η Ε.Σ. για πρώτη φορά αναγκάζεται να ταχθεί ξεκάθαρα ενάντια σε ένα μαζικό κίνημα", είπε σε διαδικτυακή εκδήλωση του βρετανικού SWP, η **Βανίνα Τζουντιτσέλι***, μέλος της αδελφής οργάνωσης του ΣΕΚ στη Γαλλία, A2C. "Τόσο στο κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων όσο και στο κίνημα για το συνταξιοδοτικό το 2023 η Ε.Σ. προσπάθησε να παρουσιαστεί ως υπέρμαχος των λαϊκών αιτημάτων. Αυτή τη φορά όμως δεν μπορούσε να το κάνει". Κι αυτό γιατί το κίνημα της νεολαίας που έχει πλέον αγκαλιάσει και το γειτονικό Βέλγιο δεν τους άφησε κανένα περιθώριο.

Οι τεράστιες διαδηλώσεις αποτελούνταν μαζικά από παιδιά μεταναστών. Αλλά όχι μόνο. Στο Παρίσι νέες κοπέλες που φορούσαν τις μαντίλες τους, μαζί με φοιτήτριες των Πολιτικών Επιστημών και δασκάλους του δημοτικού χόρευαν σε ρυθμούς τέκνο τραγουδώντας "η νεολαία έχει χεσμένο το Εθνικό Μέτωπο" (πρόδρομος της Εθνικής Συσπείρωσης) Σε όλες τις διαδηλώσεις ηχούσε το σύνθημα "είμαστε όλοι αντιφασίστες", ενώ όταν στο Παρίσι εμφανίστηκαν οι δημοσιογράφοι της ακροδεξιάς ιστοσελίδας "Σύνορα" οι διαδηλωτές του μπλοκ των Πολιτικών Επιστημών τους υποδέχτηκαν με το σύνθημα "Σύνορα, ρατσιστές - δεν είστε δημοσιογράφοι" και τους ανάγκασαν να φύγουν.

Την ίδια στιγμή μπροστά σε σχολεία και σχολές ακούγονταν η Μασαλιώτιδα μαζί με τη Διεθνή και το Bella Ciao. Και σαν να μην έφταναν αυτά, σε κάθε γωνιά των διαδηλώσεων ξεπρόβαλαν παλαιστινιακές σημαίες, πικέτες και συνθήματα όπως "Απ' το Παρίσι ως τη Γάζα, παλεύουμε και

θα νικήσουμε". Μαζική ήταν άλλωστε και η παρουσία της νεολαίας στις διαδηλώσεις για τη διεθνή ημέρα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, στις 10 Οκτώβρη.

Δεν είναι η πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια που κλονίζεται η σταθερότητα της γαλλικής κυβέρνησης. Πέρυσι, ο πρωθυπουργός Λεκορνί είχε παραιτηθεί έπειτα από μόλις 27 ημέρες θητείας. Ήταν ο τρίτος κατά σειρά πρωθυπουργός που παραιτούνταν μετά τις πρόωρες εκλογές που είχε κηρύξει ο Μακρόν το καλοκαίρι του 2024. Ο Λεκορνί έχει επιστρέψει ξανά στη θέση του πρωθυπουργού, μόνο και μόνο επειδή ο Μακρόν αδυνατεί να βρει άλλον να καλύψει τη θέση.

"Αυτό δεν συνέβη ούτε με τα Κίτρινα Γιλέκα"

Είναι όμως "η πρώτη φορά που υπάρχει ένα κίνημα το οποίο τα βάζει με τις πολιτικές της λιτότητας της κυβέρνησης Μακρόν και συγχρόνως εναντιώνεται ξεκάθαρα ενάντια στο ρατσισμό, αγκαλιάζει τα συνθήματα των μεταναστών και ορθώνεται ενάντια στην ακροδεξιά. Αυτό δεν συνέβει ούτε με τα Κίτρινα Γιλέκα, ούτε με το κίνημα για το συνταξιοδοτικό", τονίζει η Βανίνα Τζουντιτσέλι, "ένα κίνημα που συνδέει αυθόρμητα τα ζητήματα του πολέμου, της Παλαιστίνης, του ρατσισμού και της λιτότητας".

Το επόμενο μαζικό ραντεβού του κινήματος είναι για τις 13 Οκτώβρη. Την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές έφταναν οι πρώτες εικόνες από μια ημέρα μαζικής πανεθνικής δράσης όπου μαθητές, φοιτητές μαζί με τα συνδικάτα των απεργών εκπαιδευτικών και τις ενώσεις γονέων διαδήλωναν και πάλι ενάντια στην κυβέρνηση Μακρόν.

Όμως "απέναντι σε αυτό το φοβερό κίνημα που έχει ήδη αναγκάσει την κυβέρνηση να υποσχεθεί πως θα κάνει κάποιες παραχωρήσεις στον προϋπολογισμό, το να καλούν τα οι Εργατικές Συνομοσπονδίες σε απεργία στις 5 Νοέμβρη, σε μια τόσο μακρινή ημερομηνία δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του κόσμου" όπως επισημαίνει η Βανίνα Τζουντιτσέλι.

Από την άλλη η Ανυπότακτη Γαλλία, του **Ζαν Λικ Μελανσόν**, έχει αγκαλιάσει αυτό το κίνημα. Οι εικόνες του δημάρχου του Σαν Ντενί, **Μπαλί Μπαγκαγιόκο** να μπαίνει με το κουστούμι μπροστά από τους μαθητές για να τους προστατέψει από τα ΜΑΤ έχουν κάνει τον γύρο του κόσμου. Σε όλες τις διαδηλώσεις οι βουλευτές και οι υποψήφιοι της Ανυπότακτης Γαλλίας συμμετέχουν στο πλευρό των διαδηλωτών και στηρίζουν τα αιτήματά τους.

Παρ' όλα αυτά, όπως επισημαίνει στην Εργατική Αλληλεγγύη η Β. Τζουντιτσέλι, "το κίνημα δεν μπορεί και δεν πρέπει να εναποθέσει τις ελπίδες του στις επόμενες εκλογές. Στηρίζοντας την Ανυπότακτη Γαλλία μπορούμε να εμποδίσουμε στις κάλπες τη Λεπέν από το να πάρει την εξουσία. Αλλά για να να φτάσουμε εκεί χρειάζεται αυτό το μαζικό κίνημα που βλέπουμε να εντείνει τον αγώνα και όχι να "ψάξει πιο ειρηνικούς τρόπους κινητοποιήσεων" όπως πρότεινε ο Μελανσόν. Στις 24 Νοεμβρίου η Εθνική Συσπείρωση θέλει να πραγματοποιήσει το συνέδριο της στην Ορλεάνη, κοντά στο Παρίσι. Συνδικάτα και οργανώσεις καλούν σε διαδήλωση για να τους εμποδίσουμε. Η 24 Νοέμβρη μπορεί να γίνει ένας ακόμα σταθμός αυτού του μαζικού κινήματος της νεολαίας που θα τσακίσει τους φασίστες. Αυτό θα είναι δύναμη για ολόκληρο το κίνημα και για όλες τις διεκδικήσεις του".

Δημήτρης Δασκαλάκης

* Η Βανίνα Τζουντιτσέλι θα είναι ομιλήτρια στις 8 Νοέμβρη στο Πάντειο

Κάλεσμα σε πανεθνικό αντιφασιστικό συλλαλητήριο στο συνέδριο του RN στις 25/10.

Κάλεσμα των συνδικάτων για Γενική Απεργία στις 5 Νοέμβρη.

Αθήνα 10 Οκτώβρη. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Ένας Μάης μέσα στο φθινόπωρο

Ο Μητσοτάκης «ξέχασε» να ρωτήσει τον Τραμπ και τον Μακρόν για το πότε είναι η καλύτερη στιγμή να πάει για εκλογές. Τώρα, γαντζωμένος στην καρέκλα του, προσπαθεί να κρατηθεί μέσα στη θύελλα που φουντώνει, καθώς τα πολεμικά αδιέξοδα σφίγγουν και το μαζικό κίνημα αγριεύει.

Η κυβέρνηση του πολέμου και της ακρίβειας προχώρησε στη σύσφιξη του άξονα με το Ισραήλ και τις ΗΠΑ με την επίσκεψη Ρούμπιο, την ώρα που ο Τραμπ βολοδέρνει μέσα κι έξω από την Αμερική.

Το «ξυπόλητο τάγμα» των Χούθι, οι «μαχητές της σαγιονάρας» όπως τους έλεγαν υποτιμητικά, έχουν φτάσει να χτυπούν το αεροδρόμιο του Ριάντ τρέποντας σε φυγή τους δισεκατομμυριούχους που ετοιμάζονταν να συγκεντρωθούν εκεί για το «Νταβός της Ερήμου». Ούτε οι Πάτριот του Δένδια ούτε το «ισλαμικό NATO» Τουρκίας-Πακι-

στάν-Σαουδικής Αραβίας κατάφεραν να αποτρέψουν και αυτήν την ήττα για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Η ροή πετρέλαιου μπλοκάρει και από το Ορμούζ και από την Υεμένη και από τον αγωγό της Σαουδικής Αραβίας.

Πανικόβλητος ο Τραμπ τρέχει να εξασφαλίσει πετρέλαιο από τον Πούτιν, προκαλώντας κρίση σε όλους τους πολεμοκάπηλους ευρωπαίους συμμάχους του NATO. Αλλά ακόμα και έτσι δεν καταφέρνει να ρίξει τις τιμές του ντίτζελ στις αντλίες των βενζινάδικων στις ΗΠΑ, όπως θα ήθελε για να αποφύγει τη μεγαλύτερη ήττα στις αμερικανικές εκλογές στις 3 Νοέμβρη.

«Ενεργειακός κόμβος» μέσω... Σιβηρίας

Τι απομένει από τη «μεγάλη επιτυχία» του Μητσοτάκη με την επίσκεψη Ρούμπιο; Η Ελλάδα «ενεργειακός κόμβος» μέσω... Σιβηρίας, φορτωμένη με νέο γύρο εξοπλισμών για να προστατεύει τον Νετανιάχου και με την ακρίβεια να φουντώνει μέσα στον προεκλογικό χειμώνα.

Σε αυτό το τοπίο έρχεται να πρωταγωνιστήσει το κίνημα που ξεκίνησε από το Παρίσι και τη Μαδρίτη και απλώνεται και εδώ.

Ο πιο άμεσος δεσμός από χώρα σε χώρα είναι το αντιπολεμικό κίνημα που βγαίνει στους δρόμους παντού στο πλευρό της Παλαιστίνης. Στις 10 Οκτώβρη βρεθήκαμε ξανά μαζικά στους δρόμους της Αθήνας και πανελλαδικά δίπλα στα πλήθη που διαδήλωναν για Λευτεριά στην Παλαιστίνη από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως τη Ρώμη.

Δίπλα σε αυτή τη δυναμική, έρχεται να προστεθεί η έμπνευση που φέρνει η νεολαία στην Γαλλία, που ξεσηκώνει την εργατική τάξη και θυμίζει μέρες του Μάη του '68. Την ίδια στιγμή που η στεγαστική κρίση προκαλεί ξεσηκωμό στην Ισπανία, με τις πλατείες να πλημμυρίζουν από διαδηλωτές και Γενική Απεργία στις 11 Νοέμβρη, παραμονές των εκλογών εκεί.

Σε αυτές τις συνθήκες, δεν μας αρκεί να διαπιστώνουμε την κρίση των από πάνω. Είναι ανάγκη να προετοιμαζόμαστε για την ανατροπή τους με τη δύναμη του κόσμου που παλεύει και αντιστέκεται παντού. Με δυο τρόπους. Απλώνοντας και συνδέοντας τους αγώνες σε όλα τα μέτωπα και παράλληλα δυναμώνοντας την επαναστατική Αριστερά που παλεύει για τον Σοσιαλισμό.

Αυτή η προσπάθεια είναι ξεκινημένη.

Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες βγαίνουν στο Σύνταγμα την Τρίτη 13 Οκτώβρη με τις σκηνές τους και με έμπνευση από τη Μαδρίτη για να απαιτήσουν λεφτά για φοιτητικές εστίες και όχι για τον πόλεμο. Δεν είναι μόνοι/ες. Ήδη ξεκινάει Πρωτοβουλία για την Κατοικία για Όλους σε μια προσπάθεια σύνδεσης όλων αυτών των αγώνων: των Κατοίκων της Κυψέλης με τους μαθητές/ριες της Γκράβας, των Προσφυγικών με το φοιτητικό κίνημα, των συνδικάτων με το αίτημα για ανασύσταση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και απαλλοτρίωση των funds που λυμαίνονται τα σπίτια.

Μαζί προχωράει το απεργιακό κίνημα. Την Τετάρτη 21 Οκτώβρη απεργούν μαζί Σχολεία, Νοσοκομεία και Πανεπιστήμια σε ένα μεγάλο βήμα προς μια Γενική Απεργία. Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες ενάντια στην κυβέρνηση και στους γραφειοκράτες που σκέφτονται μόνο τα ψηφοδέλτια των εκλογών.

Στις 8 του Νοέμβρη το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα ξεκινάει ένα κύκλο εκδηλώσεων με θέμα «Ιμπεριαλισμός, περίοδος πολέμων και επαναστάσεων», που προβάλλει την επαναστατική παράδοση ότι ο κύριος εχθρός βρίσκεται στην ίδια μας τη χώρα. Την παράδοση του Λένιν και της Ρόζας Λούξεμπουργκ, του Καρλ Λίμπνεχτ και του Τρότσκι. Οι εξελίξεις διεθνώς μας θυμίζουν τον Μάη του '68, οι εξελίξεις εδώ μας θυμίζουν το Πολυτεχνείο του '73. Με την επαναστατική Αριστερά του Νοέμβρη πιο δυνατή αυτή τη φορά.

Τα βιβλία είναι όπλα

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
παρουσιάζει το βιβλίο του Αλέξανδρου Μπόλαρη

Επανάσταση και Αντεπανάσταση στην Ελλάδα
Ο Εμφύλιος Πόλεμος 1946-1949
στα Προσφυγικά της Αλεξάνδρας

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/10 8μμ
Συλλογικά Κοινωνία της Κατασκευασμένης Προσφυγιάς (ΚΙΝΗΤΟ 6 ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ)

• Τάσος Κωστόπουλος, δημοσιογράφος
• Αλέξανδρος Μπόλαρης, συγγραφέας του βιβλίου

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Θεσσαλονίκη 14-16 Αρβυλά, 1ος ορόφος Τηλ: 210 5247584 • www.marxistiko.gr

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
παρουσιάζει στο Πάντειο Πανεπιστήμιο το βιβλίο

Μαρτυρίες από την Αντίσταση, τον Εμφύλιο, την Υπερορία, τον Επανάστασιμό
Εκδόσεις Λόγιον, Επιστημονική επιμέλεια: Γ. Κωνσταντίνου, Α. Παπαδόπουλου

ΠΕΜΠΤΗ 29/10 6.30μμ
ΠΑΝΤΕΙΟ Λέκτορας Α1
Γιούλιανος επίσημος έτος

• ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ιστορικός, ομότιμος καθηγητής Παντείου
• Τζέλα Βαρνάβα-Σκούρα, ομότιμη καθηγήτρια ΕΚΠΑ
• Μαρία Στάλλου, περιπόλο «Σοσιαλισμός από τα Κάτω»

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
Θεσσαλονίκη 14-16 Αρβυλά, 1ος ορόφος Τηλ: 210 5247584 • www.marxistiko.gr

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τίτania-PEE
τηλ. 2105247584

Και οι μαθητές στους δρόμους

Στις 21 Οκτώβρη μαθήτριες και μαθητές κλείνουν τα σχολεία τους και διαδηλώνουν στο πλευρό των απεργών εκπαιδευτικών και των φοιτητών.

Η περασμένη εβδομάδα ήταν καθοριστική όσον αφορά τις εξελίξεις από την πλευρά των μαθητικών κινητοποιήσεων. Στη μεγάλη εικόνα βρέθηκαν οι μαθητές στη Γαλλία που ξεσηκώθηκαν ενάντια στις ελλείψεις στα σχολεία με τα εργατικά συνδικάτα στο πλευρό τους.

Οι εικόνες της Γαλλίας καθόρισαν της εξελίξεις εδώ. Οι κινητοποιήσεις των σχολείων της Γκράβας ήταν μία πολύ σημαντική εξέλιξη, αφενός λόγω του μεγέθους του σχολικού συγκροτήματος που αφορά περίπου 4000 μαθητές και 450 καθηγητές. Κυρίαρχα ήταν σημαντική εξέλιξη γιατί έβαλε στο κέντρο το ζήτημα των δολοφονικών ιδιωτικοποιήσεων.

Από τη Δευτέρα 3 Οκτώβρη, οι μαθητές έκαναν αποχή κάθε μέρα από τα μαθήματα τους. Οι δάσκαλοι και οι καθηγητές τους συμμετείχαν στο πλευρό τους με στάσεις εργασίας. Την Τετάρτη 7 Οκτώβρη τα σχολεία της Γκράβας έκαναν πορεία μέχρι τον Δήμο Γαλατσίου. Εκεί έγινε πανζουρλισμός με συνθήματα, σφυρίχτρες και κόρνες. Μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί συναντήθηκαν με τον δήμαρχο Γαλατσίου, Μαρκόπουλο. Οργή προκαλούσαν οι απαντήσεις του. Παραδέχτηκε ότι υπήρξε διαρροή αερίου κάτω από το 1ο ΕΠΑΛ Γαλατσίου και δε δεχόταν αναστείλει τη λειτουργία των σχολείων μέχρι να υπάρξει ανδελχής έλεγχος και ενημέρωση. Μετά το τέλος της κινητοποίησης, συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης με εκπαιδευτικό του ΣΕΠΕ "η Αθηνά", έκανε εξόρμηση στους εργαζόμενους του Δήμου Γαλατσίου καλώντας σε στήριξη και συμπράσταση.

Το δίκιο το έχουν οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί

Νέες κινητοποιήσεις ακολούθησαν την Πέμπτη 7 Οκτώβρη. Το πρωί μαθητές πήγαν με πορεία στο Δήμο Αθηναίων. Ακολούθησαν κινητοποιήσεις στις συνεδριάσεις των Δημοτικών Συμβουλίων των δήμων Αθήνας και Γαλατσίου. Εν τέλει, με ομόφωνη απόφαση του δημοτικού συμβουλίου του δήμου Αθήνας τα σχολεία τέθηκαν σε αναστολή λειτουργίας μέχρι νεοτέρας. Επιβεβαιώθηκαν έτσι οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί που από την πρώτη στιγμή απαιτούσαν πλήρη έλεγχο των εγκαταστάσεων αερίου και δημοσιοποίηση των πορισμάτων, πιστοποίηση της ασφάλειας πριν από την επιστροφή στις αίθουσες, ασφαλείς χώρους για διά ζώσης μάθημα όσο αυτές διαρκούν, ουσιαστική ενημέρωση και συμμετοχή της σχολικής κοινότητας σε κάθε απόφαση που την αφορά. Τα μαθήματα αυτή τη στιγμή γίνονται με Webex.

Την ίδια εβδομάδα οργή προκάλεσαν οι ειδήσεις για την πτώση ταβανίων και σοβάδων σε μαθητές. Την Τρίτη 6 Οκτώβρη στο 8ο Λύκειο Κορυδαλλού ψευδοροφή έπεσε και τραυμάτισε μαθητή στο πρόσωπο, ο οποίος πήγε στο νοσοκομείο. Ως απάντηση οι μαθητές έκλεισαν το σχολείο τους. Στο 3ο Λύκειο Λαμίας την Τετάρτη 7 Οκτώβρη, ένα μεγάλο κομμάτι σοβά έπεσε πάνω σε μαθητές με αποτέλεσμα τέσσερις μεταφερθούν με ΕΚΑΒ στο νοσοκομείο Λαμίας για προληπτικούς λόγους. Οι μαθητές στο Νέο Ηράκλειο ξεσηκώθηκαν αντιρατσιστικά, υπερασπίζομενη τη συμμαθήτριά τους που δέχτηκε λεκτική ρατσιστική επίθεση από εκπαιδευτικό του σχολείου.

Η υπουργός Παιδείας Ζαχαράκη βγαίνει και λέει ότι οι καταλήψεις στα σχολεία είναι «αντικοινωνικό» μέτρο. Δείχνει τον φόβο της η υπουργός των διώξεων των εκπαιδευτικών, των κενών και των ελλείψεων. Η 21 Οκτώβρη είναι η αρχή των απεργιών και των καταλήψεων που θα ξηλώσει την «αντικοινωνική» κυβέρνηση και την πολιτική της.

Σ.Γ.

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΚΡΑΒΑ

Ιδιωτικοποιήσεις και περικοπές κάνουν τα σχολεία «βόμβες»

7/10, Κινητοποίηση των σχολείων της Γκράβας στον Δήμο Γαλατσίου. Φωτό: Σοφία Γαρμπί

Γκράβα: Το μπαλάκι των ευθυνών ανάμεσα σε δήμους, κυβέρνηση και ιδιωτικές εταιρείες

«Να μη γίνει η Γκράβα Βιολάντα», φωνάζουν οι μαθητές, οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί. Και έχουν δίκιο. Αν δεν υπήρχε η κινητοποίηση των μαθητών, εκπαιδευτικών και γονέων, η Γκράβα θα συνέχιζε να λειτουργεί και οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί θα κάνανε μαθήματα πάνω σε μία «ωρολογιακή βόμβα». Όπως δουλεύανε οι εργαζόμενοι/οι στη «Βιολάντα», όπως μένανε οι τουρίστες στο κτίριο που εξερράγη στη Πλάκα.

Στις 16 και 21 Σεπτέμβρη και ξανά στις 2 Οκτώβρη, εκπαιδευτικοί και μαθητές κατήγγειλαν έντονη οσμή αερίου στο σχολικό συγκρότημα, που φιλοξενεί πάνω από 4.000 μαθητές και 400 εκπαιδευτικούς. Τελικά, στις 2 Οκτώβρη πραγματοποιήθηκε προληπτική εκκένωση, ενώ οι έλεγχοι που ακολούθησαν δεν έδωσαν οριστική απάντηση για την προέλευση της οσμής. Από την προηγούμενη βδομάδα η Γκράβα είναι, επ' αόριστον, κλειστή για «νέες» έρευνες μπας και οι «αρμόδιοι» βρουν την αίτια της οσμής.

Την Δευτέρα 12 Οκτώβρη, ο Δούκας δηλώνει ότι «το βράδυ της Κυριακής ολοκληρώθηκε και ο δευτερογενής έλεγχος από πλευράς μας. Σύμφωνα με το πόρισμα της εταιρείας που διενήργησε τον έλεγχο, δεν διαπιστώθηκε διαρροή... Ωστόσο, η προέλευση της οσμής παραμένει αδιευκρίνιστη και απαιτεί συγκεκκριμένες απαντήσεις». Ο Δούκας είναι προκλητικός γιατί πανηγυρίζει για το γεγονός ότι δεν διαπιστώθηκε διαρροή για τις ημέρες 9-11

Οκτωβρίου που έγινε ο έλεγχος, με κλειστή, μάλιστα, την παροχή.

Δεν αναφέρεται στο γεγονός ότι η συγκεκριμένη Τεχνική Έκθεση επιβεβαιώνει ότι η εγκατάσταση έχει σοβαρά ζητήματα ως προς τη συντήρηση και την ασφαλή λειτουργία της: "Δεν είναι δυνατή η έκδοση των προβλεπόμενων Πιστοποιητικών Δοκιμής Αντοχής και Στεγανότητας, δεδομένου ότι αυτά περιλαμβάνουν και βεβαίωση συμφωνίας των εγκαταστάσεων με τις θεωρημένες μελέτες... η έκδοση πιστοποιητικού προϋποθέτει επιπλέον την αντικατάσταση του εύκαμπτου αντικραδασμικού συνδέσμου (σύνδεσης του δικτύου με τον καυστήρα) και τον έλεγχο στεγανότητας της διάταξης με θετική έκβαση». Την ίδια στιγμή, κανείς δεν ξέρει αν υπάρχουν σε ισχύ Πιστοποιητικά Ενεργητικής και Παθητικής Πυροπροστασίας.

Μεταφορά ευθυνών

Εκτός των άλλων, η υπόθεση της Γκράβας είναι ένα αποκαλυπτικό παράδειγμα για το πώς η υποχρηματοδότηση των δημόσιων σχολείων και η μεταφορά της συντήρησής τους στους Δήμους, η πολυδιάσπαση των αρμοδιοτήτων ανάμεσα σε υπουργεία, περιφέρειες και δήμους και, φυσικά, οι ιδιωτικοποιήσεις δημιουργούν ένα ατελείωτο γαϊτανάκι μεταφοράς «αρμοδιοτήτων» και ευθυνών που στο βωμό των περικοπών για τις κοινωνικές ανάγκες αλλά και του κέρδους παίζουν κορώνα – γράμματα (και) την ασφάλεια των δημόσιων σχολείων.

Οι Δήμοι Αθηναίων και Γαλατσίου έχουν κεντρικό ρόλο στη συντήρηση των σχολι-

κών εγκαταστάσεων στη Γκράβα. Ο δήμαρχος Γαλατσίου, Μαρκόπουλος, αναφέρθηκε σε τριμηνιαία συντήρηση που δεν είχε πραγματοποιηθεί, ρίχνοντας την ευθύνη στο Δήμο Αθηναίων. Ο Δούκας στέλνει επιστολές στις ιδιωτικές εταιρείες, στους εργολάβους και στο Υπουργείο Παιδείας ζητώντας εξηγήσεις και να αναλάβουν τις δικές τους ευθύνες.

Η δημόσια εταιρία φυσικού αερίου (ΔΕΠΑ) διασπάστηκε σε διαφορετικές εταιρείες, ενώ η ΔΕΠΑ Υποδομών ιδιωτικοποιήθηκε το 2022 και πέρασε στην ιταλική Italgas. Η Εναο, που ανήκει στον όμιλο της Italgas, διαχειρίζεται το δίκτυο διανομής φυσικού αερίου και «αφού έλεγξε τον εαυτό της», δηλώνει, ανεπίσημα, ότι δεν εντοπίστηκε διαρροή στο δίκτυο διανομής.

Δίπλα στην Εναο υπάρχει η εταιρία ICON GROUP, που έχει αναλάβει τη συντήρηση ηλεκτρομηχανολογικών εγκαταστάσεων, ΟΚΤΥΠ Α.Ε. (Κτιριακές Υποδομές, πρώην ΟΣΚ), που έχει ρόλο στην υλοποίηση των έργων, και η Περιφέρεια Αττικής, η οποία χρηματοδοτεί την ενεργειακή αναβάθμιση της Γκράβας, προϋπολογισμού 8,7 εκατομμυρίων ευρώ.

Το Υπουργείο Παιδείας καθώς και οι αρμόδιες Διευθύνσεις Εκπαίδευσης που, θεωρητικά, έχουν την ευθύνη «για την ασφαλή λειτουργία των σχολείων και τον συντονισμό της εκπαιδευτικής διαδικασίας» δεν ασχολούνται καθώς επικαλούνται την «αυτοδιοικητική αρμοδιότητα».

Το κράτος, δηλαδή, έχει ιδιωτικοποιήσει την διανομή του φυσικού αερίου και έχει μεταφέρει στους δήμους τη συντήρηση των σχολικών κτιρίων χωρίς να εξασφαλίζει επαρκή χρηματοδότηση και μόνιμο τεχνικό προσωπικό και οι υποχρηματοδοτούμενοι δήμοι καταφεύγουν σε εργολάβους. Έτσι, από το δίκτυο φυσικού αερίου μέχρι τις εσωτερικές εγκαταστάσεις, τη συντήρηση και τις εργολαβίες, οι ιδιώτες είναι παντού παρόντες και οι αρμοδιότητες κατακερματισμένες. Χρειάζεται κρατική χρηματοδότηση, μόνιμο επαρκές προσωπικό στις τεχνικές υπηρεσίες, ολοκληρωμένοι δημόσιοι έλεγχοι και ασφαλείς σχολικές εγκαταστάσεις.

Η διεκδίκηση για κατάργηση των ιδιωτικοποιήσεων, επαναφορά των υποδομών σε δημόσια ιδιοκτησία και λειτουργία με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο συνδέεται άμεσα (και) με τον αγώνα για ασφαλή σχολεία.

Γιώργος Ράγκος

ΣΧΟΛΕΙΑ

«Κλείνουμε απεργιακά»

Σε 24ωρη απεργία στις 21 Οκτώβρη προχωρούν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές. Την ίδια μέρα απεργούν και οι εργαζόμενοι στα πανεπιστήμια με απόφαση της ΟΔΠΤΕ καθώς και οι νοσοκομειακοί γιατροί. Το Δίκτυο Εκπαιδευτικών «η Τάξη μας» και ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης οργανώνουν την επιτυχία της απεργίας με συσκέψεις, εξορμήσεις και αφισοκολλήσεις στα σχολεία και τους χώρους δουλειάς. Στην Αθήνα καλούν σε απεργιακή συγκέντρωση στα Προπύλαια στις 12 το μεσημέρι.

«Στόχος είναι η ενεργοποίηση όλων των δυνάμεων του κλάδου για την επίτευξη, σε πρώτο στάδιο, της μαζικής συμμετοχής των συναδέλφων στην 24ωρη απεργία της 21/10 αλλά και σε όλες τις δράσεις της Ομοσπονδίας» γράφει μεταξύ άλλων η ΔΟΕ σε ανακοίνωσή της για περιφερειακές συσκέψεις του κλάδου. «...μέχρι την ανατροπή των εφαρμοζόμενων αντιεκπαιδευτικών πολιτικών με τις οποίες βρισκόμαστε αντιμέτωποι (ανεξέλεγκτη ακρίβεια, κατηλωμένοι μισθοί, στοχοποίηση εκπαιδευτικών, πλήθος κενών που μένουν ακάλυπτα, υποβάθμιση του Ολοήμερου σχολείου και της Ειδικής Αγωγής, διόγκωση της γραφειοκρατίας, εντεινόμενος αυταρχισμός, νέο πειθαρχικό «δικαιο», αντιεπιστημονική και αντιεκπαιδευτική αξιολόγηση, σχολεία δίχως στήριξη...).

«Την προσπάθεια να βγούμε σαν κλάδος σε 24ωρη απεργία την έχουμε ξεκινήσει εδώ και πολύ καιρό», δήλωσε στην ΕΑ η **Αναστασία Πουλυτίδου**, μέλος ΔΣ του ΣΕΠΕ «ο Θουκυδίδης». «Ήταν μεγάλη η ανατροπή που έγινε στο συνέδριο της ΔΟΕ στα τέλη Ιούνη όπου αποφασίστηκε 24ωρη –για πρώτη φορά μετά το 2006. Δείχνει τη δυναμική και την πίεση που βάζει η βάση του κλάδου που είναι εξοργισμένη με όσα συμβαίνουν. Ένα παράδειγμα για την κατάσταση που επικρατεί είναι ότι το σχο-

13 Μάρ, Απεργία ΑΔΕΔΥ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

λείο που δουλεύω, μέχρι πριν λίγες μέρες λειτουργούσε χωρίς τμήμα ένταξης. Από την άλλη, η συντονισμένη δράση εκπαιδευτικών, μαθητών και γονέων έχει αποτελέσματα. Το παράδειγμα έρχεται από την Δ' Αθήνας όπου μετά από πολυήμερο αγώνα αποτράπηκε το κλείσιμο σχολικών τμημάτων στους δήμους του Νοτίου Τομέα.

Η απεργία τώρα δίνει την ευκαιρία να οργανωθεί κλίμα μέσα στα σχολεία που θα βάζει στο κέντρο ότι δεν θα αφήσουμε τις διευθύνσεις, την κυβέρνηση και το υπουργείο να κάνουν ό,τι θέλουν στα σχολεία μας. Έχουμε

ακριβώς τα ίδια αιτήματα με τους μαθητές στη Γαλλία: τα τεράστια κενά, τις υποδομές, την κατηγοριοποίηση των σχολείων. Προχωράμε με πρόγραμμα εξορμήσεων, να μπει η αφίσα του καλέσματος σε όλα τα γραφεία δασκάλων και καθηγητών και γύρω από τα σχολεία, να ενημερωθούν όλοι οι συνάδελφοι.

«Η κατάσταση στην Γκράβα δείχνει την εγκατάλειψη των σχολείων. Ακόμα και όπου δεν υπάρχει εγκατάλειψη υποτίθεται αλλά γίνεται έργο, το έργο γίνεται με όρους “Τεμπών” και “μετροπόντικα Κυψέλης”», δήλωσε στην ΕΑ η **Δώρα Κιντή**, καθηγήτρια, μέλος της Γ' ΕΛΜΕ

Αθήνας. «Υποτίθεται ότι όλο το καλοκαίρι γίνονταν εργασίες ενεργειακής αναβάθμισης και δεν είχε ολοκληρωθεί τίποτα. Πιθανολογούμε ότι αυτή η διαδικασία οδήγησε τα σχολεία της Γκράβας να είναι κλειστά και κανείς να μην ξέρει πότε μπορούν να δοθούν οι εγγυήσεις για να ανοίξουν.

Αυτή η εικόνα ισχύει συνολικά. Είτε πλήρους εγκατάλειψης όπως έγινε στη Λαμία με τους σοβάδες να πέφτουν, είτε “αναβάθμισης” με όρους ιδιωτικού τομέα. Μπαίνεις στο σπίτι σου και δεν ξέρεις αν θα πέσει να σε πλακώσει, μπαίνεις στο τρένο και δεν ξέρεις αν θα φτάσεις, στέλνεις το παιδί σου στο σχολείο και δεν ξέρεις αν θα γυρίσει. Η συσσωρευμένη οργή εκφράστηκε από τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς και τους μαθητές στην Γκράβα. Γίνανε συνελεύσεις γονέων με πάνω από 200 άτομα.

Με αυτήν την έννοια η απεργία στις 21 Οκτώβρη είναι πολύ σημαντική. Μόνο έτσι μπορούμε να εξασφαλίσουμε την ασφάλεια στον χώρο εργασίας μας, την ασφάλεια των παιδιών μας στο σχολείο και να απαιτήσουμε πραγματικές αυξήσεις, 13ο και 14ο μισθό. Η ΑΔΕΔΥ προκειμένου να αποφύγει τον συντονισμό κήρυξε μία 24ωρη απεργία στις 25 Νοέμβρη ενώ θα έπρεπε να υπήρχε 48ωρη απεργία σε όλο το Δημόσιο στις 21-22 Οκτώβρη για να μας καλύψει όλους. Είμαστε σε προεκλογική περίοδο και αυτό πρέπει να γίνει σημαία για τις Ομοσπονδίες που καθορίζουν τη διαδικασία των απεργιών. Με αφετηρία την 21 Οκτώβρη ο αγώνας μας να μην έχει τελειωμό».

Σ.Γ.

ΣΧΟΛΕΣ

Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες

Οι Φοιτητικοί Σύλλογοι μπαίνουν στη μάχη των γενικών συνελεύσεων αυτήν την εβδομάδα. Μέσα από τις γενικές συνελεύσεις οργανώνουν στις 21 Οκτώβρη πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στο πλευρό των εργαζομένων στα πανεπιστήμια, των δασκάλων και των γιατρών που απεργούν την ίδια μέρα. Το ΣΕΚ στις Σχολές και τα σχήματα που συμμετέχουν στα ΕΑΑΚ δίνουν όλες τους τις δυνάμεις για άπλωμα του καλέσματος σε όλα τα πανεπιστήμια. Η διαδήλωση στην Αθήνα θα γίνει στις 12μ.σ. στα Προπύλαια και σε κεντρικές πλατείες πανελλαδικά.

Την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο την Τρίτη 13 Οκτώβρη, φοιτητικοί σύλλογοι προχωρούσαν σε συγκέντρωση και συμβολική “κατασκήνωση” στην πλατεία Συντάγματος με βασική αιχμή τη φοιτητική στέγη. Μία μέρα πριν, φοιτητές στη Μυτιλήνη προχώρησαν σε κινητοποίηση στην πρυτανεία του πανεπιστημίου τους καθώς 87 δικαιούχοι φοιτητικών εστιών έμει-

ναν στον αέρα λόγω έλλειψης διαθέσιμων δωματίων. «Την Τρίτη θα βρεθούμε στο Σύνταγμα σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τα υψηλά ενοίκια και την διάλυση των φοιτητικών εστιών», γράφει στην ΕΑ η **Μαριάννα Σπυριδάκη**, μέλος ΔΣ Εστιών ΕΚΠΑ. Ένα πρώτο βήμα για το φοιτητικό κίνημα που βάζει κεντρικό ζήτημα την στέγη καθώς η χρονιά ξεκίνησε με εκατοντάδες φοιτητές να μένουν εκτός Πανεπιστημίων γιατί δεν μπορούν να νοικιάσουν και άλλους τόσους να είναι μέσα στην ανασφάλεια του αν θα μπορούν να συνεχίσουν την σχολή τους.

Γι' αυτό θα είμαστε στην κινητοποίηση βάζοντας όμως ότι η συνέχεια θα πρέπει να είναι στον δρόμο που βάδισαν οι εκατοντάδες χιλιάδες στην Ισπανία που με αφορμή την έξωση της Μαρικάρμεν κάνουν έναν τεράστιο αγώνα για να τα πάρουν όλα πίσω. Η γενική απεργία στους εργατικούς χώρους και οι καταλήψεις στις σχολές είναι το μέλλον για να κατακτήσουμε αξιοπρεπή στέγαση και

όλα όσα προσπαθούν λυσσαλέα να μας αρπάξουν οι κυβερνήσεις και το κεφάλαιο».

«Η κυβέρνηση της ΝΔ και ο Μητσοτάκης θέλουν να παίξουν με τον μέλλον μας», γράφει μεταξύ άλλων το κάλεσμα της **ΕΑΑΚ** στο συλλαλητήριο στις 21 Οκτώβρη. «Εμείς λέμε καθα-

ρά, δεν πάει άλλο, δεν θα τους αφήσουμε! Την στιγμή που ο κόφτης της ΕΒΕ αφήνει χιλιάδες μαθητές εκτός πανεπιστημίων, μας λένε πληρώστε στα ιδιωτικά αν θέλετε να έχετε μέλλον. Όσο η κυβέρνηση πνίγεται στα σκάνδαλα, βαφτίζουν τους φοιτητές και τις φοιτήτριες εγκληματίες σχεδιάζοντας πανεπιστήμια-φυλακές με κάμερες, τουρνικέ, αστυνομία. Βρίσκουν λεφτά για υπερσύγχρονα συστήματα ασφαλείας αλλά ακόμη δεν έχουν βάλει ένα σύστημα τηλεδιόκισης στα τρένα! Ως εδώ! Η νεολαία βγαίνει στους δρόμους. Αγωνιζόμαστε για τα πτυχία μας, για την προοπτική μας. Μαζί με τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς στέλνουμε μήνυμα αγώνα στον Μητσοτάκη και την ΝΔ».

«Από την προηγούμενη εβδομάδα έχουμε προχωρήσει σε κοινές δράσεις με συμφοιτητές μας», δήλωσε στην ΕΑ η **Φωτεινή Μήτρου**, φοιτήτρια στη Φιλοσοφική Σχολή. «Καλούσαμε στην παγκόσμια μέρα δράσης ενάντια στον πόλεμο στις 10 Οκτώ-

βρη. Η ανταπόκριση ήταν πολύ θετική, βλέπαμε όλα τα κεφάλια να γνέφουν ότι συμφωνούν. Ο Φοιτητικός μας Σύλλογος έκανε γενική συνέλευση την Τρίτη 13 Οκτώβρη. Φέραμε τις εικόνες από τη συμβαίνει στη Γαλλία, την Ισπανία και όλο τον κόσμο, βάζοντας μπροστά το σύνθημα “Λεφτά για την Υγεία και την Παιδεία και όχι για πολεμικούς εξοπλισμούς”. Δεν θέλουμε καμία συνεργασία των πανεπιστημίων μας με ισραηλινά ιδρύματα, διεκδικούμε να παρθούν πίσω όλες οι διαγραφές φοιτητών. Η πρότασή μας για το συλλαλητήριο στις 21 Οκτώβρη πλειοψήφισε στη συνέλευση. Καλούμε όλες τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και την ΚΝΕ να σηκώσουν το κάλεσμα για το συλλαλητήριο και να το κάνουμε εφελτήριο αγώνα. Το κίνημα των καταλήψεων πριν δύο χρόνια ήταν πολύ δυναμικό και πρέπει να επανέλθει βάζοντας αυτά τα αιτήματα και οδηγώντας τα στη νίκη. Τώρα είναι η ευκαιρία που βλέπουμε το παράδειγμα της Γαλλίας να ξεσηκωθούμε και εμείς».

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Το εργατικό κίνημα πρέπει να μπει μπροστά, οργανωμένα με τα συνδικάτα του και να ενώσει και να εκφράσει τις αγωνίες και τη διάθεση ενός ολόκληρου κόσμου που βγαίνει και αγωνίζεται ενάντια στις δολοφονικές πολιτικές της κυβέρνησης.

Εμείς, παίρνοντας έμπνευση από τους αγώνες στην Γαλλία και την Ισπανία μπορούμε να μετατρέψουμε την απεργία των γιατρών και το πανεκπαιδευτικό Συλλαλητήριο της 21ης Οκτώβρη σε ένα μεγάλο κύμα απεργιακό που θα σαρώσει τον Μητσοτάκη και την δολοφονική κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας!

Στο πλευρό των φοιτητών και των δασκάλων να βαδίσουμε κι εμείς οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, απεργιακά, με αποφάσεις από τα Πρωτοβάθμια Σωματεία, με κοινή συγκέντρωση και πορεία για να δείξουμε την δύναμή μας και την διάθεσή μας για αγώνα! Για να συμπαρασύρουμε τις συνδικαλιστικές ηγεσίες στον αγώνα! Γιατί η δύναμη μας είναι στην ενότητα και όχι στην διάσπαση και τον διαχωρισμό για τα αιτήματα του κάθε κλάδου. Αυτή την προσπάθεια έχουμε ξεκινήσει και στον Άγιο Σάββα και τις επόμενες μέρες θα οργανώσουμε περιοδείες στα τμήματα για ξεσηκώσουμε τους συναδέλφους.

Κατερίνα Πατρικίου,

πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στο νοσοκομείο «Ο Άγιος Σάββας»

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Την Τετάρτη 14 Οκτωβρίου, 12.30 το μεσημέρι το Σωματείο Εργαζομένων του νοσοκομείου Ευαγγελισμός, προχωρά σε Γενική Συνέλευση στο Δώμα του νοσοκομείου.

Στις εξορμήσεις μας το προηγούμενο διάστημα, βρήκε θετική ανταπόκριση η πρόταση για δύο πράγματα. Πρώτον, ότι τον δρόμο τον δείχνει Γαλλία και χρειάζεται να πάμε για απεργία συντονισμένη σε όλο το Δημόσιο, 48ωρη. Και ότι η απεργία στις 21 του Οκτώβρη που καλεί η ΟΕΝΓΕ πρέπει να είναι απεργία για όλο το προσωπικό του νοσοκομείου. Δεν μπορεί να είναι μόνο για τους νοσοκομειακούς γιατρούς, πρώτον γιατί δεν φέρνουν αποτελέσματα απεργίες που αφορούν αποκλειστικά ένα κομμάτι εργαζομένων. Και δεύτερον γιατί και η ίδια η απεργία θα έχει πολύ μεγαλύτερο αντίκτυπο αν γίνει από όλο το προσωπικό.

Στις 21 Οκτώβρη για τον Ευαγγελισμό είναι μέρα γενικής εφημερίας. Συζητάμε να φτιάξουμε ομάδα απεργίας που να κάνει τριάζ στα επείγοντα, δηλαδή διαλογή περιστατικών. Αυτό είναι προστατευτικό για τους ασθενείς καθώς θα λειτουργούμε με λιγότερο προσωπικό. Αυτές είναι προτάσεις από τη δική μας την πλευρά που τις καλοδέχεται ο κόσμος. Οργανώνουμε την απεργία στο νοσοκομείο μαζί με την Εργατική Αλληλεγγυή που τη στηρίζουν και την αναζητούν οι συνάδελφοι.

Αργυρή Ερωτοκρίτου,

γιατρός στον Ευαγγελισμό, μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ

Να σώσουμε τη Δημόσια Υγεία

Στις 21 Οκτώβρη απεργούν οι γιατροί στα δημόσια νοσοκομεία με κάλεσμα της ΟΕΝΓΕ. Απεργιακές συγκεντρώσεις θα γίνουν σε όλη τη χώρα. Την ίδια μέρα απεργούν οι δάσκαλοι με κάλεσμα της ΔΟΕ. Στο πλευρό των εργαζομένων θα βρεθούν και οι φοιτητές/ριες με συλλαλητήριο. Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης καλεί σε κοινή συγκέντρωση στις 12 το μεσημέρι στα Προπύλαια.

Σε γενικές συνελεύσεις προχωρούν τα Σωματεία Εργαζομένων σε μία σειρά δημόσια νοσοκομεία. Ήδη Σωματεία έχουν κηρύξει στάσεις εργασίας για να καλύψουν όλους τους εργαζόμενους για συμμετοχή στην απεργία και καλούν την ΠΟΕΔΗΝ να προκηρύξει 24ωρη πανυγειονομική απεργία.

ΕΛΕΝΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Στις 21 Οκτώβρη, μέρα 24ωρης απεργίας της ΟΕΝΓΕ, το Σωματείο Εργαζομένων του νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου θα προκηρύξει στάση εργασίας για να συμμετέχουμε όλες και όλοι οι εργαζόμενοι στη συγκέντρωση.

Τα νοσοκομεία υπολειτουργούν λόγω των ελλείψεων και αυτό φάνηκε τις προηγούμενες μέρες με το Σπηλιοπούλειο νοσοκομείο. Όπως σημειώνει και η ανακοίνωση της ΕΙΝΑΠ, το ακτινολογικό τμήμα του Σπηλιοπούλειου οδηγείται σε αναστολή λειτουργίας. Μετά το εργατικό ατύχημα της μοναδικής τεχνολόγου-ακτινολόγου, το τμήμα έμεινε χωρίς διαθέσιμο τεχνολόγο, με συνέπεια τη διακοπή των ακτινογραφιών. Αίτημα για πρόσληψη επικουρικού προσωπικού εκκρεμεί από τον Σεπτέμβριο του 2025. Το Σπηλιοπούλειο είναι η μοναδική δημόσια δομή ανακουφιστικής θεραπείας.

Η διοίκηση του νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου έβγαλε παράνομο χαρτί μετακίνησης για να πάει ακτινολόγος του Έλενα Βενιζέλου στο Σπηλιοπούλειο. Με παρέμβαση του Σωματείου Εργαζομένων και μετά την ανακοίνωση της ΕΙΝΑΠ, η διοίκηση έκανε πίσω. Απεργούμε τα νοσοκομεία μαζί με την εκπαίδευση στις 21 Οκτωβρίου για να τους ξηλώσουμε όλους και πάνω από όλα την δολοφονική πολιτική τους.

Κώστας Καταραχιάς,

γραμματέας Σωματείου Εργαζομένων του νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου, μέλος ΔΣ ΕΙΝΑΠ

ΑΙΓΙΝΗΤΕΙΟ

Το Σωματείο Εργαζομένων στο Αιγινήτειο νοσοκομείο προχωρά σε γενική συνέλευση την Τετάρτη 14 Οκτώβρη στις 12:30μμ.

Πρόσφατα ήρθαμε αντιμέτωποι με το ζήτημα της εύρεσης αμιάντου σε κτίρια του νοσοκομείου μας κατά την διάρκεια έργων ανακαίνισης. Άνοιξε ένα ζήτημα που αφορά πολλά παλιά κτίρια της Αθήνας στα οποία στεγάζονται δημόσιες υπηρεσίες. Γίνονται οι απαραίτητοι έλεγχοι πριν αρχίσουν οι αναπλάσεις για τις οποίες η κυβέρνηση οργανώνει φιέστες;

Επιπλέον πρόσφατα δύο συνάδελφοι ήρθαν αντιμέτωποι με πειθαρχική διαδικασία σε βάρος τους που κινήθηκε από τον οικονομικό διευθυντή του νοσοκομείου. Ταυτόχρονα, νοσηλευτικό και διοικητικό προσωπικό των απογευματινών ιατρείων κατήγγειλε την μη καταβολή δεδουλευμένων τους από τον Απρίλιο από τον εν λόγω προϊστάμενο, ο οποίος απαντούσε προκλητικά «θα πληρώσω όποτε θέλω».

Μέσα από κείμενο υπογραφών, συνελεύσεις και στάση εργασίας, θέσαμε τη Διοίκηση προ των ευθυνών της, απαιτώντας το τέλος των διώ-

ξεων και την επιστροφή των συναδέλφων που αποχώρησαν λόγω των διώξεων. Οι εργαζόμενοι/ες στα απογευματινά ιατρεία αρνήθηκαν να επιστρέψουν στην δουλειά αν δεν τους καταβληθούν τα δεδουλευμένα τους. Κάτω από τη συλλογική πίεση και αντίσταση, έγινε δεκτή η αίτηση παραίτησης του οικονομικού διευθυντή και έγινε καταβολή των δεδουλευμένων. Μία μέρα πριν από την απομάκρυνσή του, ο οικονομικός διευθυντής φρόντισε να επιβάλλει στους δύο εργαζόμενους πειθαρχική ποινή, στέλνοντας τους να αντιμετωπίσουν το νέο πειθαρχικό συμβούλιο.

Απεργούμε μαζί με τους εκπαιδευτικούς στις 21 Οκτώβρη γιατί ο αγώνας μας είναι κοινός. Ζητάμε από την ΠΟΕΔΗΝ να κηρύξει 24ωρη απεργία για όλους τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία.

Μυρτώ Μαργέλη, ειδικευόμενη Ψυχιατρικής στο Αιγινήτειο Νοσοκομείο

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Το Σωματείο Εργαζομένων προχώρησε σε Γενική Συνέλευση τη Δευτέρα 12 Οκτώβρη. «Έγινε συζήτηση, όπου προτείνουμε για τις 21 Οκτώβρη να βγάλει τετράωρη στάση εργασίας το σωματείο για να είναι όλοι μαζί στην απεργία με τους γιατρούς», δήλωσε στην ΕΑ ο Χρίστος Αργύρης, μέλος της Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή. «Πάνω σε αυτή την πρόταση τοποθετήθηκε θετικά η παράταξη Ανάσα, που πρόκειται στην ΕΛΑΣ του Τσίπρα και το ΠΑΜΕ. Δεν μίλησε θετικά ή αρνητικά η ΠΑΣΚΕ. Έγιναν τοποθετήσεις από μέλη της ΔΑΚΕ ότι τάχα λειτουργεί με ασφάλεια το νοσοκομείο και εκεί έγινε μεγάλη αντιπαράθεση ότι είναι επικίνδυνα τα πράγματα, ο κόσμος πεθαίνει, το προσωπικό τρέχει και δε φτάνει, δεν υπάρχει καμία ασφάλεια.

Στις 20 το Οκτώβρη έχει δικαστήριο η Μαρία Χαρχαρίδου για να αναρριθεί το ξήλωμα της από τομεάρχισσα της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας και χρειάζεται το σωματείο να συμμετέχει, να στηρίξει και να έχει φυσική παρουσία. Πάνω σε αυτό υπήρχε συμφωνία»

«Στη συνεδρίαση του ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων του ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς» την Τρίτη 6/10/2026, πρόεδρος του Σωματείου εκλέχθηκε το μέλος της ΔΑΚΕ Τσιμπιδάκης και Γενικός Γραμματέας το μέλος της ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΑΞΙΩΝ (ΠΑΣΚΕ-ΠΑΣΟΚ) Αδαμόπουλος», ενημερώνουν σε ανακοίνωσή τους μέλη της Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή, σχήματος της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο νοσοκομείο.

«Υποψηφιότητα για πρόεδρος του Σωματείου μας, έθεσαν ο Τσιμπιδάκης από τη ΔΑΚΕ και η Χαρχαρίδου από την ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ. Σε αυτή τη συνεδρίαση δεν έγιναν ξεχωριστές ψηφοφορίες, αλλά υπήρξε μία ψηφοφορία σε αντιπαράθεση. Στην ψηφοφορία ο Τσιμπιδάκης έλαβε 6 υπέρ και η Χαρχαρί-

δου έλαβε 5 υπέρ. Τα λευκά ήταν 2.

Το λευκό της ΕΣΑΚ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ (ΚΚΕ), ανάμεσα σε Χαρχαρίδου και Τσιμπιδάκη, δηλώνει ίσες αποστάσεις ανάμεσα στη Δεξιά και την Αντικαπιταλιστική Αριστερά. Η ψήφος υπέρ του Τσιμπιδάκη από τη μισή ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΑΞΙΩΝ (ΠΑΣΚΕ - ΠΑΣΟΚ), όπως και το λευκό της άλλης μισής ΠΑΣΚΕ - ΠΑΣΟΚ, δηλώνει τάση για συμπολίτευση και καμία διάθεση για αντιπολίτευση στη Νέα Δημοκρατία.

Εμείς θα συνεχίσουμε τη μάχη απεργιακά, με Γενικές Συνελεύσεις, Επιτροπές Αγώνα, αντιπολεμικά, αντιρατσιστικά, αντιφασιστικά, ώστε το Σωματείο Εργαζομένων ΓΝΑ «Γ. Γεννηματάς» να μην εξαφανισθεί, αλλά αντίθετα να βρίσκεται μαζικά και από τα κάτω, μπροστά σε όλους τους αγώνες ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ, για να ρίξουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων και για να φτάσουμε σε μια κοινωνία όπου οι εργαζόμενοι θα βρίσκονται στο τιμόνι και θα καθορίζουν την πορεία της».

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Στις 22 Οκτώβρη θα γίνουν οι εκλογές για την ανάδειξη Διοικητικού Συμβουλίου στο Σωματείο Εργαζομένων στο Ιπποκράτειο νοσοκομείο. Τη μάχη των εκλογών δίνει η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, το σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο νοσοκομείο.

«Οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου ΔΣ του σωματείου μας είναι μια ευκαιρία να μαυρίσουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων και τα στηρίγματά της στο νοσοκομείο», γράφει μεταξύ άλλων η ανακοίνωση της Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή για τις εκλογές. «Συνδέουμε την υπεράσπιση της δημόσιας Υγείας με τους αγώνες ενάντια στον πόλεμο, στον ρατσισμό και στον φασισμό, με την αλληλεγγυή στον παλαιστινιακό λαό. Αγωνιζόμαστε για μια κοινωνία που βάζει τις ανθρώπινες ανάγκες πάνω από τα κέρδη» καταλήγει η ανακοίνωση.

«Συμμετέχω στο ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή για πρώτη φορά για να υποστηρίξω τα δικαιώματά μας ως τραυματιοφορείς και εργαζόμενοι», δήλωσε στην ΕΑ η Ειρήνη Μανωλαρά, τραυματιοφορέας στο νοσοκομείο.

«Διεκδικούμε την ειδική άδεια την οποία παίρνουν όλοι δέκα μέρες ενώ εμείς παίρνουμε μόνο πέντε το χρόνο. Επιπλέον δεν μας δίνουν ποτέ τις πλασματικές ώρες και έχουμε μεγάλη έλλειψη προσωπικού. Σαν τραυματιοφορείς είμαστε πολύ λίγοι για τον όγκο εργασίας που υπάρχει. Τόσα χρόνια μας αντιμετωπίζουν σαν να είμαστε τίποτα, σαν να μην έχουμε ειδικότητα, ενώ προσφέρουμε πολλά στο νοσοκομείο. Θέλω να διεκδικήσω για όλους τους συναδέλφους την αναγνώριση του έργου μας. Αυτό που έχω δει είναι ότι ο κάθε βουλευτής μπορεί να βάλει και να προωθήσει τα δικά του άτομα με δόλωμα την ψήφο. Αυτό είναι κάτι άδικο. Θέλω το σύστημα εργαζομένων να λειτουργεί αξιοκρατικά βάσει της εμπειρίας, των χρόνων και του έργου που έχει προσφέρει ο καθένας μας. Τις επόμενες μέρες οργανώνουμε γύρες ενημέρωσης σε τμήματα του νοσοκομείου».

ΔΑΦΝΙ

STOP στις διώξεις

Η πρώτη μέρα της ΕΔΕ τη Δευτέρα 12 Οκτώβρη για τους επτά υγειονομικούς του ΨΝΑ Δαφνί συνοδεύτηκε από μία πολύ μαζική συγκέντρωση στο νοσοκομείο Μεταξά, όπου γινόταν η ΕΔΕ. Την Τρίτη 13 Οκτώβρη, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη έκλεινε την ύλη της, συνεχίζονταν οι καταθέσεις των υγειονομικών με νέα συγκέντρωση.

Η ΕΔΕ αφορά τα γεγονότα που συνέβησαν στις 31/7/26 κατά τη διάρκεια των πυρκαγιών στο Ποικίλο Όρος. Οι διωκόμενοι υγειονομικοί (πέντε εκ των οποίων εκλεγμένα μέλη του ΔΣ του σωματείου) συμμετείχαν στις προσπάθειες να προστατευτούν οι ασθενείς. Ο Άδωνις Γεωργιάδης βρέθηκε στο ΨΝΑ εκείνη την ημέρα, ως συνήθως για το θεαθήναι, αντιμέτωπος με την οργή υγειονομικών και ασθενών.

Για τη συμμετοχή στη στάση εργασίας τις μέρες της ΕΔΕ προκήρυξε 3ωρη διευκολυντική στάση εργασίας η ΑΔΕΔΥ, οι ομοσπονδίες των εργαζομένων στα δημόσια νοσοκομεία ΕΙΝΑΠ και ΟΕΝΓΕ καθώς και πάνω από πενήντα πρωτοβάθμια Σωματεία. Το Σωματείο Εργαζομένων στο ΨΝΑ Δαφνί πήρε απόφαση συμμετοχής σε μία πολύ μαζική γενική συνέλευση όπου ψηφίστηκε ομόφωνα η συμπαράσταση στους διωκόμενους υγειονομικούς.

Στη συγκέντρωση απηύθυναν χαιρετισμό μία σειρά εκπρόσωποι ομοσπονδιών και πρωτοβάθμιων σωματείων. «Η ηγεσία της ΠΟΕΔΗΝ είχε κρατήσει κακή στάση και δεν είχε βγει να υπερασπιστεί εξαρχής τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες», είπε μεταξύ άλλων η Ζαννέτα Λυσικάτου, μέλος ΓΣ ΠΟΕΔΗΝ. «Έβγαλε συμπαράσταση χωρίς στάση εργασίας και είμαστε εδώ για να την πιέσουμε να πάρει αποφάσεις καταδίκης της ΕΔΕ και να σταματήσει να συνδιαλέγεται με τον Άδωνι και το Υπουργείο της μίζεριας. Η τρομοκρατία δεν περνάει, έχουμε μπροστά μας την απεργία στις 21 Οκτώβρη», είπε μεταξύ άλλων τονίζοντας ότι χρειάζεται να γίνει πανυγειονομική απεργία. Για τα κοινά προβλήματα των ελλείψεων στο Δημόσιο μίλησε στον χαιρετισμό του ο Νίκος Τουρνάς, εργαζόμενος στην ΑΑΔΕ και μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ.

«Ο κατά τα άλλα λαλίστατος υπουργός, ενώ τις μέρες μετά τη φωτιά διέδιδε ψέματα και αίσχη, αυτή τη στιγμή δεν είναι καθόλου λαλίστατος γιατί φοβάται τι θα γίνει με αυτή την ιστορία», είπε από το βήμα της συγκέντρωσης ο Νεκτάριος Χάνταρ, διωκόμενος υγειονομικός μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων ΨΝΑ Δαφνί. «Γιατί έβαλε πολύ ψηλά τον πήχη με αυτές τις διώξεις. Έβαλε τον πήχη στο ερώτημα αν κουμάντο θα κάνουν οι υπουργοί για τους φωτογραφικούς τους φακούς για να απειλούν τους εργαζόμενους, ή οι εργαζόμενοι που κρατάνε όρθια τα νοσοκομεία που ξέρουν πως να φροντίζουν τους ασθενείς, που ξέρουν πως να τα στήνουν, να τα δουλεύουν και να τα συντηρούν όπως κάναμε τη μέρα τη φωτιάς. Σε αυτό το δίλημμα που βάζει ο υπουργός να απαντήσουμε θετικά και επιθετικά: εμείς έχουμε τον πρώτο λόγο στα νοσοκομεία. Να οργανώσουμε τη συνέχεια των κινητοποιήσεων, έχουμε την απεργία στις 21 του Οκτώβρη. Συνεχίζουμε τις κινητοποιήσεις για να καταρρεύσει η σκευωρία και να κάνουμε τα νοσοκομεία μας καλύτερα».

21/10 Όλοι στην απεργία

Στις 21 Οκτώβρη, απεργούμε στο Δημόσιο. Τρεις κλάδοι ξεσηκώνονται ενάντια στην κυβέρνηση, που με την πολιτική της, διαλύει κάθε δημόσιο αγαθό, μας καταδικάζει στην φτώχεια και τσακίζει τις ζωές μας. Με έμπνευση από τον ξεσηκωμό της νεολαίας στην Γαλλία που έχει βγάλει στον δρόμο όχι μόνο εκατοντάδες χιλιάδες μαθητές και φοιτητές, αλλά και τους εκπαιδευτικούς και όλα τα συνδικάτα.

Στις 21 Οκτώβρη απεργούν οι εκπαιδευτικοί, δάσκαλοι και καθηγητές, με κάλεσμα των ομοσπονδιών τους. Οι νοσοκομειακοί γιατροί με απόφαση της ΟΕΝΓΕ και μια σειρά από σωματεία νοσοκομείων αποφασίζουν συμμετοχή στην απεργία απαιτώντας από την ΠΟΕΔΗΝ να απεργήσει και αυτή. Μαζί τους και οι εργαζόμενοι στα Πανεπιστήμια αλλά και οι φοιτητές που ξεσηκώνονται εκείνη την ημέρα.

Απεργούμε διεκδικώντας αυξήσεις στους μισθούς μας, επαναφορά των δώρων, μαζικές προσλήψεις ενάντια στην διάλυση σχολείων και νοσοκομείων. Αγωνιζόμαστε για να σώσουμε την Υγεία, την Παιδεία και κάθε δημόσιο αγαθό από την ιδιωτικοποίηση. Μας προκαλεί οργή η πολιτική της κυβέρνησης, γιατί ταυτόχρονα με την εγκληματική ασυλία που δίνουν στον ιδιωτικό τομέα όπως για παράδειγμα στους κομπογιανίτες των «πλα-

σμαφαιρέσεων» και της «αντιγήρανσης» βλέπουμε να δίνονται δισεκατομμύρια σε στρατιωτικούς εξοπλισμούς και για την αποπληρωμή ενός χρέους που δεν είναι δικό μας.

Τα νοσοκομεία ρημάζουν και καθημερινά πεθαίνει κόσμος γιατί λείπει το απαραίτητο προσωπικό από τις δομές Υγείας. Τα σχολεία λειτουργούν με είκοσι χιλιάδες κενά, με σοβάδες να πέφτουν και να τραυματίζουν μαθητές, με τα σχολεία της Γκράβας (4.000 μαθητές!) να εξεγείρονται λόγω διαρροής φυσικού αερίου. Την ίδια ώρα μαθητές βρίσκονται σε κρατητήρια στην Σάμο, γιατί τόλμησαν να κάνουν κατάληψη διαμαρτυρούμενοι για αυτή την κατάσταση.

Αυτοπεποίθηση

Τα παραδείγματα από την Ισπανία και την Γαλλία μας γεμίζουν με αυτοπεποίθηση. Μαθητές, φοιτητές, εργαζόμενοι με καταλήψεις και απεργίες διεκδικούν να αυξηθεί η χρηματοδότηση για την δημόσια Παιδεία κόντρα στους θηριώδεις προϋπολογισμούς για τους πολεμικούς εξοπλισμούς του ReArm Europe και την αποπληρωμή του δημόσιου χρέους.

Αντίστοιχα στην Ισπανία οι καταλήψεις των πλατειών κόντρα στην κρίση στέγης των αρπαχτικών των funds ανάγκασε τα εργατικά συνδικάτα να προκηρύξουν πανεθνική απεργία στις 11 Νοέμβρη. Στις 30 Οκτώβρη οι λιμενεργάτες σε πάνω από 70 χώρες συν-

τονίζονται απεργιακά σε μια ιστορική κίνηση για το μπλοκάρισμα της μεταφοράς πολεμικού υλικού στο γενοκτονικό Ισραήλ και άλλα πολεμικά μέτωπα του πλανήτη.

Ο δρόμος της απεργιακής σύγκρουσης με διάρκεια είναι μονόδρομος και η απεργία στις 21 Οκτώβρη χρειάζεται να μετατραπεί σε απεργία σε όλους τους κλάδους του δημοσίου και γίνει αφετηρία για να κλιμακώσουμε απεργιακά. Αυτό σημαίνει ότι οργανώνουμε γενικές συνελεύσεις σε κάθε χώρο δουλειάς και αποφασίζουμε από τα κάτω κάλυψη και συμμετοχή στην απεργία διεκδικώντας από τις ομοσπονδίες μας να συμμετέχουν. Με απεργιακές επιτροπές φροντίζουμε να σταματήσουμε κάθε λειτουργία την ημέρα της απεργίας, το προσωπικό ασφαλείας ορίζεται από το σωματείο και όχι από τους προϊσταμένους των τμημάτων.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κάθε μέρα που περνάει βυθίζεται σε ένα ακόμα σκάνδαλο, σε ακόμα μία αποκάλυψη μπαζώματος των εγκλημάτων της αλλά δεν παραιτείται.

Εμπρός για άπλωμα των απεργιών και συντονισμό από τα κάτω! Για να ξεφορτωθούμε το σύστημα του κέρδους και του πολέμου, για να έχουμε εμείς οι εργαζόμενοι τον έλεγχο των νοσοκομείων μας και όχι τα αρπαχτικά της αγοράς.

Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

Παλεύουμε για κλιμάκωση

Σε συγκέντρωση την ώρα της συνεδρίασης της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ την Παρασκευή 9 Οκτώβρη προχώρησαν εργαζόμενοι, συνδικαλιστές του δημοσίου και συμπαραστάτες καλώντας την ομοσπονδία να σταματήσει τις καθυστερήσεις και να κηρύξει 48ωρη απεργία σε όλο το Δημόσιο.

Στις 21 Οκτώβρη απεργούν οι δάσκαλοι με απόφαση της ΔΟΕ. Την ίδια μέρα απεργούν οι γιατροί με κάλεσμα της ΟΕΝΓΕ. Με συνθήματα όπως "Το δρόμο τον δείχνει η Γαλλία εμπρός ή ΑΔΕΔΥ για 48ωρη απεργία" οι εργαζόμενοι έδειξαν την ανάγκη η ομοσπονδία να συνολικεύσει και να κλιμακώσει τα απεργιακά βήματα.

«Αντιπροσωπεία του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης παρακολουθήσαμε τη συνεδρίαση και τοποθετηθήκαμε ζητώντας από την ΑΔΕΔΥ να λάβει απόφαση απεργιακής κλιμάκωσης για 48ωρη απεργία μέσα στον Οκτώβρη, πρόταση που είχε ήδη κατατεθεί από τον περασμένο Αύγουστο και είχε υποστηριχθεί ξανά από Ομοσπονδίες, συνδικαλιστές και σωματεία στη σύσκεψη της ΑΔΕΔΥ στις 17/9», γράφει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Νίκος Τουρνάς, μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ.

«Δυστυχώς, οι προτάσεις που κατατέθηκαν στη συνεδρίαση από τις περισσότερες παρατάξεις ήταν κατά πολύ κατώτερες των περιστάσεων. Η ΔΑΣ πρότεινε αρχικά 24ωρη στις 11/11 (ούτε 48ωρη, ούτε καν τον Οκτώβρη), πρόταση τόσο αναντίστοιχη της περιόδου που η κυβερνητική ΔΑΚΕ την υιοθέτησε αμέσως. Η ΠΑΣΚΕ βρέθηκε ακόμα πιο πίσω σε διάθεση προτείνοντας 24ωρη στις 25/11(!), ενώ η ΕΑΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ-ΕΛΑΣ) δεν αντιπρότεινε τίποτα. Η Συνδικαλιστική Ανατροπή (παράταξη με δύναμη κυρίως στην ΠΟΕ-ΟΤΑ), αντίθετα, επανέφερε την πρότασή για 48ωρη απεργία και κλιμάκωση, πρόταση στην οποία έδωσαν στήριξη και οι Παρεμβάσεις (παράταξη της αντι-

Συγκέντρωση έξω από τα γραφεία της ΑΔΕΔΥ στις 9/10. Φωτό: Σοφία Γαρμπή

καπιταλιστικής-ριζοσπαστικής Αριστεράς), που ούτως ή άλλως ζητάνε συντονισμένο σχέδιο απεργιακής κλιμάκωσης ενάντια στην κυβέρνηση από την αρχή της χρονιάς.

Στη συνέχεια, η ΔΑΣ επέλεξε να είναι συνθετική με τις προτάσεις "στα δεξιά της" και αντιπρότεινε και αυτή 24ωρη στις 25/11, πρόταση που τελικά ψηφίστηκε. Ίσως η πιο χαρακτηριστική ένδειξη της αντιφατικής στάσης που κράτησε η πλειοψηφία της ηγεσίας της ΑΔΕΔΥ ήταν το γεγονός ότι στις τοποθετήσεις καμία παράταξη, με εξαίρεση τη ΔΑΚΕ, δεν αμφισβήτησε ούτε την ένταση των επιθέσεων που δεχόμαστε από τη ΝΔ, ούτε την αγωνιστική διάθεση του κόσμου, η οποία, κατά ομολογία σχεδόν όλων, εκφράστηκε μαζικά και στα συλλαλητήρια της ΔΕΘ. Παρόλα αυτά, οι αναλύσεις δεν συνοδεύτηκαν από μια αντίστοιχη απόφαση που θα έδινε ένα αναβαθμισμένο τόνο σύγκρουσης με τη δεξιά πολιτική.

Πλέον το απεργιακό βάρος το αμέσως επόμενο διάστημα πέφτει στις πλάτες των κλάδων του δημοσίου που έχουν αποφασίσει ήδη απεργία στις 21/10 (δάσκαλοι, καθηγητές, νοσοκομειακοί γιατροί). Η επιτυχία αυτής της απεργίας και η επέκτασή της έχει τη δυνατότητα να ξαναβάλει την πίεση στην ΑΔΕΔΥ για κλιμάκωση με 48ωρη απεργία άμεσα».

Πρωτοβουλία Αγώνα “Κατοικία για Όλους”

Στην ιδρυτική της σύσκεψη προχώρησε την Δευτέρα 12 Οκτώβρη η Πρωτοβουλία Αγώνα «Κατοικία για Όλους». Η σύσκεψη έγινε στον πολυχώρο Ρομάντσο και συμμετείχαν αγωνιστές/ριες από πολλές συλλογικότητες, κινήσεις γειτονιών, σωματεία, εργατικούς χώρους, σχολές. Με έμπνευση από το μεγάλο κίνημα για τη στέγη στην Ισπανία, στη συζήτηση αναδείχθηκε η ανάγκη για μια κεντρική Πρωτοβουλία που θα ενώσει τους αγώνες για το δικαίωμα στην κατοικία. Όπως ανακοινώθηκε, πρώτη κίνηση της Πρωτοβουλίας θα είναι η οργάνωση κεντρικού συλλαλητηρίου στην Αθήνα στις 11 Νοέμβρη σε συντονισμό με την Γενική Απεργία στην Ισπανία. Στο πάνελ ήταν ο Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, ο Κωνσταντίνος Λιβέρης, πρόεδρος του ΠΑΝΣΥΠΟ (εργαζόμενοι των πρώην Οργανισμών Εργατικής Κατοικίας και Εργατικής Εστίας που τώρα είναι υπάλληλοι στη ΔΥΠΙΑ), η Μαριάννα Σπυριδάκη, μέλος ΔΣ του Συλλόγου Φοιτητικών Εστίων ΕΚΠΑ, ο Αλέξανδρος Κουτρουλάρης από την Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης, η Κατερίνα Θωίδου, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη, ο Γιάννης Κιμπουρόπουλος, δημοσιογράφος, η Σοφία Σισμάνη, εκπαιδευτικός, μέλος του ΣΕΠΕ “Η Αθηνά” και ο Σπύρος Γεωργακόπουλος, πολιτικός μηχανικός. Ακολούθησαν τοποθετήσεις από αγωνιστές/ριες από πολλές κινήσεις, χώρους, γειτονίες. Δημοσιεύουμε αποσπάσματα από τις εισηγήσεις και τις παρεμβάσεις.

Από τις συνθήκες μέσα στις οποίες συγκροτείται η Πρωτοβουλία Αγώνα «Κατοικία για Όλους» ξεκίνησε την τοποθέτησή του ο Π. Κωνσταντίνου. «Συνθήκες όχι μόνο βαρβαρότητας από την επίθεση στο δικαίωμα στην κατοικία, αλλά και συνθήκες κινητοποίησης με κορυφαίο παράδειγμα την έκρηξη στην Ισπανία μετά την έξωση της Μαρικάρμεν με προοπτική εκεί τη γενική απεργία», είπε και διάβασε ανταπόκριση ακτιβίστριας από το ισπανικό κίνημα που καλούσε σε κλιμάκωση του αγώνα «ώστε να μην υπάρχουν ούτε άνθρωποι χωρίς σπίτι, ούτε σπίνια χωρίς ανθρώπους».

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στις καταστροφικές συνέπειες της επίθεσης, από τα Πετράλωνα και την Πλάκα μέχρι την Κυψέλη και τη Γκράβα, που η κυβέρνηση αντιμετωπίζει κυνικά ως «παράπλευρες απώλειες» μιας πολιτικής που θεωρεί ότι «η κατοικία είναι εμπόρευμα που αγοράζεται και πουλιέται». Μιας πολιτικής που, όπως θύμισε, σηματοδοτήθηκε από την κατάργηση των Οργανισμών Εργατικής Κατοικίας και Εστίας την περίοδο των μνημονίων και κλιμακώθηκε μέχρι σήμερα «με τους πλειστηριασμούς και τα κόκκινα δάνεια, το real estate, την τουριστικοποίηση, την εκτίναξη των τιμών στα νοίκια».

Αφού τόνισε ότι το εργατικό και φοιτητικό κίνημα πρέπει ναβάλουν επιθετικά το αίτημα για το δικαίωμα στην κατοικία, κατέληξε: «Έχουμε να συγκρουστούμε με τις τράπεζες και τα funds, να αναδείξουμε τη διεκδίκηση για φοιτητικές εστίες, ναβάλουμε το θέμα του δημόσιου εργατικού ελέγχου για κατοικία για όλους, ασφαλή και προσιτή. Αυτή τη δυναμική και προοπτική θέλει να εκφράσει και να οργανώσει η Πρωτοβουλία που συγκροτούμε σήμερα».

«Από το 2012, όταν καταργήθηκε ο ΟΕΚ, «Αστεγαστικά προγράμματα επί της ουσίας δεν έχουν γίνει», ξεκίνησε ο Κ. Λιβέρης, εξηγώντας πώς τα τεράστια αποθεματικά του Οργανισμού από τις εισφορές των εργαζόμενων κατέληξαν να επιχορηγούν τις τράπεζες για να δίνουν στεγαστικά δάνεια ή να εξυπη-

ρετούν ανάγκες ταμειακής ρευστότητας του κράτους.

«Πρέπει να μιλήσουμε για συγκεκριμένες πολιτικές ευθύνες. Κατάργησαν τον Οργανισμό και άφησαν πίσω τους ένα τεράστιο κοινωνικό και θεσμικό κενό, με καταστροφικό αποτέλεσμα για την κοινωνία», συνέχισε, αναδεικνύοντας το έργο του ΟΕΚ που είχε καταφέρει να χτίσει πάνω από 54.000 εργατικές κατοικίες σε οργανωμένους οικισμούς σε όλη την Ελλάδα και με όλα τα δίκτυά τους, αποχέτευση, νερό, ρεύμα.

Αποδόμησε επίσης όλες τις κυβερνητικές διακηρύξεις για τη στεγαστική πολιτική, όπως για παράδειγμα ότι κατάφερε η δόση των δανείων να είναι “μικρή”. «Η δόση ενός δανείου δεν είναι το κόστος στέγασης -μαζί είναι το κόστος για νερό, ρεύμα, επισκευές, κοινόχρηστα. Αναγκαστικά κάποιοι επιλέγουν τι θα πληρώσουν και τι θα αφήσουν απλήρωτο γιατί δεν βγαίνει ο λογαριασμός», είπε, φέρνοντας συγκεκριμένα στοιχεία για την υπερεπιβάρυνση που έχουν στο κόστος στέγασης μεγάλες κοινωνικές ομάδες.

«Σε πρόσφατη ημερίδα μας για τη στέγαση, μας προέκυψαν ερωτήματα για το γεγονός ότι δεν είχαν όλα τα κόμματα καταλήξει αν χρειάζεται ένας καινούργιος ΟΕΚ. Έξω ο κόσμος δεν έχει να ζησει και να δώσει για το ενοίκιο του και κάποιοι αναρωτιούνται ακόμα αν τελικά χρειάζεται ο ΟΕΚ», υπογράμμισε και κατέληξε: «Τα χρήματα της εργατικής κατοικίας πρέπει να επιστρέψουν στον κοινωνικό σκοπό για τον οποίο συγκεντρώθηκαν. Κάθε άνθρωπος, ανεξαρτήτως ηλικίας, εισοδήματος και δυνατότητας τραπεζικού δανεισμού, δικαιούται στέγη, προσιτή, αξιοπρεπή και ασφαλή».

Για τη στεγαστική κρίση στο φοιτητικό σώμα μίλησε η Μ.Σπυριδάκη. «Στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων οι εστίες είναι φτιαγμένες με ΣΔΙΤ και εργολαβίες που σημαίνει αυτόματα ενοίκια. Στην Πάτρα, ισραηλινές εταιρίες φτιάχνουν νέες εστίες που θα τις παραδώσουν το 2027 χωρίς να ξέρουμε τους όρους, ανοίγοντας και το θέμα της συνεργασίας με

το κράτος τρομοκράτη. Το Πανεπιστήμιο Αιγαίο νοικιάζει τις εστίες του κάθε καλοκαίρι στο προσωπικό του για να κάνει διακοπές με αντίτιμο. Την ίδια στιγμή χιλιάδες φοιτητές ψάχνουν για σπίτι και δεν ξεκινάνε το έτος», είπε.

«Στις εστίες του ΕΚΠΑ προσπαθούν να εκτοπίσουν τους φοιτητές και να φέρουν τις εταιρίες. Το ενορχήστρωσαν βάζοντας μπροστά τα σχέδια ασφαλείας που έχει η ΝΔ για τα πανεπιστήμια, υποχρεώνοντάς μας να έχουμε κάρτα εισόδου και εξόδου και μια λειτουργία που θυμίζει σωφρονιστικά ιδρύματα. Πρόσφατα έκλεισαν τις εστίες στην Πατησίων και έφεραν όλους τους φοιτητές στο ΕΚΠΑ, δημιουργώντας ασφυκτική κατάσταση με τον ήδη εξευτελιστικό εξοπλισμό των εστιών. Μαζί ήρθε και η καταστολή με τους μπάτσους να μπαίνουν ανενόχλητοι και να συλλαμβάνουν όποιον αντιστέκεται», συνέχισε, κλείνοντας με τους αγώνες των φοιτητών/ριών.

«Το φοιτητικό συλλαλητήριο που καλείται αύριο για το θέμα της στέγης είναι πολύ σημαντικό. Στις 21 Οκτώβρη ετοιμαζόμαστε να συνδεθούμε με τους δασκάλους που έχουν απεργία προβάλλοντας ότι ο αγώνας για σίτιση-στέγαση είναι κομμάτι της μάχης ενάντια στις διαγραφές, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων, ενάντια στη συνεργασία με το Ισραήλ».

Από τη διεθνή κρίση του 2008 και τις σκληρές επιθέσεις που ακολούθησαν σε όλες τις πλευρές της ζωής και στη στέγη, ξεκίνησε ο Α.Κουτρουλάρης. «Οι πρακτικές των funds είναι εδώ και 15 χρόνια ένα αγκάθι που ματώνει τη μέση οικογένεια», τόνισε.

«Το δικαίωμα στη στέγαση είναι το δικαίωμα να υπάρχουν. Ένας άνθρωπος που δεν έχει πρόσβαση στη στέγη οδηγείται στην ακραία φτώχεια και το κοινωνικό αποκλεισμό. Είναι βασικό δικαίωμα και πρέπει να παλέψουν όλοι οι πολιτικοί χώροι γι’ αυτό. Κυρίως στο κέντρο της Αθήνας που οι άνθρωποι σιγά σιγά θα εκτοπίζονται γιατί δεν θα μπορούν να προσεγγίσουν τα ενοίκια. Είναι θεμελιώδες δικαίωμα και καλά κάνετε και το βάζετε στο κέντρο της

12/10, Σύσκεψη Πρωτοβουλίας Αγώνα “Κατοικία για Όλους”. Φωτό: Λένα Βερδέ

στρατηγικής σας», συνέχισε, κλείνοντας με τον αγώνα των κατοίκων στην Κυψέλη.

«Ο μετροπόντικας ξεκίνησε να σκάβει, δημιουργήθηκαν προβλήματα σε πάνω από 30 πολυκατοικίες και αυτό που βρίσκουμε μπροστά μας είναι ένα τείχος, μια κυβερνητική διαπλοκή και διαφθορά με τις εταιρίες και μια πολιτική συγκάλυψη. Σήμερα που είχε συνέντευξη Τύπου το Υπουργείο, δεν έδωσε καμιά απάντηση. Έβγαιναν με ένα θράσος και έριχναν τις ευθύνες και σε μας, που έχουμε σπίτια παλιά, που δεν συνεργαζόμαστε για να γίνουν οι αποκαταστάσεις κλπ.

Μιλάμε για θέατρο του παραλόγου. Δείχνει ξεκάθαρα την άποψη που έχουν για τις λαϊκές γειτονιές, της γειτονιές της εργατικής τάξης και κατά πόσο η πολιτική αφορά την κοινωνία ή τα συμφέροντα δέκα εργολάβων. Από την πρώτη στιγμή συσπειρωθήκαμε και δίνουμε μια μάχη για να κερδίσουμε πίσω τη γειτονιά μας και τα σπίτια μας».

«Το πρόβλημα της στέγης, σε συνδυασμό με τη φτώχεια που διευρύνεται, είναι τεράστιο και στη Νίκαια», ξεκίνησε η Κ.Θωίδου, ενημερώνοντας για την επιτυχημένη εκδήλωση που οργάνωσε η δημοτική κίνηση Ανταρσία στην Κοκκινιά πρόσφατα για το θέμα, εμπνευσμένη από τον αγώνα των Προσφυγικών και της Κυψέλης.

«Αναδείχτηκε ότι το δικαίωμα στην κατοικία ποτέ δεν χαρίστηκε, διεκδικήθηκε από μαζικούς και συλλογικούς αγώνες. Από τους πρώτους πρόσφυγες του 1922 και τη μάχη της παράγκας το 1960 μέχρι σήμερα με τους αγώνες που έχουν ξεσπάσει διεθνώς και εδώ. Χρειάζεται το δικαίωμα στη στέγη να γίνει αίτημα των δημοτικών συμβουλίων και του εργατικού κινήματος δίπλα στα αιτήματα για αυξήσεις, για 13ο και 14ο μισθό, για προσλήψεις και νομιμοποιήσεις, για δομές κοινωνικής πρόνοιας στις γειτονιές. Να συνδέσουμε τις μάχες με μια Πρωτοβουλία που να διεκδικεί τα λεφτά να πάνε στις ανάγκες μας όπως η στέγη και όχι για τους εξοπλισμούς, την εξυπηρέτηση του χρέους και το κεφάλαιο», τόνισε.

«Να συνδεθούμε με τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών, τους συλλόγους γονέων, τα σωματεία των νοσοκομειακών και των εργαζόμενων στους δήμους, με αρχή μια μεγάλη κινητοποίηση στις 11/11», πρότεινε. «Εμείς αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε μια πρωτοβουλία για να διασωθούν τα 1200 προσφυγικά σπίτια στη Νίκαια και να γίνουν κοινωνική κατοικία για τους φοιτητές του Πανεπιστημίου Πειραιά. Με το κλίμα που υπάρχει στις γειτονιές μπορούμε να κλιμακώσουμε και να νικήσουμε».

«Η στεγαστική κρίση από την πλευρά των θυμάτων είναι η αδυναμία των ανθρώπων να εξυπηρετήσουν τις στεγαστικές ανάγκες τους με βάση τα εισοδήματά τους. Από την πλευρά της καπιταλιστικής αγοράς, αν υποθέσουμε ότι υπάρχει κάποιος στοιχειώδης ορθολογισμός, είναι η ανισορροπία προσφοράς και ζήτησης. Δηλαδή είτε έχουμε πολλούς αγοραστές ή ενοικιαστές και ελάχιστα ακίνητα, είτε το αντίστροφο. Στην Ελλάδα έχουμε ζήσει και τις δυο εκδοχές», ξεκίνησε ο Γ.Κιμπούροπουλος.

Στη συνέχεια ανέδειξε κάποιους από τους παράγοντες που έχουν συμβάλει τόσο στην κερδοσκοπική φούσκα σήμερα στα ακίνητα όσο και στο αυξημένο κόστος στέγασης και τόνισε: «Σε κάθε εκδοχή χαμένοι ήταν η φτωχολογιά, οι μισθωτοί εργαζόμενοι, οι νεολαίοι και οι μικροϊδιοκτήτες. Το θέμα στεγαστική κρίση είναι μια συνάντηση με πολλούς παράγοντες.

Δεν μπορούμε να απομονώσουμε το πρόβλημα, δεν μπορούμε να το παλέψουμε χωρίς να μας ενδιαφέρουν οι πολιτικές χρέους που ακολουθούν οι

κυβερνήσεις, ότι αφήνεται ανεξέλεγκτη η τοκογλυφική πρακτική των τραπεζών, ο πόλεμος στην Ουκρανία, ότι η Ελλάδα είναι στην ελεεινή άθλια συμμαχία με ΗΠΑ-Ισραήλ, που θα πάει η τιμή φυσικού αερίου, τι θα κάνει η κυβέρνηση με την golden visa κλπ.

Όλα αυτά συναντιούνται, έχουν κοινό παρονομαστή τον καπιταλισμό αλλά και μια κυβέρνηση που υπηρετώντας όλους τους επιμέρους παράγοντες ευθύνεται βαριά για τις συνθήκες στεγαστικού διωγμού που έχει δημιουργηθεί. Ως εκ τούτου, η προσέγγισή μας πρέπει να είναι σαφώς πολιτική, δηλαδή ένα πλατύ διεκδικητικό κίνημα», κατέληξε.

Στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα σπίτια και τα σχολεία σε Κυψέλη και Γκράβα, καθώς και στους αγώνες που ξέσπασαν για την αντιμετώπισή τους, στάθηκε και η Σ. Σισμάνη. «Στην Γκράβα, απέναντι στην οδηγία να γίνει το μάθημα παρά την οσμή, οι μαθητές προχώρησαν σε καταλήψεις και οι εκπαιδευτικοί σε απεργίες για να μην βρεθούν πάνω σε μια εν δυνάμει βόμβα. Στην Κυψέλη, ο Σύλλογός μας στήριξε τον αγώνα των κατοίκων με παρουσία πάρα πολλών εκπαιδευτικών στη διαδήλωση», είπε.

«Το θέμα της στέγης και το να είναι τα σπίτια και τα σχολεία ασφαλή είναι πολύ μεγάλο ζήτημα για τους εκπαιδευτικούς», συνέχισε, φέρνοντας τις εικόνες όσων δεν μπορούν να βρουν σπίτι στις περιοχές που πάνε να διδάξουν, μένοντας ακόμα και σε σκηνές και φτάνοντας σε απόγνωση ως του σημείου της παραίτησης. «Στην απεργία που έχουμε οι δάσκαλοι στις 21 Οκτώβρη, το θέμα της στέγης πρέπει να είναι κεντρικό. Να το βάλουμε στα σωματεία μας και να συνεχίσουμε τους αγώνες, γιατί όπως έδειξε και ο αγώνας στην Γκράβα, μόνο έτσι μπορούμε να κερδίσουμε».

«Τις άθλιες συνθήκες διαμονής, διαβίωσης και μετακίνησης των κατοίκων στις πόλεις», ανέδειξε ο Σπ. Γεωργακόπουλος, με παραδείγματα από το Περιστερί αλλά και άλλες γειτονιές όπου τα ενοίκια εκτοξεύονται, οι υποδομές είναι κατεστραμμένες, τα δίκτυα αποχέτευσης και ηλεκτρικού δεν συντηρούνται. «Οι πυρκαγιές που βλέπουμε το τελευταίο διάστημα από τα καλώδια της ΔΕΗ δεν είναι τυχαίες», τόνισε.

«Η αιτία είναι οι ιδιωτικοποιήσεις σε όλα τα αγαθά», συνέχισε, συνδέοντας το θέμα και με τις θανατηφόρες εκρήξεις στους εργατικούς χώρους όπως στην Motor Oil και τη Βιολάντα, και τονίζοντας πως «και η Γκράβα ήταν σε πρόγραμμα ενεργειακής αναβάθμισης που καταργήθηκε λόγω κατάρρευσης του ΟΣΚ και κατέληξε μέσω των δήμων σε ιδιώτες».

Ανέδειξε επίσης την ανάγκη η Αριστερά να έχει στο κέντρο της το δικαίωμα στην κατοικία και να μη φοβάται να συγκρουστεί με το κεφάλαιο. «Όποιος το έχει στο πρόγραμμά του κερδίζει», είπε, θυμίζοντας τη νίκη Μαμντάνι στη Νέα Υόρκη και του Die Linke στο Βερολίνο που το είχαν στην προμετωπίδα τους.

Ενημέρωσε τέλος για την επιτυχημένη εκδήλωση που οργανώθηκε πρόσφατα και στο Περιστερί για το θέμα, με κατεύθυνση το συντονισμό όλων των αγώνων είτε είναι για τους ελεύθερους χώρους, είτε για τους πλειστηριασμούς, είτε για την θωράκιση των σπιτιών και των σχολείων, είτε για την επέλαση του Airbnb. «Το ενοικιοστάσιο, η κρατικοποίηση των τραπεζών και των funds χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο, το να σταματήσουν οι πλειστηριασμοί, ενώνονται με το αίτημα για κατοικία για όλους χωρίς αποκλεισμούς και ρατσιστικά κριτήρια», κατέληξε.

Λένα Βερδέ

Τη συζήτηση άνοιξε η Τόνια Κατερίνη από την Ενωτική Πρωτοβουλία Κατά των Πλειστηριασμών. «Το πρώτο και σημαντικότερο ζήτημα είναι όντως το σύνθημα “Κανένας άνθρωπος χωρίς σπίτι και κανένα σπίτι χωρίς άνθρωπο”. Τα κλειδιά πολύ σωστά βρίσκονται στο αφισάκι.

Στην Ελλάδα δεν έχουμε καμία πολιτική για αυτά τα ζητήματα, αντιθέτως έχουμε επιδοτήσεις για τις ανακαινίσεις των άδειων κτιρίων με το σκεπτικό ότι όταν αυξάνουμε την προσφορά πέφτουν οι τιμές. Αυτό δεν έχει επιβεβαιωθεί στη ζωή. Κι αυτά τα χρήματα δίνονται χωρίς καμία δέσμευση...

Άρα το πρώτο μεγάλο μέτωπο είναι η επανάκτηση των άδειων σπιτιών, εννοείται ένας οργανισμός που θα διαχειρίζεται τα ζητήματα κοινωνικής κατοικίας -στην Ελλάδα εδώ και πολλά χρόνια εκεί που λέει παραγωγή κοινωνικής κατοικίας έχει παύλα... Το δεύτερο είναι ότι πρέπει να έχουμε μέτωπο κατά των πλειστηριασμών, δηλαδή προστασία πρώτης κατοικίας και κούρεμα χρεών διότι κανένα χρέος σήμερα δεν είναι βιώσιμο.

Το τρίτο είναι το άπειρο χρήμα που δίνει η ΕΕ για αυτό που ονομάζει “προσιτή κατοικία”. Πάνω σε αυτό ήταν και οι εξαγγελίες της κυβέρνησης Μητσοτάκη ότι “να τώρα θα έχουμε χρήματα”. Το μέτωπο είναι τα ευρωπαϊκά και κρατικά χρήματα, που είναι δικά μας χρήματα, να δίνονται για κοινωνική κατοικία για όλους και όχι για “προσιτή κατοικία” για λίγους. Μαζί με όλες τις ημερομηνίες που αναφέρθηκαν, στις 24 Οκτώβρη στις 12μ για τις τελευταίες νομοθεσίες για τη στέγη υπάρχει συγκέντρωση έξω από το Υπ. Οικονομικών και πορεία προς την Τράπεζα της Ελλάδας».

Ακολούθησε αγωνίστρια της **Κοινότητας Κατελημμένων Προσφυγικών**. «Χαιρετίζουμε από την πλευρά μας αυτή την πρωτοβουλία. Ο πολύμορφος αγώνας που δόθηκε εκ μέρους των Προσφυγικών και η νίκη δεν είναι αυτοαναφορική. Ανήκει σε όλο τον κόσμο του αγώνα που στάθηκε μαζί μας όλο αυτό το διάστημα. Και νομίζουμε όχι τυχαία, γιατί μέσα από αυτόν τον αγώνα υπήρχε συγκερασμός πάρα πολλών αγώνων...

Βλέπουμε ότι τα πάντα καταστρατηγούνται στο βωμό του κέρδους και του κεφαλαίου. Το δικαίωμα στη στέγαση πρέπει να είναι πρωταρχικός αγώνας. Όλα αυτά θα τα πούμε αναλυτικά και στο διήμερο που οργανώνουμε στο Πάντειο στις 24 και 25 Οκτώβρη από τις 5μμ. Θα θέλαμε πολύ να είστε εκεί για να συζητήσουμε γιατί ήταν νικηφόρος αυτός ο αγώνας και πώς μπορούμε να συνεχίσουμε».

Στη συνέχεια μίλησε η **Μυρτώ Πασχαλίδου** από τη Συσπείρωση Αριστερών Μηχανικών. «Πολλά χρόνια ως Συσπείρωση καταπιανόμαστε με το θέμα της κατοικίας που είναι πραγματικά μεγάλο ζήτημα και μπορούμε να συμβάλουμε στη συζήτηση. Θέλουμε να δηλώσουμε ότι τέτοιες πρωτοβουλίες έχουν αξία. Το θέμα είναι να πάρει μορ-

Κατάληψη Προσφυγικών

Τόνια Κατερίνη

Μυρτώ Πασχαλίδου

φή, να μη μένει σε ένα κάλεσμα σήμερα, να έχει συνέχεια. Να μπορεί να οδηγήσει σε πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις για να επιλύονται τα προβλήματα της κατοικίας».

Ο **Κώστας Κουρούπης**, κάτοικος Περιστερίου, έφερε την εικόνα της γειτονιάς του. «Έχουμε τρεις σταθμούς Μετρό και θεωρούμαστε αναβαθμισμένοι, την ίδια ώρα που ένα δυάρι ενοικιάζεται 625 ευρώ σε άθλια κατάσταση. Η περριοχή μας έχει τα ακριβότερα δημοτικά τέλη. Το κόστος της ενοικίασης και γενικότερα όλης της ζωής έχει φτάσει στα ύψη... Αυτό που χρειάζεται είναι σεισάχθεια για να πάρει ανάσα ο κόσμος. Δεν μπορεί μια οικογένεια με μισθό 700 και 800 ευρώ να δίνει τη δόση που έχουν βάλει τα funds. Χρειάζεται κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο».

Αθήνα 10/10. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Θεσσαλονίκη 10/10. Φωτό: Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη

Χανιά 10/10. Φωτό: Ειρηνικός Μαραθίας

Βέροια 10/10. Φωτό: Pliroforiodotis.gr

Το αντιπολεμικό κίνημα

Με την Παλαιστίνη ως τη Λευτεριά

«**Λευτεριά στην Παλαιστίνη! Νίκη στην Ιντιφάντα! Να σταματήσει τώρα κάθε συνεργασία της κυβέρνησης Μητσοτάκη και του ελληνικού κράτους με το γενοκτόνο κράτος του Ισραήλ!**»

Αυτό ήταν το μήνυμα που έστειλαν το Σάββατο 10/10 από την Αθήνα και άλλες πόλεις σε όλη τη χώρα, χιλιάδες άνθρωποι που διαδήλωσαν στο πλαίσιο της Διεθνούς Αντιπολεμικής Μέρας Δράσης για την Παλαιστίνη στα τρία χρόνια από την «Πλημμύρα του Αλ Ακσα» και την εκκίνηση του γενοκτονικού πολέμου του Ισραήλ στη Γάζα – ενώνοντας τις φωνές τους με το κίνημα αλληλεγγύης σε πάνω από 60 χώρες.

Στην Αθήνα πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στο Πάρκο Ελευθερίας, και από εκεί, πορεία προς την αμερικανική πρεσβεία και την πρεσβεία του Ισραήλ. Οι διαδηλωτές/ριες κρατώντας στην κορυφή της πορείας μια μεγάλη παλαιστινιακή σημαία, με τους Παλαιστίνιους/ες στην πρώτη γραμμή έφτασαν στην ισραηλινή πρεσβεία φωνάζοντας «κλείστε την πρεσβεία των σιωνιστών αυτών των δολοφόνων αμάχων και παιδιών» και συνθήματα στα αγγλικά και τα ελληνικά με τη διαδήλωση να καλύπτεται και από διεθνή μέσα.

Λίγο πιο μπροστά ήταν το τροχόσπιτο του Παλαιστίνιου αγωνιστή **Ομάρ** από τη Νορβηγία -που περιodeύει στην Ευρώπη- διακοσμημένο με συνθήματα, εικόνες και τους αριθμούς των νεκρών της Γάζα με δυο μεγάλες επιγραφές: «Μη στρέψετε αλλού το βλέμμα. Λευτεριά στην Παλαιστίνη».

«Συμμετείχα στην αποστολή του March to Gaza στην Αίγυπτο όπου με συνέλαβαν και στην οργάνωση της στήριξης της αποστολής

του Global Sumud Flotilla» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη. «Στην Γάζα έχω χάσει τον μικρό μου αδελφό, ανήψια, θείους και πάνω από 100 συγγενείς μου. Ταξιδεύω στην Ευρώπη προσπαθώντας να ευαισθητοποιήσω τον κόσμο. Ξεκίνησα πριν ένα μήνα. Έχω ήδη πάει στη Βοσνία, τη Σερβία, την Αλβανία, το Κόσοβο και τώρα είμαι στην Ελλάδα. Οι αντιδράσεις είναι διαφορετικές, συναντάς και πολλή αγάπη και αλληλεγγύη αλλά συναντάς και μίσος, βλέπεις την αστυνομία να σε σταματάει, υπάρχει μια βασική αντίθεση ανάμεσα στο τι λέει η πλειοψηφία του κόσμου και τι κάνουν οι κυβερνήσεις».

Ακολουθούσαν τα πανό των συλλόγων, των σωματείων, των οργανώσεων και των συλλογιστικών που καλούσαν στην πορεία. Ανάμεσά τους η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, η ομάδα «Για τα παιδιά της Παλαιστίνης» κρατώντας στα χέρια 17 σεντόνια γραμμένα με τα ονόματα των πάνω από 20.000 δολοφονημένων παιδιών της Γάζας, το March to Gaza, το BDS Greece, η ΚΕΕΡΦΑ, ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης, τα Σωματεια Εργαζόμενων στα νοσοκομεία Έλενα Βενιζέλου και Αγίου Σάββα, ο ΣΕ-ΠΕ «Αθηνά», οι Φοιτητές της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, Φοιτητικοί Σύλλογοι Αθήνας, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, η Ενωλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας, η Νέα Αριστερά, η Λαϊκή Ενότητα, το ΜΛ ΚΚΕ, η ΔΕΑ, η Δικτύωση Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση.

Μαζική ήταν η παρουσία των φοιτητών/ριών στο συλλαλητήριο. Τις προηγούμενες μέρες σε μια σειρά σχολές γίνανε εξορμήσεις αλλά και εκδηλώσεις, όπως στην Φιλοσοφική.

θρωπότητας. Το κράτος του Ισραήλ προσπαθεί να εξαφανίσει την Παλαιστίνη. Αλλά το μόνο που καταφέρνει είναι να τη διεννοποιήσει, να τη μετατρέψει σε παγκόσμιο σύμβολο».

«Ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας των Παλαιστινίων είναι σήμερα σε καλύτερο σημείο απ' ό,τι ήταν τρία χρόνια πριν» ανέφερε ο **Γιώργος Τσιάρας**. «Επιπλέον, η ανόητη κίνηση του Τραμπ να επιτεθεί στο Ιράν αποδείχτηκε τεράστιο λάθος και επιταχυντής στην εντροπία του παγκόσμιου συστήματος και την ήδη ξεκινημένη παρακμή της αμερικανικής αυτοκρατορίας».

Δολοφονημένα παιδιά

«Καταγράψαμε τα ονόματα των δολοφονημένων παιδιών της Γάζας τα τρία χρόνια της γενοκτονίας σε 17 πανό. Αυτό έκανε η ομάδα μας» είπε η **Σοφία Τοπαλίδου**. «Ο αριθμός τους δεν τελείωσε, μεγάλωσε και έχει φτάσει τις 21.000. Θα συνεχίσουμε να καταγράφουμε τα ονόματά τους, να καταγράφουμε τη μνήμη τους. Γιατί δεν είναι αριθμοί. Λευτεριά στην Παλαιστίνη!»

«Καταδικάζουμε και από εδώ τη δολοφονική επίθεση των φασιστών στην Ελευσίνα», τόνισε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** καλώντας την επόμενη μέρα σε αντιφασιστική εξόρμηση της ΚΕΕΡΦΑ στην Ελευσίνα. «Ξέρουμε καλά τον ρόλο τους, είναι οι ίδιοι που υποστηρίζουν τον Νετανιάχου στην Γάζα, είναι οι ίδιοι που σπρώχνουν κάθε πολεμοκάπηλη εκστρατεία της κυβέρνησης, που στον σωβινισμό βρίσκουν ζωτικό χώρο για να βγαίνουν στις γειτονιές μας και να χύνουν ρατσιστικό δηλητήριο».

«Τρία χρόνια από την έναρξη της γενοκτονικής επίθεσης

«Στο ΠΑΔΑ πραγματοποιήσαμε εξόρμηση στην υποδοχή των πρωτοετών. Οι νέοι φοιτητές συμφωνούσαν ότι πρέπει να σταθώμεν στο πλευρό της Παλαιστίνης κι ενάντια στους εξοπλισμούς» μας είπε η **Ανυσία Τζονιού**, που διαδήλωνε με το πανό των Φοιτητών της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο.

Με πανό που έγραφε «Λευτεριά στην Παλαιστίνη-Νίκη στην Ιντιφάντα» συμμετείχε στην πορεία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης «Η Αθηνά». «Οι δάσκαλοι στέκονται στο πλευρό της Παλαιστίνης. Βάλαμε την πρόταση στους συναδέλφους και στο διευρυμένο ΔΣ του συλλόγου αποφασίσαμε να δώσουμε σήμερα το παρόν στην πορεία και τη συγκέντρωση» μας είπε η **Σοφία Σισιάνη**, αναπληρώτρια εκπαιδευτικός στην Κυψέλη.

«Μας αφορά όλους»

Το παρών έδωσαν εργαζόμενοι/ες από μια σειρά χώρους. «Είναι σημαντικό για τους εργαζόμενους να συμμετέχουν στις διαμαρτίες υπέρ των Παλαιστινίων, για ένα λόγο παραπάνω. Η κυβέρνηση της Ελλάδας συμμετέχει στον πόλεμο, συναλλάσσεται με το καθεστώς τρομοκρατία του Ισραήλ. Και όλα αυτά γίνονται σε βάρος της Υγείας και της Παιδείας. Μας αφορά όλους η Παλαιστίνη. Όταν ένας λαός δεν είναι ελεύθερος τότε πλήττεται η ελευθερία όλων» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Μάνος Βηλανάς**, γιατρός στο Έλενα Βενιζέλου.

«Η Ενωλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας είναι παρούσα στην πορεία για την Παλαιστίνη και όλες τις κινητοποιήσεις ενάντια στη γενοκτονία. Τρία χρόνια μετά, το Ισραήλ βρίσκεται σε μια πρωτοφανή διεθνή

απομόνωση και αντιμετωπίζει την παγκόσμια κατακραυγή. Χρειάζεται να συμπορευτούμε όλοι στον αγώνα μέχρι την τελική λευτεριά στην Παλαιστίνη» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Κώστας Παπαδάκης**, μέλος του ΔΣ του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας.

Στο συλλαλητήριο συμμετείχαν επίσης μετανάστες και πρόσφυγες από πολλές χώρες. «Το παλαιστινιακό ζήτημα δεν ξεκίνησε σήμερα ή πριν τρία χρόνια. Ξεκίνησε στις αρχές του προηγούμενου αιώνα όταν οι ιμπεριαλιστές μοίραζαν όλη τη Μέση Ανατολή μεταξύ τους» μας λέει ο **Μοχάμεντ**, Κούρδος πρόσφυγας από το Ιράκ. «Το κράτος του Ισραήλ δημιουργήθηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο για να εξυπηρετεί αυτά τα συμφέροντα ενώ η αποικιοκρατία τελείωνε. Τώρα θέλει να πάρει ολόκληρη την Παλαιστίνη, με στόχο ένα μεγάλο Ισραήλ από τη Μεσόγειο μέχρι το Ιράκ. Οι ΗΠΑ δεν θα ήθελαν να εγκαταλείψουν το Ιράκ στρατιωτικά. Κι όμως τώρα, τα τελευταία αμερικανικά στρατεύματα φεύγουν από το Ιρακινό Κουρδιστάν όπου χρησιμοποιήσαν δύο κόμματια για να εδραιώσουν την παρουσία τους. Αλλά όλο και περισσότεροι Κούρδοι άρχισαν να καταλαβαίνουν ότι τους χρησιμοποιούν. Αυτό έγινε καθαρό στη Συρία αλλά και στο Ιράκ, όπου ο Τραμπ δεν πέτυχε να χρησιμοποιήσει τους Κούρδους εναντίον του Ιράν. Η στρατηγική τους απέτυχε. Αλλά δεν πρόκειται να αφήσουν ήσυχη την περιοχή».

Οι διαδηλωτές/ριες ανανέωσαν το ραντεβού για τις 30 Οκτώβρη στη διεθνή μέρα απεργιακής δράσης αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη των συνδικάτων ναυτών και λιμενεργατών - στον Πειραιά και σε πολλά άλλα λιμάνια σε ολόκληρο τον κόσμο- και στις 21 Οκτώβρη στην απεργία των ομοσπονδιών του Δημοσίου.

του Ισραήλ στην Γάζα. Τρία χρόνια μαζικών δολοφονιών, λιμού, εκποτισμών, ισοπέδωσης ολόκληρων πόλεων και καταστροφής κάθε υποδομής. Αλλά και τρία χρόνια πρωϊκής στάσης του Παλαιστινιακού Λαού που αρνείται να εξαφανιστεί από τη γη του και συνεχίζει να αγωνίζεται για ελευθερία, δικαιοσύνη και αυτοδιάθεση» ανέφερε ξεκινώντας την ομιλία της η **Αλεξάνδρα Παύλου** από το BDS Greece καλώντας σε κυρώσεις και μπόϊκοτάζ κατά του Ισραήλ.

«Στον φοιτητικό μου σύλλογο πήραμε απόφαση να συμμετέχουμε στη διαδήλωση ενάντια στην γενοκτονία στη Παλαιστίνη. Δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι ο λαός στηρίζει τον παλαιστινιακό λαό άσχετα με το τι κάνει η κυβέρνηση Μητσοτάκη που σε κάθε τόνο έχει βρεθεί πλάι στο κράτος δολοφόνου του Ισραήλ» είπε ο **Σπύρος** από τον Φοιτητικό Σύλλογο Μηχανολόγων Μηχανικών.

«Συνεχίζουμε στις 21 Οκτώβρη με τους απεργούς στα σχολεία και το Δημόσιο, με τους μαθητές που διεκδικούν λεφτά για την Παιδεία και όχι βόμβες, τους μαθητές που στη Γαλλία προχωράνε σε καταλήψεις κρατώντας παλαιστινιακές σημαίες» τόνισε ο **Γιάννης Σηφακάκης**. «Στις 30 Οκτώβρη μπαίνουν μπροστά για την απεργία στα λιμάνια που απλώνεται σε πάνω από 60 χώρες διεκδικώντας ότι θέλουμε λιμάνια ειρήνης, όχι πολέμου, λιμάνια όχι για μεταφορά όπλων στο σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ. Να πάμε όλοι/ες μαζί απεργιακά με την Παλαιστίνη ως τη Λευτεριά για να τσάκισουμε την κυβέρνηση και μαζί το σύστημα του πολέμου, της φτώχειας και της καταστροφής».

Γιώργος Πίττας

Πανελλαδικά

Σε όλη τη χώρα απλώθηκαν οι κινητοποιήσεις της 10ης Οκτώβρη, Παγκόσμια Μέρα Αντιπολεμικής Δράσης για την Παλαιστίνη.

«Η **Θεσσαλονίκη** συμμετείχε στον παγκόσμιο ξεσηκωμό ενάντια στον πόλεμο» αναφέρει η ανταπόκριση των συντρόφων/ισσών. «Εκατοντάδες κόσμου συγκεντρώθηκε στο Άγαλμα Βενιζέλου τρία χρόνια από την γενοκτονία στην Παλαιστίνη. Πορεία πραγματοποιήθηκε στο προξενείο των ΗΠΑ κι ακούστηκαν συνθήματα για «Λευτεριά στην Παλαιστίνη», ενάντια στο δολοφονικό κράτος του Ισραήλ και στην κυβέρνηση του Μητσοτάκη που τους στηρίζει. Χαιρετισμό απεύθυνε ο **Γιεχία Ασκέρ** από την Παλαιστινιακή Κοινότητα της Θεσσαλονίκης. **Τάσος Τσιούνης** από την Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο κι εκπρόσωπος από τους Φοιτητικούς Συλλόγους».

Στα **Χανιά** έγινε διαδήλωση στους κεντρικούς δρόμους της πόλης. «Οι διαδηλωτές ένωσαν τη φωνή τους με τα εκατομμύρια των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο, απαιτώντας «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» και βροντοφωνάζοντας «Κάτω τα χέρια από το Ιράν». Κεντρικό αίτημα της κινητοποίησης αποτέλεσε ο άμεσος τερματισμός κάθε ελληνικής εμπλοκής στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς στο πλευρό των ΗΠΑ και του κράτους-τρομοκρατία του Ισραήλ» μεταφέρει ο **Ειρηνικός Μαραθίας**.

«Η πορεία ξεκίνησε από την πλατεία της Δημοτικής Αγοράς, κατευθύνθηκε προς το κέντρο της πόλης και επέστρεψε στην αφετηρία της. Στην κινητοποίηση συμμετείχαν με τα πανό τους η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, ο Ενιαίος Φοιτητικός Σύλλογος Πολυτεχνείου Κρήτης, η ΕΛΜΕ και ο ΣΕΠΕ Χανίων σε κοινό μπλοκ, η Λαϊκή Ενότητα - Ανυπότακτη Αριστερά, η Πρωτοβουλία Αντίστασης και το Target Souda Base, καθώς και μεμονωμένοι αγωνιστές και αγωνίστριες.

Νωρίτερα, συνεργείο της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη πραγματοποίησε εξόρμηση στην πλατεία της Δημοτικής Αγοράς, με το νέο φύλλο της εφημερίδας, έντυπο υλικό και ντυντούκα, καλώντας τον κόσμο να συμμετάσχει στη διαδήλωση. Παράλληλα, πρόβαλε την ανάγκη για απεργιακή κλιμάκωση, με κεντρικό σύνθημα: «Στον δρόμο της Γαλλίας και της Ισπανίας: Εμπρός για απεργιακή κλιμάκωση ενάντια στην κυβέρνηση του πολέμου και της ακρίβειας». Αξίζει να σημειωθεί ότι, στη διάρκεια της εξόρμησης, συναντήσαμε και τουρίστες από την Ιρλανδία και τη Βραζιλία, οι οποίοι ζήτησαν να ενημερωθούν για την κινητοποίηση που οργανωνόταν εκείνη την ώρα στην πλατεία, εκφράζοντας παράλληλα την αλληλεγγύη τους στον παλαιστινιακό λαό».

«Είμαστε ξανά στο δρόμο»

Στο **Ρέθυμνο** έγινε συγκέντρωση στο Δημαρχείο με τη συμμετοχή της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, των Φοιτητικών Συλλόγων, της Λαϊκής Ενότητας και του Αντιρατσιστικού Φεστιβάλ Ρεθύμνου. «Είμαστε ξανά στο δρόμο για την Παλαιστίνη» σημειώνει ο **Γιάννης Σουμμερλάκης** από την τοπική Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο. «Δεν ξεχνάμε ότι η εκεχειρία είναι ψεύτικη. Οι Παλαιστίνιοι συνεχίζουν να δολοφονούνται καθημερινά στην Γάζα, η τρομοκρατία των εποίκων στη Δυτική Όχθη συνεχώς χειροτερεύει. Πρόκειται για μια καθημερινή εθνοκάθαρση. Ας μην το ξεχνάμε. Οι ΗΠΑ και το Ισραήλ έχουν στόχο να διώξουν όλους τους Παλαιστίνιους από τη γη τους. Κατοχή, εθνοκάθαρση, γενοκτονία. Αυτό συμβαίνει».

Η 10η Οκτώβρη ήταν ημέρα διαδηλώσεων στον **Βόλο**. «Όπως μεταφέρει ο **Σταύρος Ευσταθίου**: «Από το πρωί διαδηλώναμε για την ΑΓΕΤ. Πολίτες του Βόλου 6 χρόνια μετά τα μεγάλα επεισόδια που έγιναν το 2020

συνεχίζουν δυναμικά και διαδηλώνουν για να κλείσει το εργοστάσιο της ΑΓΕΤ και να σταματήσει η καύση σκουπιδιών που μολύνει το περιβάλλον και σκορπά καρκίνο σε αέρα και νερό. Δεν ξεχνάμε ότι εκείνη την περίοδο έγινε και η δολοφονία του Β. Μάγγου. Το απόγευμα συνεχίσαμε μαζί με τα παγκόσμια καλέσματα για την Παλαιστίνη. Φοιτητικοί σύλλογοι κι φορείς μαζεψήκαμε στην πλατεία Ελευθερίας και φωνάζαμε συνθήματα για την Παλαιστίνη. Από την εξόρμηση κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης ο κόσμος έδειχνε ότι ξέρεi τον εχθρό του και είναι ο Μητσοτάκης. Αποτέλεσμα από την συνεχή δράση των τελευταίων τριών χρόνων που φωνάζουμε για την γενοκτονία έχει γίνει αντιληπτό από όλους ότι αν δεν παλέψουμε για τον πόλεμο δεν θα αλλάξουν τα πράγματα. Συνεχίζουμε τη μάχη να διώξουμε τους φασιστές από τα σχολεία, να ξεσηκώσουμε τις σχολές να γίνει της Γαλλίας».

Στην συγκέντρωση στην **Πάτρα** συμμετείχαν με τα πανό τους η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη με παρουσία αγωνιστών/τριών από την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, Φοιτητικοί Σύλλογοι, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΕΑΜ, η ΛΑΕ, η Γαρέμβωση, η Κίνηση υπεράσπισης δικαιωμάτων μεταναστών/τριών, η αναρχική πρωτοβουλία «Δυσήνιος Ιππος», μέλη της Νέας Αριστεράς με τις σημαίες τους και ανένταχτος κόσμος.

Στην **Ξάνθη** έγινε συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία με τη συμμετοχή της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, της Αντιπολεμικής Πρωτοβουλίας Ξάνθης, του ΚΚΕ (μ-λ) και των Αγωνιστικών Κινήσεων.

«Να γίνει της Γαλλίας»

Στην **Άρτα** έγινε αντιπολεμική συγκέντρωση στον Άγιο Δημήτριο. «Συμμετείχαν το ΣΕΚ, μέλη της ΛΑΕ και ανένταχτοι αγωνιστές. Ακούστηκαν συνθήματα όπως: «Λευτεριά στην Παλαιστίνη, κάτω τα χέρια από το Ιράν. Εμπρός να γίνει της Γαλλίας, ώρα για καταλήψεις και απεργία». Τα μέλη του ΣΕΚ συζητούσαμε με τον κόσμο πως πρέπει να δυναμώσουμε την επαναστατική προοπτική για να σταματήσουμε τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τη γενοκτονία στη Γάζα. Φέρναμε επίσης τα παραδείγματα από τους αγώνες σε άλλες χώρες όπως στη Γαλλία, στη Γερμανία, στο Βέλγιο, στην Ισπανία που δίνουν έμπνευση σε όλο τον κόσμο που παλεύει ενάντια στη φτώχεια, το ρατσισμό, το φασισμό και τα αφεντικά» μας λέει ο **Ορέστης Παπαθανάσης**.

Στη **Βέροια** η ΕΛΜΕ Ημαθίας οργάνωσε συγκέντρωση στην πλατεία Δημαρχείου. «Στη συγκέντρωση συμμετείχαν πολίτες της περιοχής και μέλη σωματείων, εκφράζοντας την αντίθεσή τους στον πόλεμο και την υποστήριξή τους στον παλαιστινιακό λαό» αναφέρει η τοπική ενημερωτική ιστοσελίδα Pliroforiodotis.gr. «Χαιρετισμούς απήρθναν η πρόεδρος της ΕΛΜΕ Ημαθίας, **Χάρις Αξούριτσου**, και ο **Νίκος Μπέκης**, εκ μέρους της ΠΕΣΕΚ Ημαθίας. Στην ομιλία τους άσκησαν κριτική στην πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης, καταγγέλλοντας τη στρατιωτική συνεργασία με το Ισραήλ, την παρουσία ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων σε περιοχές συγκρούσεων και την αύξηση των εξοπλιστικών δαπανών. Παράλληλα, οι διοργανωτές συνέδεσαν τον αγώνα για την ειρήνη με τα αιτήματα για κοινωνική δικαιοσύνη, εκφράζοντας την αντίθεσή τους σε πολιτικές που, όπως υποστηρίζουν, ενισχύουν τον πόλεμο, τη φτώχεια και τον ρατσισμό. Κεντρικό σύνθημα της κινητοποίησης ήταν το «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη», ενώ βασικό αίτημα των συγκεντρωμένων ήταν η μη εμπλοκή της Ελλάδας στον πόλεμο».

Δράσεις για την Παγκόσμια Αντιπολεμική Μέρα Δράσης για την Παλαιστίνη έγιναν ακόμα στη **Σπάρτη**, τα **Γιάννενα**, τη **Μύκονο**, την **Κω** και άλλα σημεία της χώρας.

Σ.Μ.

Με την Παλαιστίνη σε όλο τον κόσμο

Το διεθνές αντιπολεμικό κίνημα έδειξε για μια ακόμη φορά τη δύναμή του κι επαλήθευσε κάθε λέξη του χαρακτηρισμού της 10ης Οκτώβρη ως Παγκόσμια Αντιπολεμική Μέρα Δράσης για την Παλαιστίνη. Είναι δύσκολο να απαριθμήσει κανείς όλα τα σημεία και σχεδόν αδύνατο να υπολογίσει τον συνολικό αριθμό των διαδηλωτών/ριών που βγήκαν την ίδια ημέρα στους δρόμους σε όλο τον κόσμο, για να σταματήσει η γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού, για να τελειώσουν οι πόλεμοι και η επιθετικότητα ΗΠΑ – Ισραήλ στη Δυτική Ασία, για να καταδικάσουν και να απατήσουν την απομόνωση των σφαγών Τραμπ και Νετανιάχου.

Στο **Λονδίνο** οι διαδηλωτές/ριες ξεπέρασαν τους 250.000. «Η γενοκτονία συνεχίζεται κι έχει ξεκινήσει πολύ πριν τις 7 Οκτώβρη. Ο αγώνας των Παλαιστινίων επίσης συνεχίζεται μέχρι τη λευτεριά» επεσήμανε η κινηματογραφίστρια **Ασμαχάν Μπικεράτ**. Η διαδήλωση έβαζε στο στόχαστρο και τη βρετανική κυβέρνηση. «Αισθάνομαι ντροπή για το γεγονός ότι η Βρετανία δεν κάνει περισσότερα σε ανθρωπιστικό επίπεδο για να υποστηρίξει τους Παλαιστίνιους στη Γάζα» δήλωσε στο Middle East Eye η συνταξιούχος **Βιν Πάρκερ** που συμμετείχε στη διαδήλωση. «Ακόμα διώκουν τους αγωνιστές/ριες του Palestine Action και φυλακίζουν κόσμο γιατί διαμαρτύρεται ενάντια στη γενοκτονία. Συλλαμβάνουν ηλικιωμένους ανθρώπους γιατί κρατούν πλακάτ που λένε “είμαι ενάντια στη γενοκτονία” κι ακόμα εξοπλίζουν το Ισραήλ και διατηρούν διπλωματικές σχέσεις μαζί του» κατήγγειλε η εκπαιδευτικός **Ζίνα Σακλούρ**.

Μαζική ήταν η διαδήλωση και στη **Νέα Υόρκη**. «Είμαι εδώ γιατί για εμάς στις ΗΠΑ, που ζούμε μέσα στην καρδιά του ιμπεριαλιστικού κτήνους, είναι καθήκον μας να πούμε όχι στη γενοκτονία και να καταγγείλουμε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι το ίδιο συνένοχες με το Ισραήλ» είπε η διαδηλώτρια **Σαρλότ Σλάβιν** στο Αλ Τζαζίρα. Διαδήλωση έγινε έξω από το Καπιτώλιο στην Ουάσινγκτον. «Στέλνουμε ένα μήνυμα στον λαό μας στη Γάζα και σε όλη την περιοχή, ότι θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για αυτούς, όχι μόνο για το τέλος της γενοκτονίας, αλλά μέχρι την πλήρη απελευθέρωση και την επιστροφή» είπε η **Νουχάντ Ακκάρ** από το Παλαιστινιακό Κίνημα Νεολαίας στο πρακτορείο Anadolu.

Μεγάλες διαδηλώσεις έγιναν επίσης στο **Λος Άντζελες**, το **Σικάγο** και πολλές ακόμα πόλεις των ΗΠΑ, ενώ σε πολλά πανεπιστήμια προηγήθηκαν κινητοποιήσεις λίγες μέρες πριν,

την Τετάρτη 7 Οκτώβρη «Θέλουμε το πανεπιστήμιό μας να διακόψει κάθε σχέση με το Ισραήλ και να σταματήσει να επωφελείται από τη γενοκτονία», δήλωσε φοιτητής από το Students for Justice in Palestine στο πρακτορείο Xinhua.

Χιλιάδες διαδήλωσαν έξω από την έδρα της ομοσπονδιακής κυβέρνησης στο **Βερολίνο**. Αντίστοιχα μαζικές κινητοποιήσεις έγιναν στο **Ανόβερο** και άλλες πόλεις της Γερμανίας, στο **Άμστερνταμ** της Ολλανδίας, στη **Βαρσοβία** της Πολωνίας, στο **Ρέικιαβικ** της Ισλανδίας, στο **Τολέδο** της Ισπανίας. Πάνω από 10.000 διαδήλωσαν στο **Δουβλίνο** της Ιρλανδίας.

Σε 50 ιταλικές πόλεις

Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους σε περισσότερες από 50 ιταλικές πόλεις απαιτώντας από την ιταλική κυβέρνηση να διακόψει κάθε διπλωματική και οικονομική σχέση με το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ. Σύμφωνα με την ιστοσελίδα world riots οι διαδηλωτές ανακοίνωσαν γενική απεργία για τις 30 Οκτωβρίου, ημέρα που ήδη οργανώνεται διεθνής απεργία των λιμενεργατών. Σύμφωνα με το ειδησεογραφικό πρακτορείο ANSA στη **Ρώμη** χιλιάδες διαδηλωτές βάδισαν από το Κολοσσαίο μέχρι το πανεπιστήμιο Λα Σαπέντσια. «Το τέλος της γενοκτονίας είναι το τέλος του σιωνισμού» έλεγε το πανό στην κεφαλή της πορείας. Στο **Τορίνο**, πάνω από 8.000 άτομα συμμετείχαν στη διαδήλωση που κάλεσαν πάνω από εξήντα οργανώσεις.

Οι διαδηλωτές συγκρούστηκαν με την αστυνομία στην πλατεία Κασέλο. «Για εμάς, η 7η Οκτωβρίου απο-

τελεί μια ημέρα αντίστασης», δήλωσε η Σάρα, από τη συλλογικότητα «Τορίνο για τη Γάζα». Στη διαδήλωση στο **Μιλάνο** προπορευόταν ένα πανό με τη φράση «Ενάντια στη γενοκτονία, τον πόλεμο, τον σιωνισμό και κάθε συνενοχή. Ελεύθερη Παλαιστίνη από τον ποταμό μέχρι τη θάλασσα». Ανάμεσα στους διαδηλωτές στη **Νάπολη** βρισκόταν και η **Γκρέτα Τούνμπεργκ**. «Η νεολαία να χρησιμοποιήσει την οργή της για να να ανακτήσει ό,τι δικαιωματικά ανήκει στις νέες γενιές» δήλωσε. Με το σύνθημα «καμία συνενοχή στη γενοκτονία» διαδήλωσαν στη **Μπολόνια**. «Ιντιφάντα μέχρι τη νίκη», «χρειαζόμαστε περισσότερες αίθουσες διδασκαλίας και όχι περισσότερες βόμβες» και «δεν κατατασσόμαστε», φώναζαν οι διαδηλωτές/ριες που συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Nettuno.

Εκατοντάδες χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους της **Ιστανμπούλ**. «Είμαι εδώ για τα παιδιά της Παλαιστίνης. Είμαι εδώ επειδή είμαι μουσουλμάνος. Είμαι εδώ επειδή έχω συνείδηση» δήλωσε ένας διαδηλωτής στο ρεπορτάζ του TRT. «Είμαστε εδώ για την ανθρωπιά και τη δικαιοσύνη. Είμαστε εδώ γιατί δεν δεχόμαστε την καταπίεση και στεκόμαστε απέναντί της, αντιστεκόμαστε και υψώνουμε τη φωνή μας» συμπληρώνει ένας άλλος. «Διαδηλώνουμε ενάντια σε αυτή τη βάρβαρη γενοκτονία. Είμαστε άνθρωποι και πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για τη Γάζα. Η Γάζα σύντομα θα είναι ελεύθερη» πρόσθεσε μια διαδηλώτρια στο ίδιο ρεπορτάζ.

Στο **Σαντιάγκο** της Χιλής την πρωτοβουλία για τη διαδήλωση πήρε η Ομοσπονδία Φοιτητών του Πανεπιστημίου της Χιλής με την πρωτοβουλία «Αλλη-

λεγγύη την Παλαιστίνη» και τη συμμετοχή της Εθνικής Ένωσης Δημοσίων Υπαλλήλων και των συνδικάτων εργαζομένων στα πανεπιστήμια.

«Πλατεία Ελεύθερη Παλαιστίνη»

Στην Πόλη του **Μεξικού**, εκατοντάδες διαδηλωτές διαδήλωσαν από το μνημείο του «Αγγέλου της Ανεξαρτησίας» που έχει μετονομαστεί από τους ακτιβιστές σε «Πλατεία Ελεύθερη Παλαιστίνη». Χιλιάδες συμμετείχαν σε διαδήλωση στην πρωτεύουσα της Ουρουγουάης, **Μοντεβιδέο** ενώ αναφέρθηκαν δράσεις αλληλεγγύης και σε άλλες πόλεις. Στη **Βραζιλία**, η μεγαλύτερη συγκέντρωση έγινε στο **Σάο Πάολο**. Το συνδικάτο CUT ανακοίνωσε τη συμμετοχή ενός μπλοκ του τομέα της υγείας στην εκστρατεία που απαιτεί την απελευθέρωση του **Δρ. Χουσάμ Αμπού Σαφίγια**, διευθυντή του Νοσοκομείου Καμάλ Αντβάν στη βόρεια Γάζα, καθώς και άλλων κρατουμένων Παλαιστινίων εργαζομένων στον τομέα της υγείας.

Στη **Λίμα** του Περού τη συγκέντρωση οργάνωσαν φοιτητικοί σύλλογοι και συλλογικότητες αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Στη **Βενεζουέλα** οι διαδηλωτές ύψωσαν χαρταετούς στα παλαιστινιακά χρώματα. Διαδηλώσεις έγιναν στο **Μπουένος Άιρες** και άλλες πόλεις της Αργεντινής, αλλά και στο **Εκουαδόρ**.

Περισσότεροι από 2.000 διαδήλωσαν στο κέντρο της **Σεούλ** την Κυριακή 11/10. «Η συμμετοχή της νεολαίας ήταν μεγάλη. Σημαντική ήταν και η παρουσία ευρωπαίων φοιτητών/ριών και νέων από τη Γαλλία, την Ιταλία, τη Γερμανία και το Βέλγιο που μετέφεραν τη ζωντάνια του αγώνα της λι-

τότητας και του милитарισμού σε αυτές τις χώρες» σημειώνει η ανταπόκριση της **Εργατικής Αλληλεγγύης**, αδερφής και συνονόματης εφημερίδας στη Ν. Κορέα. «Η γενιά μου γνωρίζει πολύ καλά τι συμβαίνει στην Παλαιστίνη και ανησυχεί πραγματικά για αυτά που γίνονται εκεί. Αλλά έχω μεγάλες ελπίδες για τη γενιά μας. Αυτό είναι μόνο η αρχή. Ο αγώνας στη Γαλλία θα κλιμακωθεί στις 17 Οκτωβρίου και ανυπομονώ πραγματικά για το τι θα συμβεί στο μέλλον» δήλωσε η **Αμίρα**, μαροκοαμερικανίδα που ζει στη Σεούλ.

Διαδήλωση έγινε και στο Κέιπ Τάουν της Νοτίου Αφρικής οργανωμένη από την Καμπάνια Αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, τις Μητέρες για τη Γάζα και τη συλλογικότητα Εβραίοι της Νοτίου Αφρικής για μια Ελεύθερη Παλαιστίνη. Σύμφωνα με το ειδησεογραφικό δίκτυο IOL, οι διαδηλωτές/ριες κράταγαν ένα μεγάλο πανί 20 μέτρων με τα ονόματα 22.434 παιδιών που δολοφονήθηκαν στη Γάζα. «Στεκόμαστε στο πλευρό των θλιμμένων μητέρων και των οικογενειών τους. Το σάβανο φέρει τα ονόματα των παιδιών ηλικίας κάτω των πέντε ετών που έχουν σκοτωθεί. Επιβεβαιώνουμε την κοινή μας ανθρωπιά για την προστασία της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας», δήλωσε ο ιμάμης Ρασίντ Ομάρ ο οποίος κάλεσε επίσης σε αντίσταση ενάντια στο μίσος, ανεξάρτητα από τη γλώσσα, το χρώμα του δέρματος ή τη θρησκεία. Η διαδήλωση κατέληξε στον Καθεδρικό του Αγίου Γεωργίου όπου η αιδεσιμότατη Άννι Κέρκ αναφέρθηκε στα λόγια του **Ντέσμοντ Τούτου** που παρομοίαζαν την Παλαιστίνη με το απαρχαίντ της Ν. Αφρικής.

Περίπου 1.500 άτομα συμμετείχαν στη διαδήλωση στο Βοορίλο/Περθ της Αυστραλίας. «Η συγκέντρωση στο Βοορίλο διοργανώθηκε από την οργάνωση Friends of Palestine WA με σκοπό να απαιτήσει τον τερματισμό της συνενοχής της Αυστραλίας και την επιβολή κυρώσεων στο Ισραήλ. Στη συγκέντρωση μίλησαν μια σειρά αγωνιστές/ριες όπως η Έλεν ο' Σάλιβαν, μέλος του Global Sumud Flotilla που είχε συλληφθεί επειδή φώναζε το σύνθημα “από τον ποταμό μέχρι τη θάλασσα”, το οποίο είχε απαγορευτεί από την κυβέρνηση» μεταφέρει ο **Άλεξ Σάλμον**. Στο **Όκλαντ** της Νέας Ζηλανδίας «πραγματοποιήσαμε μια τεράστια διαδήλωση με αρκετές χιλιάδες ανθρώπους! Μια υπενθύμιση... ότι ο κόσμος νοιάζεται! Ότι ο κόσμος θέλει αλλαγή. Ότι ο κόσμος θέλει κυρώσεις κατά του Ισραήλ τώρα! Και πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να το κάνουμε πραγματικότητα» τονίζει ο νεοζηλανδός Κέρι Σόρενσεν.

Στέλιος Μιχαηλίδης

10/10, Λονδίνο. Φωτό: Jess Hurd

10/10, Ιταλία. Φωτό: World Riots

Τα λιμάνια δεν δουλεύουν για τον πόλεμο

Απεργία στις 30 Οκτώβρη σε όλο τον Πειραιά.

24ωρη απεργία στο πλευρό της Παλαιστίνης αποφάσισαν για τις 30 Οκτώβρη τα σωματεία ΕΝΕΔΕΠ, η Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ, ΠΕΜΕΝ, ΠΕΝΕΝ ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ, τα Σωματεία Μετάλλου και οι Ναυπηγοξυλουργοί στο λιμάνι του Πειραιά. Η απεργιακή κινητοποίηση αφορά και άλλες πόλεις όπως το Λαύριο, η Ελευσίνα, η Πάτρα και η Ηγουμενίτσα. Σε αυτά τα σημεία καλεί και η ΑΔΕΔΥ στάση εργασίας και συμμετοχή στις απεργιακές συγκεντρώσεις.

Η απόφαση πάρθηκε σε σύσκεψη σωματείων και συνδικαλιστών που πραγματοποιήθηκε στο Εργατικό Κέντρο Πειραιά την Πέμπτη 8 Οκτώβρη με στόχο την οργάνωση της δεύτερης Διεθνούς Μέρας Δράσης αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, στις 30 Οκτώβρη, που έχει ξεκινήσει με πρωτοβουλία των συνδικάτων των λιμενεργατών σε μια σειρά χώρες. Συμμετείχαν πολλά σωματεία και συνδικαλιστές από το λιμάνι αλλά και από χώρους του δημοσίου της περιοχής, όπως δήμοι και νοσοκομεία.

Στον Πειραιά η απεργιακή συγκέντρωση είναι στις 10πμ στην πλατεία Δημοτικού Θεάτρου με κεντρικό σύνθημα «το λιμάνι δεν δουλεύει για τον πόλεμο».

Η απεργία δίνει την καλύτερη συνέχεια μετά το μεγάλο συλλαλητήριο που έγινε στις 10/10. Είναι μια ευκαι-

ρία να ξεσηκωθεί συνολικά η εργατική τάξη του Πειραιά και να διεκδικήσει λεφτά για τις δικές μας ανάγκες και όχι για τον πόλεμο, να αναδείξει την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και να διεκδικήσουμε να σταματήσει η συνεργασία με το κράτος τρομοκρατή του Ισραήλ.

Δεν είμαστε μόνοι μας, σε αυτό τον αγώνα συντονιζόμαστε με τους λιμενεργάτες και απεργούς σε άλλα 60 λιμάνια και πόλεις που θα απεργούν εκείνη την ημέρα. Σε πάνω από δέκα πόλεις στην Ιταλία, σε 22 πόλεις στην

Γαλλία, στην Ιρλανδία, στην Ισπανία, στο Μαρόκο, στην Τουρκία ακόμα και στην Ινδία.

Από την πλευρά μας συμμετείχαμε στην σύσκεψη και βάζουμε μπροστά ένα πρόγραμμα εξορμήσεων σε όλους τους χώρους του λιμανιού, σε μεγάλους εργατικούς χώρους της περιοχής για την καλύτερη οργάνωση της απεργίας.

Τον δρόμο τον δείχνει η Γαλλία με απεργία να σπάσουμε την στήριξη στη γενοκτονία.

Σοφία Φορτούνα, ΣΕΚ Πειραιά

ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ

Η Παγκόσμια Αντιπολεμική Μέρα Δράσης για την Παλαιστίνη στην Αθήνα συνεχίστηκε το βράδυ του Σαββάτου στο θέατρο του Λυκαβηττού. Μετά τη μεγάλη αντιπολεμική διαδήλωση προς την Ισραηλινή Πρεσβεία, περισσότεροι από 6 χιλιάδες πλημμύρισαν το Φεστιβάλ Αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που οργάνωσε το March to Gaza Greece. Το Φεστιβάλ ξεκίνησε με εκδήλωση αφιερωμένη στις διώξεις σε βάρος του κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη κι ακολούθησε μεγάλη χιπ χοπ συναυλία με τους JAKO, Rationalistas, Novel 729, ΒήταΠεις και JAUL.

Τη δεύτερη ημέρα πήραν τον λόγο οι ίδιοι οι Παλαιστίνιοι με διαδικτυακές συνδέσεις από τη Γάζα και τη Δυτική Όχθη, μεταφέροντας συγκλονιστικές εικόνες καταπίεσης κι αντίστασης. Δια ζώσης παρευρέθηκε και μίλησε ο Παλαιστίνιος φωτογράφος και κινηματογραφιστής Άχμαντ Αλ Μπαζ που έδωσε μια ιδιαίτερα διαφωτιστική εικόνα από τις σιωνιστικές επιθέσεις στη Δυτική Όχθη. Το φεστιβάλ έκλεισε με ζωντανή μουσική από τους Φώτη Σιώτα, Νεφέλη Φασούλη, Μάρθα Φριντζήλα, Μιχάλη και Παντελή Καλογεράκη.

Και τις δύο ημέρες στον χώρο του φεστιβάλ είχαν παρουσία κινήσεις και συλλογικότητες του αντιπολεμικού κινήματος, μεταξύ αυτών και η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη που συνάντησε μεγάλη ανταπόκριση από κόσμο που άφηνε στοιχεία επικοινωνίας για να συμμετέχει στις επόμενες δράσεις του αντιπολεμικού κινήματος.

Στον χώρο δουλειάς

Δράσεις οργανώθηκαν στις 10 Οκτώβρη και σε χώρους δουλειάς. Εργαζόμενοι σε κινηματογραφική παραγωγή έστειλαν το δικό τους μήνυμα σηκώνοντας πανό Λευτεριά στην Παλαιστίνη! Όπως μας μεταφέρει ο Νίκος Παπαευαγγελίου: «Το Σάββατο 10 Οκτώβρη, πρωτοβουλία εργαζομένων σε κινηματογραφικό συνεργείο οργάνωσε δράση για την Παλαιστίνη στο χώρο των γυρισμάτων».

Οι εργαζόμενοι συγκεντρώθηκαν μετά τη λήξη της εργασίας και με πανό και σημαίες δήλωσαν τη στήριξή τους στον Παλαιστινιακό αγώνα και έθεσαν το παράδειγμα, καθώς δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν στην επίσημη συγκέντρωση που έγινε στην Πάτρα, λόγω εργασίας.

Παρ' όλη την πολύωρη και απαιτητική εργασία, η δράση των εργαζομένων δείχνει ότι ο αντιπολεμικός αγώνας και η πολιτική διεκδίκηση έχει και πρέπει να έχει θέση σε κάθε εργασιακό χώρο».

Έξω ο Ρούμπιο και οι εξοπλισμοί

Ο Ρούμπιο είναι ανεπιθύμητος ήταν το μήνυμα που έστειλαν τα συλλαλητήρια που πραγματοποιήθηκαν στις 6 Οκτώβρη στην Αθήνα και άλλες πόλεις ενάντια στην επίσκεψη του υπ.ΕΞ των ΗΠΑ.

Στην Αθήνα, αντιπολεμικές κινήσεις, οργανώσεις και κόμματα της Αριστεράς και συλλογικότητες του αντιεξουσιαστικού χώρου συγκεντρώθηκαν στα Προπύλαια και βάδισαν προς το Σύνταγμα όπου ήταν συγκεντρωμένοι φορείς που πρόσκεινται στο ΠΑΜΕ.

Οι διαδηλωτές/ριες κατήγγειλαν την απαγόρευση της πορείας προς την αμερικάνικη και την ισραηλινή πρεσβεία από τις κλούβες και τα ΜΑΤ που είχαν παραταχθεί στη Βασιλίσσης Σοφίας. Η πορεία συνέχισε προς την Ομόνοια.

«Λευτεριά στην Παλαιστίνη», «Τόσα χρόνια NATO η ίδια ιστορία-χούντες, πόλεμοι, τρομοκρατία», «Νίκη στην Ιντιφάντα», «Τέμπη Πύλος Παλαιστίνη-Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη» ήταν μερικά από τα συνθήματα.

Στην Πάτρα, Εκατοντάδες διαδηλωτές βάδισαν στους κεντρικούς δρόμους της Πόλης, με την συμμετοχή συνδικάτων, φοιτητικών συλλόγων, τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και πολλών οργανώσεων της Αριστεράς.

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Η δολοφονική απόπειρα με μαχαίρι κατά αντιφασίστα από δύο νεοναζί στην Ελευσίνα, έχει ξεσηκώσει το αντιφασιστικό κίνημα. Όλες οι προειδοποιήσεις του για την απόπειρα επανεμφάνισης των νεοναζί μαχαιοβγαλτών, ιδιαίτερα μετά την αποφυλάκιση Κασιδιάρη, αποδεικνύονται πέρα για πέρα αληθινές.

Από την πρώτη στιγμή που έγινε γνωστή η επίθεση το απόγευμα της Πέμπτης 8/10, η οργή ξεχειλίζει. Τόσο η μαρτυρία του θύματος όσο και τα βίντεο που ήρθαν στη δημοσιότητα στη συνέχεια έδειξαν ότι η επίθεση είχε όλα τα χαρακτηριστικά της δολοφονικής δράσης των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής.

Το καρτέρι και ο εντοπισμός του θύματος, το κλείσιμο του δρόμου του και ο εγκλωβισμός του, η δήλωση της ταυτότητας των δραστών «ναι είμαστε φασίστες», το μαχαίρωμα υπό τις προτροπές του ενός εκ των δύο «σφάξτον», η γρήγορη αποχώρηση, είναι στοιχεία που θυμίζουν τις δολοφονίες του Σαχζάτ Λουκμάν και του Παύλου Φύσσα αλλά και όλες τις επιθέσεις της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης.

Το ίδιο ισχύει για τα χτυπήματα: πρώτα στα πόδια για να ακινητοποιήσουν το θύμα τους και μετά ψηλά στην κοιλιά προς το θώρακα - πλήγμα που ευτυχώς το θύμα κατάφερε να αποφύγει. Στην πραγματικότητα, μόνο η σθεναρή αντίστασή του απέτρεψε από το να γίνει η επίθεση θανατηφόρα.

Παρόλα αυτά, στην αρχή οι διαρροές της αστυνομίας μιλούσαν για απόπειρα ληστείας. Και προκλητικά κάποια ΜΜΕ, τα οποία είχαν υπερπροβάλει και την αποφυλάκιση Κασιδιάρη, αναπαρήγαγαν αυτό το αφήγημα -όπως έκαναν μετά τη δολοφονία Φύσσα ότι «τον σκότωσαν για το ποδόσφαιρο» ή μετά τη δολοφονία Λουκμάν ότι επρόκειτο για έναν «διαπληκτισμό στο δρόμο».

Ο αποπροσανατολισμός έπεσε γρήγορα στο κενό καθώς έρχονταν στο φως, μετά και την ταυτοποίηση των δραστών, οι σχέσεις τους με το ναζιστικό χώρο και συγκεκριμένα με την ναζιστική Propatria. Ακολούθησαν οι έρευνες στα σπίτια τους όπου, σύμφωνα με όλα τα δημοσιεύματα, εντοπίστηκε το κλασικό «χρυσαιγίτικο» οπλοστάσιο όπως μαχαίρι, σουγιάς, σιδηρογροθιά κ.α., καθώς και άφθονο φασιστικό υλικό όπως μπλούζες της Propatria, εθνικιστικά έντυπα και τρικάκια. Μόνο έτσι, κάτω από την πίεση του ίδιου του θύματος, του αντιφασιστικού κινήματος και των αποκαλύψεων, το κατηγορητήριο αναβαθμίστηκε σε απόπειρα ανθρωποκτονίας.

«Είναι πολλά χρόνια που η “Propatria” έχει θέσει πανηγυρικά υποψηφιότητα για να γίνει η νέα Χρυσή Αυγή, τουλάχιστον στο επίπεδο της εγκληματικής βίας. Με πολλά καθημερινά περιστατικά στοχοποίησης αντιφασιστών, όπως επίθεση στο ΠΙΚΠΑ Πετραλώνων το 2018, επιθέσεις σε μέλη της ΚΕΕΡΦΑ το 2021, συχνές προκλήσεις και τραμπουκισμοί κλπ», έγραψε ο δικηγόρος της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της ΧΑ **Κώστας Παπαδάκης**.

«Για όλα αυτά είχε υποβληθεί μηνυτήρια αναφορά το 2021 που έθετε στη διάθεση των αρχών πλούσιο υλικό και ζητούσε τη διερεύνηση της δράσης εγκληματικής οργάνωσης. Η δικογραφία μπήκε στο αρχείο και οι διώξεις περιορίστηκαν σε επιμέρους πράξεις. Αλλά όπως

Τσακίστε τους φασίστες

Κυριακή 11/10, Ελευσίνα. Φωτό: Λένα Βερδέ

φαίνεται δεν ανέκοψαν τη δράση της. Και όπως πάντα συμβαίνει, διαμορφώνουν δυναμική και προκαλούν βίαιες συμπεριφορές και από άλλους φασίστες, μη μέλη της. Ήδη έχουν έρθει στη δημοσιότητα στοιχεία που δείχνουν στρατιωτικοποίηση, εκπαίδευση σε όπλα και πολεμικές τέχνες, εθνικιστικό μίσος, στοχοποίηση αριστερών, μεταναστών, αντιφασιστών, πολλά στοιχεία δομής και οργάνωσης κλπ».

Άμεση αντίδραση

Άμεση ήταν η αντίδραση της ΚΕΕΡΦΑ με ανακοίνωση καταδίκης της δολοφονικής απόπειρας, της επιχείρησης συγκάλυψης της αστυνομίας, καθώς και των κυβερνητικών ευθυνών στην επανεμφάνιση των νεοναζί. Προτείνοντας την ενωτική δράση του αντιφασιστι-

κού κινήματος, με τα συνδικάτα και τη νεολαία μπροστά, όπως έγινε με την ιστορική καταδίκη της ΧΑ. Ήδη έχει καταθέσει πρόταση στο **Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας** να καλέσει άμεσα διαδήλωση ενώνοντας όλες τις δυνάμεις.

«Στα 13 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα χιλιάδες διαδήλωσαν δίνοντας την άμεση απάντηση στην αποφυλάκιση Κασιδιάρη. Τα συνδικάτα που ετοιμάζονται για απεργίες, οι μαθητές που προχωράνε σε καταλήψεις και στη Γκράβα δίνουν μάχη για να μη γίνει Βιολάντα, οι φοιτητικοί σύλλογοι, ενωμένοι να δώσουμε τη μάχη με τον φασισμό και τον ρατσισμό. Να φράξουμε τον δρόμο στους Κασιδιάρηδες και στα άλλα φασιστοειδή, να κλείσουν τα γραφεία-ορμητήρια τους», ανέφερε.

Ως πρώτο βήμα κάλεσε στο προγραμματι-

σμένο συλλαλητήριο αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη το Σάββατο 10 Οκτώβρη, αναδεικνύοντας την σύνδεση της αντιφασιστικής με την αντιπολεμική μάχη: ότι ο πόλεμος, μαζί με τον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία που τον συνοδεύει, είναι το λίπασμα που τρέφει τους φασίστες.

Όπως έγραψε, «η απόπειρα δολοφονίας στην Ελευσίνα ... μας θυμίζει με ποια πλευρά της ιστορίας στέκονται αυτά τα καθάρματα. Είναι με τους πολεμοκάπηλους των ΗΠΑ και τον Νετανιάχου, τον γενοκτόνο των Παλαιστινίων της Γάζας. Είναι με τον Μητσοτάκη που στηρίζει τους πολέμους και φορτώνει στις πλάτες των εργατών και της νεολαίας δισεκατομμύρια για εξοπλισμούς, πετσοκόβοντας μισθούς και διαλύοντας τη δημόσια Υγεία και Παιδεία... ενώνουμε τη φωνή μας με το παγκόσμιο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, για λευτεριά στην Παλαιστίνη, για να βάλουμε τέλος στον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία. Για να τσακίσουμε τους φασίστες που σε όλο τον πλανήτη επιτίθενται στο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη».

Την επόμενη μέρα, Κυριακή 11/10 το πρωί, η ΚΕΕΡΦΑ συνέχισε με αντιφασιστική εξόρμηση στην Ελευσίνα. Η ανταπόκριση των κατοίκων της περιοχής ήταν μεγάλη. Στο δρόμο και τα μαγαζιά, η προκήρυξη της για τη δολοφονική απόπειρα έγινε ανάρπαστη.

Όλοι/ες συμφωνούσαν ότι χρειάζεται απάντηση από τα συνδικάτα και τους φορείς της περιοχής, όπως προτείνει η ΚΕΕΡΦΑ τόσο στο Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας όσο και στο Δημοτικό Συμβούλιο Ελευσίνας για να καλέσουν διαδήλωση. Πολλοί/ές άφησαν στοιχεία επικοινωνίας για τη συνέχεια του αγώνα, ενώ δεκάδες προμηθεύτηκαν την Εργατική Αλληλεγγύη και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω.

Η εξόρμηση ξεκίνησε στην Πλατεία Ηρώων και συνεχίστηκε στον πεζόδρομο που οδηγεί στο λιμάνι. Σε όλη τη διάρκεια γίνονταν ανακοινώσεις και φωνάζονταν συνθήματα όπως "Ούτε στην Ελευσίνα ούτε πουθενά, τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά", "Ρατσισμός, σεξισμός, πολεμοκαπηλεία, κάτω η Νέα Δημοκρατία", "Ο Παύλος ζει, τσακίστε τους ναζί" και "Ποτέ ξανά φασισμό".

Είχαν προηγηθεί την Παρασκευή 9/10 και το Σάββατο 10/10 αντιφασιστικές διαδηλώσεις στην Ελευσίνα, καλεσμένες η πρώτη από το ΚΚΕ και η δεύτερη από την εξωκοινοβουλευτική Αριστερά και τον αντιεξουσιαστικό χώρο. Από τους πρώτους που έβγαλαν ανακοίνωση ήταν και ο **Σύλλογος Πολιτισμού «Παύλος Killah Ρ Φύσσας»**. Όπως ανέφερε:

«Ο Σύλλογος Πολιτισμού “Παύλος Killah Ρ Φύσσας” στέκεται δίπλα στον αντιφασίστα και την οικογένειά του, κατ’ αρχήν για την πλήρη αποκατάσταση της υγείας του και έπειτα την επιστροφή του στην καθημερινότητα και τους αντιφασιστικούς αγώνες. Καλούμε όλους τους αντιφασίστες/τριες να δώσουν το “παρών” σε όλες τις κινητοποιήσεις στην Ελευσίνα και αλλού, και παροτρύνει όλους και όλες ανά την Ελλάδα να προχωρήσουν σε αντιφασιστικές συγκεντρώσεις και δράσεις. Η ώρα να δράσουμε είναι τώρα».

Λένα Βερδέ

ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ «11 χρόνια Δίκη της Χρυσής Αυγής: Οι άνθρωποί της»

Την Τετάρτη 7 Οκτωβρίου, στην επέτειο της πρωτόδικης καταδίκης και λίγους μήνες μετά την επικύρωσή της και σε β' βαθμό, έγινε η επίσημη πρεμιέρα του ντοκιμαντέρ της δημοσιογράφου Χρύσας Λύκου και του σκηνοθέτη Στέλιου Ζαχαρίου, «11 χρόνια Δίκη της Χρυσής Αυγής: Οι άνθρωποί της» σε παραγωγή του κοινωνικού χώρου Σελήνη, στο Cinobo Opera.

Μέσα σε 95' λεπτά, οι δύο συνεργάτες αποδίδουν μια συγκλονιστική καταγραφή του μαραθώνιου δικαστικού αγώνα που ξεκίνησε την 20ή Απριλίου 2015 δίνοντας το λόγο σε ανθρώπους που είχαν άμεση εμπλοκή στη δίκη όπως η Μάγδα Φύσσα, η Δήμητρα Ζώρζου, ο Κώστας Σκαρμέας, η Μαρίνα Δαλιάνη, ο Μάνος Μαλαγάρης, ο Δημήτρης Ψαρράς, η Τατιάνα Μπόλαρη και η Ηλέκτρα Αλεξανδροπούλου.

Αυτό το ντοκιμαντέρ συνδιάζει συγκλονιστικές αφηγήσεις, όπως της Μάγδας Φύσσα αλλά και της Δήμητρας Ζώρζου, μιας νέας γυναίκας που βρέθηκε τυχαία στο σημείο, είδε με τα μάτια της την δολοφονία του Παύλου Φύσσα και επέλεξε να καταθέσει ως μάρτυρας αντιμετωπίζοντας την κυ-

νικότητα των συνηγόρων υπεράσπισης της Χρυσής Αυγής.

Το ντοκιμαντέρ φιλοξενεί τις εύστοχες παρατηρήσεις των δικηγόρων πολιτικής αγωγής, την συμβολή του Δημήτρη Ψαρρά που προσεγγίζει σε ιστορικό βάθος την παρουσία των ναζί της Χρυσής Αυγής. Ο Κώστας Σκαρμέας θυμίζει πως η ΚΕΕΡΦΑ συνέβαλε με την καμπάνια για να υπάρξει πολιτική αγωγή του αντιφασιστικού κινήματος στη δίκη. Αναδεικνύει το καθοριστικό ρόλο του κινήματος στην απόφαση καταδίκης της ΧΑ ως εγκληματικής οργάνωσης.

Είναι ένα ντοκιμαντέρ που συμβάλλει, κρατώντας την μνήμη της νίκης στη δίκη της ΧΑ, στον αγώνα για να συνεχίσουμε την επανεμφάνιση των ταγμάτων εφόδου του Κασιδιάρη. Σε αυτήν κατεύθυνση άλλωστε τοποθετήθηκε στη συζήτηση μετά την προβολή και ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ.

Η Χρύσα Λύκου αφιερώνει τη δουλειά της «σε εκείνες και εκείνους που κοίταξαν το τέρας κατάματα και κατάφεραν να μην του μοιάσουν».

σε κάθε γειτονιά

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Με αντιφασιστική διαδήλωση την Παρασκευή 16 Οκτώβρη απάντα η Αριστερή Κίνηση Περιστερίου στην επίθεση με ναζιστικά σύμβολα που δέχτηκε το στέκι της την περασμένη εβδομάδα. Η συγκέντρωση θα γίνει στις 7μμ στην πλατεία του Δημαρχείου Περιστερίου.

Όπως αναφέρει στο κάλεσμά της η Αριστερή Κίνηση, εντάσσοντας την επίθεση στη συνολικότερη προσπάθεια των νεοναζί να σηκώσουν κεφάλι: «Την Πέμπτη 8/10, νεοναζί έστησαν ενέδρα και μαχαίρωσαν αντιφασίστα στην Ελευσίνα. Το βράδυ της Δευτέρας 5/10, φασιστοειδή γέμισαν την πρόσοψη του στεκιού της Αριστερής Κίνησης Περιστερίου με ναζιστικά σύμβολα. Τις τελευταίες μέρες, φασίστες βάφουν τα σχολεία των δυτικών προαστίων με σβάστικες.

Οι ναζί μαχαιροβγάλτες κλιμακώνουν την προσπάθειά τους να επαναφέρουν στους δρόμους τα τάγματα εφόδου, και αυτό δεν είναι τυχαίο. Συμβαίνει παράλληλα με την υπερπροβολή της αποφυλάκισης Κασιδιάρη από τα ΜΜΕ,

αλλά και με το σταθερό άνοιγμα της κυβέρνησης Μητσοτάκη στην ακροδεξιά.

Καλούμε όλο τον κόσμο της πόλης να σταθεί απέναντι στο τέρας που θέλει να πατήσει το πόδι του στις γειτονιές μας! Την Παρασκευή 16/10 στις 7 το απόγευμα διαδηλώνουμε μαζί στην πλατεία Δημαρχείου Περιστερίου! Ο φασισμός δεν έχει θέση στην πόλη μας!».

Στη διαδήλωση καλεί και η ΚΕΕΡΦΑ Περιστερίου. Όπως αναφέρει: «Η προσπάθεια να

βγουν ξανά από τις τρύπες τους οι νεοναζί στις γειτονιές των Δυτικών δεν θα περάσει! Δεν ξεχνάμε ότι τα ΜΜΕ κάλυψαν με τον πιο προκλητικό τρόπο και ζωντανά την πρόωρη έξοδο του Κασιδιάρη από τις φυλακές ξεπλένοντας τον χυδαία. Παράλληλα η Αστυνομία του Χρυσόχοϊδη κάνει ξανά πλάτες στους φασίστες και κάλυψε τον Κασιδιάρη σε φέεστα μίσους έξω από το Αστυνομικό Τμήμα της Ομόνοιας.

Η ΝΔ στην κατάρρευση της αναζητά δεκανίκια στην ακροδεξιά. Η ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης με τους πνιγμούς προσφύγων στα σύνορα, όπως των 650 στην Πύλο και την εξόντωση στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπως στη

Σιντική στρώνει τον δρόμο στα ορφανά της Χρυσής Αυγής, με όποιο παρακλάδι και αν εμφανίζονται, Κασιδιάρηδες, PROPATRIA ή ξανά σαν Χρυσή Αυγή.

Να μην τους αφήσουμε να πατήσουν πόδι ξανά με τάγματα εφόδου που μαχαίρωνουν και δολοφονούν. Όπως τσακίσαμε τους δολοφόνους του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν έτσι θα τσακίσουμε τους επίδοξους συνεχιστές των εγκλημάτων τους».

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Ένα μάθημα αντιρατσισμού και αλληλεγγύης έδωσαν οι μαθητές και οι μαθήτριες του 6ου Γυμνασίου Νέου Ηρακλείου, που προχώρησαν σε κατάληψη του σχολείου τους, αντιδρώντας στη ρατσιστική επίθεση που δέχτηκε 13χρονη συμμαθήτριά τους, με καταγωγή από την Κένυα, από συγκεκριμένη καθηγήτρια του σχολείου λέγοντάς της «Εσύ είσαι μαύρη, δεν είσαι από εδώ, να πας στη χώρα σου».

Η αντίδραση των συμμαθητών της ήταν άμεση. Την Πέμπτη 8 Οκτώβρη προχώρησαν σε κατάληψη, απαιτώντας την απομάκρυνση της καθηγήτριας. Δεν άφησαν τη συμμαθήτριά τους μόνη απέναντι στη ρατσιστική επίθεση. Έκαναν την υπεράσπισή της υπόθεση ολόκληρου του σχολείου. Δίπλα τους βρέθηκαν οι σύλλογοι των καθηγητών και των γονέων του σχολείου.

Και κέρδισαν! Η Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Β' Αθήνας ανακοίνωσε την απομάκρυνση της εκπαιδευτικού από το σχολείο, ενώ διατάχθηκε νέα Ένορκη Διοικητική Εξέταση (ΕΔΕ) για το περιστατικό.

Αλλά αυτό δεν αρκεί. Δεν πρόκειται για την πρώτη καταγγελία σε βάρος της συγκεκριμένης καθηγήτριας. Τον Φλεβάρη του 2025 είχε προηγηθεί μαθητική κατάληψη, όταν η ίδια εκπαιδευτικός είχε αντιμετώπισει προσβλητικά 12χρονη μαθήτριά με σοβαρό πρόβλημα υγείας και κινητικές δυσκολίες, αμφισβητώντας την ανάγκη της να χρησιμοποιεί τον ανελκυστήρα του σχολείου. Αυτή η υπόθεση έχει παραπεμφθεί στο Πειθαρχικό Συμβούλιο, όπου αναμένεται να εξεταστεί μέσα στο σχολικό έτος 2026–

2027. Η καθηγήτρια είχε μετακινηθεί προσωρινά την προηγούμενη σχολική χρονιά, αλλά επέστρεψε τον Σεπτέμβρη στο ίδιο σχολείο!

Οι ευθύνες του Υπουργείου Παιδείας είναι τεράστιες. Αν είσαι εκπαιδευτικός και υπερασπίζεσαι την Παλαιστήν τότε κινδυνεύεις με απόλυση, αν είσαι ρατσιστής τότε αρκεί μία ΕΔΕ για τα "μάτια του κόσμου" και πίσω στο σχολείο. Εδώ δεν χρειάζεται εισαγγελική παρέμβαση για τη διερεύνηση ποινικών ευθυνών με τον αντιρατσιστικό νόμο;

Όταν η κυβέρνηση αντιμετωπίζει τους μεταναστες σαν απειλή και επιχειρεί να νομιμοποι-

ήσει το μίσος και τις διακρίσεις, τέτοιες αντιλήψεις βρίσκουν χώρο να εκδηλωθούν ακόμη και μέσα στις σχολικές αίθουσες αλλά οι μαθητές του Νέου Ηρακλείου έδωσαν την καλύτερη απάντηση.

Οι μαθητικές καταλήψεις δεν είναι «παραβατικότητα», όπως προσπαθούν να τις παρουσιάσουν η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας, αλλά όπλο συλλογικής διεκδίκησης και αλληλεγγύης που φέρνει αποτελέσματα.

Κανένα παιδί μόνο του απέναντι στον ρατσισμό! Έξω οι φασίστες από τα σχολεία! Σχολεία ανοιχτά σε όλα τα παιδιά, ανεξάρτητα από χρώμα, εθνικότητα, θρησκεία ή αναπηρία. Με μόνιμους εκπαιδευτικούς, ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς και ουσιαστική αντιρατσιστική εκπαίδευση.

Γιώργος Ράγκος

• Αντιφασιστική εκδήλωση με θέμα «Η πάλη ενάντια στην ακροδεξιά και τη φασιστική απειλή» και συναυλία καλούν Οργανώσεις της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και Συλλογικότητες το Σάββατο 24 Οκτώβρη στο Θεατράκι Πλατείας ΗΣΑΠ Ηρακλείου στις 6μμ.

Θα ακολουθήσει την Κυριακή 1 Νοέμβρη αντιφασιστική συγκέντρωση στο ίδιο μέρος στις 6μμ και πορεία στους δρόμους της περιοχής, ενάντια στη φασιστοσύναξη που κάθε χρόνο προσπαθούν να στήσουν τα ορφανά της Χρυσής Αυγής στα πρώην γραφεία της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης.

Μετά την αντιρατσιστική νίκη των μαθητών του 6ου Γυμνασίου του Νέου Ηρακλείου, τα δύο ραντεβού θα στείλουν ξανά δυνατά το μήνυμα ότι οι φασίστες είναι ανεπιθύμητοι, ότι ο ρατσισμός που τους ανοίγει το δρόμο δεν θα περάσει.

Ν. ΣΜΥΡΝΗ

Αντιφασιστική εκδήλωση με τίτλο «Ούτε στα σχολεία, ούτε πουθενά» οργανώνει η ΕΛΜΕ Νέας Σμύρνης, Καλλιθέας, Μοσχάτου την Κυριακή 18 Οκτώβρη. Η πρωτοβουλία εντάσσεται στην απόφασή της για έναν «Αντιπολεμικό-Αντιφασιστικό Οκτώβρη» με σειρά συζητήσεων και δράσεων «για έναν κόσμο χωρίς πόλεμο, χωρίς φασισμό, χωρίς καταπίεση».

Ήδη έχει προχωρήσει, μαζί με άλλες συλλογικότητες και φορείς της περιοχής, σε αντιπολεμική συναυλία στο Άλσος της Νέας Σμύρνης. Ενώ ακολουθούν η αντιφασιστική εκδήλωση, καθώς και εκδηλώσεις για την γενοκτονία στην Παλαιστίνη και για τον οικονομικό στραγγαλισμό της Κούβας.

Η αντιφασιστική δράση των εκπαιδευτικών και των συνδικάτων τους είναι κρίσιμη για να τσακιστεί η συστηματική προσπάθεια των φασιστών να εισχωρήσουν στα σχολεία. Αυτό αφορά και τα σχολεία της συγκεκριμένης περιοχής, όπως φάνηκε σε πρόσφατη εξόρμηση μελών του ΣΕΚ στο 2ο ΓΕΛ Καλλιθέας.

«Πλειοψηφική αποδοχή»

«Την Πέμπτη 8/10 επισκεφτήκαμε το σχολείο για να ενημερώσουμε μαθητές και καθηγητές για το συλλαλητήριο για την Παλαιστίνη δυο μέρες μετά και για τις απεργίες του κλάδου», μας είπε η Νίκη Αργύρη. «Όπως σε όλα τα σχολεία, συναντήσαμε μαθήτριες με μαντίλες, μαθητές από πολλές και διαφορετικές χώρες. Η αποδοχή στο κάλεσμά μας στις αντιπολεμικές, αντιρατσιστικές και απεργιακές μάχες ήταν συντριπτικά πλειοψηφική.

Στο τέλος, όμως, αφού όλοι είχαν μπει μέσα και ετοιμαζόμασταν να αποχωρήσουμε, τρεις μαθητές βγήκαν από το σχολείο, έσκισαν την αφίσα για το αντιπολεμικό συλλαλητήριο και άρχισαν να αναπαράγουν όλη την κλασική εμετική φασιστική προπαγάνδα: «Δεν είμαστε με την Παλαιστίνη, είμαστε με τους Έλληνες. Για την Κύπρο δεν γράφετε τίποτα. Αν βιάζε την κόρη σας Πακιστανός τι θα κάνατε;» κλπ. Στην άμεση αντίδρασή μας, συνέχισαν ότι δεν έχουν πρόβλημα με τον Κασιδιάρη και κλιμάκωσαν με απειλές ότι αν πάμε ξανά θα φωνάξουν τους μπράβους τους να μας κάψουν ζωντανούς.

Προφανώς δεν τρομοκρατούμαστε. Είναι οικτρή μειοψηφία όπως φάνηκε και από το γεγονός ότι δεν τόλμησαν να εκφραστούν παρά μόνο στο τέλος της εξόρμησης. Αλλά δεν υποτιμάμε ότι χρειάζεται απάντηση. Ήδη ενημερώσαμε την ΕΛΜΕ, θα έχουμε παρουσία στην εκδήλωσή της στις 18 Οκτώβρη και θα συνεχίσουμε τις παρεμβάσεις για την πλήρη απομόνωσή τους. Σε κάθε σχολείο θα μας βρίσκουν μπροστά τους μαζί με όλο το εκπαιδευτικό κίνημα.

Το θέμα απασχόλησε και την πρόσφατη Γενική Συνέλευση της ΟΛΜΕ με τοποθετήσεις για την ανάγκη επαγρύπνησης. Οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς και οι μαθητές έχουν δώσει μάχες ενάντια στους φασίστες. Σε αυτή την εμπειρία πατάμε για να τους φράξουμε ξανά το δρόμο».

Ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από τη Γαλλία, το φάντασμα του Μάη του 1968. Με την εξέγερση της νεολαίας να κλιμακώνεται, η εφημερίδα Financial Times, διαπιστώνει ότι «οι γαλλικές κυβερνήσεις φοβούνται από παλιά τις φοιτητικές κινητοποιήσεις, που μπορούν να φουντώσουν απρόβλεπτα και να στρέψουν γρήγορα την κοινή γνώμη υπέρ τους. Το 1968, μια φοιτητική εξέγερση έγινε το έναυσμα για πανεθνικές απεργίες».

Αξίζει να θυμηθούμε τον Μάη του 68 και το υπόβαθρο που οδήγησε σε αυτή την έκρηξη.

Όταν στα τέλη Μάρτη του 1968 μερικές εκατοντάδες φοιτητές και φοιτήτριες καταλάμβαναν κτίρια του πανεπιστημίου της Ναντέρ -σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την καταστολή μιας σχετικά μικρής διαδήλωσης ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ- η κυβέρνηση του προέδρου Ντε Γκολ ένωθε αρκετά ισχυρή να στείλει τα MAT να τους ξυλοφορτώσουν. Η Ναντέρ είχε «παρελθόν» στις κινητοποιήσεις: ένα χρόνο πριν, το ζήτημα ήταν η απαγόρευση στις φοιτήτριες να δέχονται φοιτητές στην εστία τους. Αλλά η δεξιά κυβέρνηση και μαζί όλοι οι περισπούδαστοι σχολιαστές θεωρούσαν ότι τέτοιες «μειοψηφίες» ήταν απομονωμένες και έκαναν απλά θόρυβο για περιθωριακά ζητήματα.

Στις αρχές του Μάη η Λε Μοντ, μια από τις μεγάλες εφημερίδες, κυκλοφορούσε με ένα σχόλιο που ισχυριζόταν ότι «η Γαλλία βαριέται». Ήταν ένας πολύ επιφανειακός ισχυρισμός. Δεν είχε περάσει και πολύς καιρός από τότε που ένα ολόκληρο κίνημα συγκρούσαν με τον βάρβαρο πόλεμο του γαλλικού ιμπεριαλισμού στην Αλγερία. Τότε άρχισε να διαμορφώνεται η μαγιά των επαναστατικών οργανώσεων και τάσεων στα πανεπιστήμια και τη νεολαία που θα έπαιζαν πρωταγωνιστικό ρόλο στις μάχες του Μάη.

Ούτε η εργατική τάξη «βαριόταν». Από το 1966 οι απεργίες πολλαπλασιάζονταν, σημειώνονται μέχρι και καταλήψεις χώρων δουλειάς, και οι συνδικαλιστικές ηγεσίες προσπαθούσαν να εκτονώσουν τις μαχητικές διαθέσεις με συμβολικές κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας: «προειδοποιητικές», «κυλιόμενες» απεργίες «διαμαρτυρίας». Όμως, κάθε τέτοια μάχη άφηνε πίσω της «κρατούμενα» και πρόσθετε νέο εύφλεκτο υλικό.

Η αλυσίδα των γεγονότων που οδήγησαν στην έκρηξη ξεκίνησε την πρώτη βδομάδα του Μάη, με φοιτητικές διαδηλώσεις ενάντια στις διώξεις εις βάρος πρωταγωνιστών του κινήματος στη Ναντέρ και την καταστολή των φοιτητικών κινητοποιήσεων στη Σορβόνη. Τη νύχτα 10 με 11 Μάη, χιλιάδες φοιτητές συγκρούονταν για ώρες με την αστυνομία στο Καρτιέ Λατέν του Παρισιού. Η «νύχτα των οδοφραγμάτων» έγινε ο πυροδότης αυτού που κρυβόταν κάτω από τη «βαρεμάρα» και την «απάθεια»: της συσσωρευμέ-

Μάης '68, Παρίσι. Φωτό: Georges Mellet

Ο εκρηκτικός Μάης '68

νης οργής της εργατικής τάξης.

Οι ηγεσίες των συνδικάτων αποφάσισαν να καλέσουν μια 24ωρη απεργία στις 13 Μάη σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την αστυνομική βία. Εκείνη τη μέρα 10 εκατομμύρια εργάτες/ριες κατέβηκαν σε απεργία. Αυτός ο αριθμός ήταν τέσσερις φορές μεγαλύτερος από το σύνολο των συνδικαλισμένων εργατών στη Γαλλία. Η διαδήλωση στο Παρίσι -σχεδόν ένα εκατομμύριο κατέβηκε στο δρόμο- ήταν η μεγαλύτερη από την Απελευθέρωση του 1944.

Απεργία διαρκείας

Στις 14 Μάη οι εργάτες στη Σιντ-Αβασιόν στη Νάντη κατέβηκαν σε απεργία διαρκείας. Κατέλαβαν το εργοστάσιο και κλείδωσαν τον διευθυντή στο γραφείο του και τον υποχρέωσαν να ακούει ξανά και ξανά τη Διεθνή στη διαπασών. Την επόμενη μέρα καταλήφθηκε η Ρενό-Κλεόν και στις 16 του μηνός η απεργία και οι καταλήψεις απλώθηκαν σε όλα τα εργοστάσια της Ρενό.

Όπως θυμόταν αργότερα ένας εργάτης στη Ρενό Μπιγιανκούρ: «Περίπου 25.000 εργάτες απεργούσαν στο εργοστάσιό μας. Η Ρενό Μπιγιανκούρ είχε τη μεγαλύτερη συγκέντρωση εργατών. Γι' αυτό το λόγο η απεργία εκεί ήταν τόσο σημαντική. Ο πρόεδρος Ντε Γκολ αναγκάστηκε να επιστρέψει άρον άρον από την επίσημη επίσκεψή του στη Ρουμανία εξαιτίας της κατάληψής μας. Ο Ζορζ Πομπιντού, ο πρωθυπουργός, σχολίασε μόλις έμαθε τα νέα: 'Τώρα το πράγμα σοβαρεύει'. Στις 20 Μάη απεργούσαν εννιά εκατομμύρια. Και όχι μόνο η βιομηχανική εργατική τάξη. Οι χορεύ-

τριες στα Φολί Μπερζέρ, ποδοσφαιριστές, δημοσιογράφοι, εμποροϋπάλληλοι.

Ο Μορίς Γκριμό, διοικητής της Αστυνομίας στο Παρίσι το Μάη του 1968, είκοσι χρόνια μετά θυμόταν: «Ο πραγματικός κίνδυνος εμφανίστηκε όταν πήραν μέρος οι εργάτες. Τότε φανερώθηκε καθαρά το εύθραυστο του κράτους. Η αστυνομία μπορούσε να διαλύσει δέκα και είκοσι οδοφράγματα, αλλά δεν μπορούσε να ανακαταλάβει εκατό ή πεντακόσια εργοστάσια, πολυκαταστήματα, τράπεζες ή σιδηροδρομικούς σταθμούς. Και πολύ περισσότερο να τα κάνει να δουλέψουν ξανά».

Στις 24 Μάη ο Ντε Γκολ βγήκε στην τηλεόραση να κάνει διάγγελμα, που κατέληξε σε υπερβολικές αναφορές στον κίνδυνο εμφυλίου πολέμου. Ο Ντε Γκολ είχε περάσει με επιτυχία τις φουρτούνες ενός Παγκοσμίου Πολέμου, της κρίσης της Αλγερίας, είχε γίνει πρόεδρος το 1958 με απέραντες υπερεξουσίες. Κι όμως, όπως είχε εξομολογηθεί στον Πομπιντού: «Για πρώτη φορά διστάζω». Αντί να τρομοκρατήσει με το διάγγελμα, κατάφερε να πυροδοτήσει νέο κύκλο διαδηλώσεων που απλώθηκαν σε περίπου 500 πόλεις.

Στις 25-26 Μάη η CGT (η συνμοσπονδία που ελεγχόταν από το Γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα) υπέγραψε τις Συμφωνίες της Γκρενέλ με την κυβέρνηση και τον γαλλικό ΣΕΒ. Πρόβλεπαν 30% αυξήσεις στον κατώτατο μισθό, που μεταφραζόταν σε μια γενική αύξηση των μισθών κατά 10%. Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες (και οι κομματικές) πανηγύριζαν: μια μεγάλη νί-

κη! Τα στελέχη τους ξεχύθηκαν στα εργοστάσια να πείσουν για έγκριση των συμφωνιών και επιστροφή στη δουλειά. Πήγαν και αρχικά εισέπραξαν τη μια απόρριψη μετά την άλλη.

«Όλα έχουν γαμηθεί»

Στις 29 του μηνός ο Ντε Γκολ εξαφανίστηκε από το Παρίσι και σύντομα μαθεύτηκε ότι πήγε στην Γερμανία, στην έδρα των γαλλικών τμημάτων του NATO. Ο στρατηγός Μασού («ήρωας» των αποικιακών πολέμων σε Βιετνάμ και Αλγερία) τον υποδέχτηκε και σύμφωνα με την περιγραφή του ο άλλοτε αγέρωχος πρόεδρος του είπε: «Όλα έχουν γαμηθεί. Οι κομμουνιστές έχουν παραλύσει τη χώρα. Δεν ελέγχω τίποτα».

Όμως, την επόμενη μέρα ο Ντε Γκολ ανακοίνωσε ότι «τη λύση θα τη δώσει ο λαός» σε εκλογές. Αλλά πρώτα έπρεπε να επανέλθει η «ομαλότητα». Ο «λαός της δεξιάς» άρχισε να βγαίνει στο δρόμο.

Η ηγεσία του Γαλλικού ΚΚ υπέκυψε στο δίλημμα που είχε βάλει ο Ντε Γκολ. Στις 29 Μάη οι εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές/τριες φώναζαν «Αντίο Ντε Γκολ». Όμως, για την ηγεσία του ΓΚΚ αυτή η προοπτική, η παραίτηση του Προέδρου από την πίεση της γενικής απεργίας, ήταν «τυχοδιωκτισμός». Τη λύση θα έδιναν οι κάλπες, σε συνθήκες ηρεμίας, όχι απεργιών. Η επαναστατική Αριστερά ήταν πολύ μικρή και άπειρη για να προσφέρει εναλλακτική ηγεσία απέναντι σε αυτή την προοπτική. Οι απεργίες σταμάτησαν, η ώρα της κάλπης ήρθε κι ο Ντε Γκολ νίκησε. Μια επαναστατική ευκαιρία είχε χαθεί.

Όμως, τίποτα δεν ήταν το ίδιο μετά. Ο Μάης του '68 ξανάφερε μετά από μισό αιώνα την προοπτική της επανάστασης σε όλο τον πλανήτη. Η Γαλλία λειτούργησε σαν έμπνευση για όλο τον κόσμο, η φλόγα άρχισε να απλώνεται σε όλες τις χώρες. Η «κοινή λογική» έλεγε μέχρι τότε ότι η επανάσταση ανήκει στο παρελθόν τουλάχιστον όσον αφορά τον ανεπτυγμένο καπιταλισμό. Όμως, τώρα η προοπτική της ανατροπής του συστήματος έμπαινε μέσα στα εργοστάσια και τους χώρους δουλειάς.

Την επόμενη χρονιά, στη διάρκεια του «καυτού φθινοπώρου» των απεργιών στην **Ιταλία** οι εργάτες στη Φιατ στο Τορίνο διαδήλωναν μέσα στο εργοστάσιο φωνάζοντας «Ανιέλι, η Ινδοκίνα βρίσκεται εδώ». Στην Επανάσταση των Γαρυφάλων στην **Πορτογαλία** το 1974 χιλιάδες εργάτες της Λισαβώνας διαδήλωναν μαζί με εξεγερμένους ένοπλους φαντάρους πίσω από ένα πανό με το σύνθημα «ενάντια στο NATO και τον καπιταλισμό».

Οι φοιτητές ανακάλυψαν ξανά την εργατική τάξη σαν τη δύναμη που μπορεί να αλλάξει συθέμελα την κοινωνία. Το σύνθημα στον πανό των φοιτητών της Σορβόνης που έφτασαν στη Ρενό Μπιγιανκούρ όταν ξεκίνησε η κατάληψη του εργοστασίου έγινε οδηγός για χιλιάδες από τη Γαλλία μέχρι την Αμερική ακόμα και τις χώρες του υποτιθέμενου «υπαρκτού σοσιαλισμού» που ζούσαν τους δικούς τους Μάηδες: «Ο πυρσός πρέπει να περάσει από τα αδύνατα χέρια των φοιτητών στα δυνατά χέρια της εργατικής τάξης».

Η έκρηξη που σάρωσε όλη την κοινωνία έφερε τεράστια αλλαγή στις ιδέες. «Ό,τι μέχρι τότε έμοιαζε σταθερό διαλυόταν στον αέρα» όπως είχε γράψει ο Μαρξ στο Κομμουνιστικό Μανιφέστο. Το '68 ήταν μια έκρηξη ριζοσπαστικοποίησης. Σήμανε το σπάσιμο των ρατσιστικών στερεότυπων, όλων των διακρίσεων και όλων των ταμπού που καλλιεργεί συστηματικά η άρχουσα τάξη για να διασπάσει την εργατική τάξη: από τη σεξουαλική απελευθέρωση μέχρι τις αλλαγές που έφερε στην εκπαίδευση, στην καλλιτεχνική έκφραση, την προσωπική εμφάνιση, τον «ιερό» θεσμό της οικογένειας. Ο Μάης εξακολουθεί να είναι μια πηγή ιδεολογικής αμφισβήτησης που στοιχειώνει τους καπιταλιστές.

Μέσα στη φωτιά της εξέγερσης του Μάη, αναδείχθηκαν για πρώτη φορά μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο μαζικές οργανώσεις της επαναστατικής Αριστεράς που προσπάθησαν να δώσουν προοπτική κόντρα στους συμβιβασμούς της ρεφορμιστικής Αριστεράς. Η επαναστατική Αριστερά του σήμερα έχει μια ολόκληρη εμπειρία, που τότε έλειπε, σε συνθήκες που η σταθερότητα του συστήματος έχει τιναχτεί στον αέρα. Να τη δυναμώσουμε για να είναι οι νέοι Μάηδες νικηφόροι.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Περίοδος Πολέμων και Επαναστάσεων

Βιώνουμε μια βαθιά πολιτική και οικονομική κρίση του παγκόσμιου καπιταλισμού και των ιμπεριαλιστικών του σχεδιασμών. Ο Τραμπ, αντιμέτωπος με τις συνεχείς αποτυχίες των ΗΠΑ στο Ιράν, την Παλαιστίνη και την Ουκρανία, ελπίζει να πάρει ανάσα στις ενδιάμεσες εκλογές. Την ίδια στιγμή, η αμερικανική εργατική τάξη βυθίζεται σε μια πρωτόγνωρη φτώχεια, αδυνατώντας να καλύψει ακόμα και τις βασικές της ανάγκες, όπως τα καύσιμα. Η εικόνα του αεροπλανοφόρου Ford που έπλεε επί έναν χρόνο χωρίς προσέγγιση σε λιμάνι, με τεράστιες ελλείψεις σε τροφοδοσία και τις συνθήκες να οδηγούν ναύτες σε απόπειρες αυτοκτονίας συμπεκνώνει τη σήψη της αμερικανικής πολεμικής μηχανής.

Απέναντι στα εφιαλτικά σχέδια Τραμπ και Νετανιάχου, που ονειρεύονται το διαμελισμό της Γάζας και business με real-estate πάνω στα συντρίμια, ο λαός της Παλαιστίνης συνεχίζει να δείχνει το δρόμο της αντίστασης, φτύνοντας στα μούτρα τους δολοφόνους και τους συμμάχους τους.

Σε αυτήν ακριβώς τη συγκυρία, η κυβέρνηση της ΝΔ εμπλέκει τη χώρα ακόμα πιο βαθιά στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Επενδύει δισεκατομμύρια στο εξοπλιστικό πρόγραμμα «Ασπίδα του Αχιλλέα», καταρρίπτοντας ξανά το παραμύθι της «αμυνόμενης Ελλάδας», αφού πρόκειται για επιθετικούς εξοπλισμούς εξυπηρέτησης του ΝΑΤΟ.

Για την αστική τάξη, η Ελλάδα μετατρέπεται σε «ψωροκώσταινα» όταν η εργατική τάξη διεκδικεί αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, ενίσχυση της Υγείας και της Παιδείας. Όμως, όταν πρόκειται για πολεμικές δαπάνες και φοροαπαλλαγές στους καπιταλιστές, τα δισεκατομμύρια ρέουν άφθονα.

Από την Πύλο και τα Τέμπη μέχρι την Παλαιστίνη, το σύστημα αυτό αποδεικνύει καθημερινά ότι βάζει τα κέρδη πάνω από τις ανθρώπινες ζωές.

Γι' αυτό είναι αναγκαιότητα η συμμετοχή στο Μονοήμερο του ΣΕΚ στις 8/1. Βασισμένοι στις επαναστατικές ιδέες του Μαρξ και του Λένιν, οργανώνουμε την εργατική αντίσταση για να βάλουμε τέλος στον πόλεμο, τη φτώχεια και την εκμετάλλευση, παλεύοντας για την ανατροπή του καπιταλισμού!

Αλέξανδρος Παπαϊωάννου,
φαρμακοποιός,
πυρήνας Κεραμεικού

Όλα τα εγκλήματα στο όνομα του ιμπεριαλισμού. Η νέα αποικιοκρατία, το δεύτερο όνομά της. Ο Λένιν χαρακτήρισε τον ιμπεριαλισμό ως το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού, όπου η κρίση του εκδηλώνεται με πολέμους, επεκτατικούς και μη.

Ο καπιταλισμός δεν μπορεί να ζήσει χωρίς την καταπίεση, την υποταγή της εργατικής τάξης μέσα από την εξουσία της αστικής. Εξάλλου «imperialism» σημαίνει εξουσία και σε αργότερο στάδιο αυτοκρατορία. Εξάπλωση της καταπίεσης της εργατικής τάξης.

Η αντίσταση όμως υπάρχει και το ύφασμα της επικείμενης επανάστασης υφαίνεται ακόμη και όταν όλα φαίνονται μάταια και καταστροφικά. Είναι σημαντικό μέσα σε τέτοιους καιρούς ειδικά, όπου η βαρβαρότητα έχει γίνει τρόπος ζωής και κανονικότητα, να ενισχύσουμε την θεωρία μας για να μπορέσουμε να δράσουμε ανατρέποντας το σύστημα.

Το μονοήμερο συζητήσεων που οργανώνουμε στην Πάντειο στις 8 Νοεμβρίου μπορεί να μας λύσει τις απορίες σχετικά με την θεωρία που

πάντα περνά στη δράση. Τι είναι ο ιμπεριαλισμός στο σήμερα, πως εκδηλώνεται; Πως μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα αντιπολεμικό κίνημα που να καθορίζει, και πιο συγκεκριμένα να σταματήσει την συνεργασία της Ελλάδας με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ; Συζητήσεις με θέματα όπως «Λευτεριά στην Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο», «Αντίσταση στην Ευρώπη του πολέμου», «Πόλεμος και επαναστάσεις».

8 Νοέμβρη μια μέρα συζητήσεων όπου τα λόγια, οι ιδέες καθορίζουν την πράξη. Ελάτε όλες/οι/α στο μονοήμερο για να ανατρέψουμε το σύστημα που μας καταπιέζει και μας φυλακίζει στα πλαίσια μιας ψεύτικης ελευθερίας. Η κατανόηση τέτοιων εννοιών είναι ο δρόμος για την κατανόηση του πραγματικού εχθρού, και εν τέλει την κατανόηση της διαδικασίας της επανάστασης και τα βήματά για να νικήσουμε!

Νεφέλη Καρυώτη,
φοιτήτρια Θεατρικών Σπουδών,
ΕΚΠΑ

Ζούμε σε μια περίοδο που ο πόλεμος δεν είναι μια μακρινή είδηση. Από τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη μέχρι τις επιθέσεις των ΗΠΑ και του Ισραήλ στο Ιράν, οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί κλιμακώνονται. Τι σημαίνει αυτό για εμάς εδώ; Και, κυρίως, πώς απαντάμε;

Στα Εξάρχεια, μέσα από τις εξορμήσεις μας με την Εργατική Αλληλεγγύη, συναντάμε κόσμο που είναι εξοργισμένος με τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη, αντιτίθεται στις επιθέσεις στο Ιράν και δεν θέλει καμία ελληνική εμπλοκή στους πολέμους. Το βλέπουμε και στις αντιπολεμικές διαδηλώσεις, με τον κόσμο να κατεβαίνει μαζί στον δρόμο. Υπάρχει αγανάκτηση, υπάρχει διάθεση αντίστασης. Στις κουβέντες μας δεν ακούμε απλώς οργή, αλλά και την αγωνία για το τι μπορούμε να κάνουμε απέναντι σε αυτή την κατάσταση.

Το ερώτημα όμως είναι πώς δίνουμε συνέχεια σε όλο αυτό; Πώς οργανώνουμε αυτή τη δύναμη στις γειτονιές, στις σχολές και στους χώρους δουλειάς;

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν είναι απλός παρατηρητής. Λειτουργεί σαν ουρά του Τραμπ και των ΗΠΑ, στηρίζει το Ισραήλ και ξεδεύει δισεκατομμύρια σε εξοπλισμούς. Την ίδια ώρα μας λένε ότι δεν υπάρχουν χρήματα για νοσοκομεία, σχολεία και μισθούς.

Γι' αυτό είναι απαραίτητο το μο-

νοήμερο «Ιμπεριαλισμός – Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων», στις 8 Νοέμβρη στο Πάντειο. Για να συζητήσουμε τι γεννά τους πολέμους, ποιος είναι ο ρόλος της Ελλάδας και πώς μπορούμε να απαντήσουμε συλλογικά. Όχι απλώς για να ακούσουμε ομιλίες και να φύγουμε, αλλά για να ανταλλάξουμε εμπειρίες, να βγάλουμε συμπεράσματα και να οργανώσουμε όλοι μαζί τα επόμενα βήματα.

Ο κόσμος ήδη αντιστέκεται, το ζήτημα είναι πώς οργανώνουμε συλλογικά τη συνέχεια.

Κωνσταντίνος Άγγελος
Μπουντζίκας,
Πυρήνας Εξαρχείων

Πανελλαδικά

14 Νοέμβρη
Βόλος, θόλος
Πάτρα Αίθ. ΕΒΕ, Αράτου 21
Γιάννενα Συνεδριακό Κέντρο Περιφέρειας, Στοά Σαρκά
21 Νοέμβρη
Ξάνθη Εργατικό Κέντρο
22 Νοέμβρη
Θεσσαλονίκη Εργατικό Κέντρο
27 Νοέμβρη
Ρέθυμνο ...
28 Νοέμβρη
Χανιά Εργατικό Κέντρο

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

11ημ-12μ

Υποδοχή στο Νέο Κτίριο

12μ-1.30μμ

Αμφιθέατρο Σάκη
Καράγιωργα

Ο Ιμπεριαλισμός σήμερα
Η κρίση της “Υπερδύναμης”

Σωτήρης Ρούσος,
πανεπιστημιακός
Φύλλια Πολίτη,
δημοσιογράφος
Λέο Καβαλέτι, ακτιβιστής
Μινεάπολη ΗΠΑ
Πάνος Γκαργκάνας,
Εργατική Αλληλεγγύη

2μμ-3.15μμ

Αμφιθέατρο 2

Λένιν, Μπουχάριν - Ο Ιμπεριαλισμός, το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού

Πέτρος Κωνσταντίνου,
δημοτικός σύμβουλος Αθήνας
Σωτήρης Κοντογιάννης,
Σοσιαλισμός από τα Κάτω
Αίθουσα Α1

Οι υποϊμπεριαλισμοί και η Μέση Ανατολή
Γιάννης Σηφακάκης,
Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο
Γιώργος Τσιάρας,
δημοσιογράφος

3.45μμ-5μμ

Αμφιθέατρο 2

STOP στο Γενοκτονικό Ισραήλ, Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Νεκτάριος Δαργάκης,
δημοσιογράφος
Στέλιος Μιχαηλίδης, Εργατική Αλληλεγγύη
Αίθουσα Α1

Αντίσταση στην Ευρώπη του Πόλεμου (Άλλο Ουκρανία, άλλο Παλαιστίνη)
Λεάνδρος Μπόλιαρης, ιστορικός
Λίλιαν Μπουρίτη, Σοσιαλισμός από τα Κάτω
Αίθουσα Α2

Γυναίκες και Πόλεμος

Κατερίνα Θωίδου, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη
Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός,
Γ.Σ. ΟΕΝΓΕ

5.30μμ-7μμ

Αμφιθέατρο Σάκη Καράγιωργα

Πόλεμος και Επανάσταση. Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός

Γιώργος Γώγος, πρόεδρος
δημενεργατών ΟΛΠ
Γιώργος Πίττας, Εργατική Αλληλεγγύη
Μαρία Στύλλου, Σοσιαλισμός από τα Κάτω
Παρεμβαίνουν:
Βανίνα Τζουντιτσελί, Α2C Γαλλία
Χριστίνε Μπούχοιτς, SVU
Γερμανία
Χαλέο, ακτιβίστρια Μαδρίτη

Έγκλημα στη MOTOR OIL – Απεργία 14/10

Κατέληξαν τελικά και οι δύο εργάτες που οδηγήθηκαν σε σοβαρή κατάσταση στο νοσοκομείο μετά από ισχυρή έκρηξη την Παρασκευή 9/10 στη Motor Oil στους Αγίους Θεοδώρους. Ήταν το τρίτο σοβαρό εργατικό «δυστύχημα» στη Motor Oil μέσα σε έξι χρόνια, που έχει γίνει «ρουτίνα» στις εγκαταστάσεις της εταιρίας.

Η έκρηξη έγινε κατά τη διάρκεια εργασιών προληπτικής συντήρησης, από εξωτερικό συνεργείο και οι δύο εργαζόμενοι που έχασαν τη ζωή τους ήταν «εργολαβικοί». Παρόμοιες ήταν οι συνθήκες στην έκρηξη του 2024, όταν από τύχη δεν υπήρξαν θύματα, ενώ εργαζόμενοι της επιχείρησης και εργολαβικών συνεργείων, προετοίμαζαν τη διαδικασία shut-down σε δεξαμενή για τη συντήρησή της.

Την Τετάρτη 14 Οκτώβρη το **Εργατικό Κέντρο Κορίνθου** έχει καλέσει σε 24ωρη πανκορινθιακή απεργία τους εργαζόμενους σε εργολάβους στον κλάδο της ενέργειας και σε συγκέντρωση στην πόλη στις 11πμ στα «Περιβολάκια» απέναντι από τον ΣΕΠΕ. Την ίδια μέρα καλεί σε 24ωρη απεργία και συμμετοχή στη συγκέντρωση η **Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενέργειας** (ΠΟΕ) σε όλο τον κλάδο, καθώς και το Σωματείο Εργαζομένων στην Ενέργεια.

Στην ανακοίνωσή του το ΕΚΚ θέτει μια σειρά από ερωτήματα: «Τηρήθηκαν όλα τα μέτρα ασφαλείας; Η εντατικοποίηση της εργασίας κατά τις περιόδους shut down όπως έχουν

Εξόρμηση του κλαδικού Σωματείου Εργαζομένων Ενέργειας στην MOTOR OIL για την απεργία.
Φωτό: 902.gr

δείξει πολλές μελέτες ήταν καθοριστικός παράγοντας. Έφταιξε κάποιος άλλος παράγοντας; Απαιτούμε την πλήρη διερεύνηση των αιτιών και την απόδοση ευθυνών όπου αυτές προκύψουν, την ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών, την ουσιαστική εφαρμογή των μέτρων πρόληψης, τη συνεχή εκπαίδευση ΚΑΙ του εργολαβικού προσωπικού, την ενεργό συμμετοχή όλων των εργαζομένων σε ζητήματα υγείας και ασφάλειας... άμεση κατάργηση όλων των αντεργατικών Νόμων που χρησιμοποιούνται σαν άλλοθι για την εντατικοποίηση της εργασίας». Η ΠΟΕ σε ανα-

κοίνωσή της αναδεικνύει τα ίδια αιτήματα τονίζοντας «το ζήτημα της ουσιαστικής εφαρμογής των μέτρων υγείας και ασφάλειας, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια εργασιών συντήρησης και όταν αυτές εκτελούνται από εργαζόμενους εργολαβικών εταιρειών».

«Δεν ήταν ούτε η κακιά η ώρα, ούτε ανθρώπινο λάθος. Ήταν ακόμη μια εργοδοτική δολοφονία στον βωμό του κέρδους των επιχειρήσεων» αναφέρει στο κάλεσμά του στην απεργία, ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης**. «Για την MOTOR OIL, συνεργάτη της σαουδαραβικής Aramco και

έναν από τους μεγαλύτερους προμηθευτές πετρελαίου για τον αμερικανικό στρατό που βάφει με αίμα την Μέση Ανατολή, μπροστά στα κέρδη, οι ανθρώπινες ζωές δεν είναι παρά «παράπλευρες απώλειες».

Είναι φανερό ότι οι εργοδότες και η κυβέρνηση Μητσοτάκη, έχουν μετατρέψει όλους τους χώρους δουλειάς σε BΙΟΛΑΝΤΕΣ. Πριν τρεις μήνες είχαμε την θανατηφόρα έκρηξη στον Ασπρόπυργο. Καθημερινά θρηνούμε οικοδόμους νεκρούς και σκακατεμένους στα μεγάλα οικοδομικά έργα όπως στο Ελληνικό και τον Ελαιώνα. Τα εργοδοτικά εγκλήματα

στους χώρους δουλειάς που βαφτίζονται «εργατικά δυστυχήματα» έσπασαν ρεκόρ 20ετίας με 201 εργάτες νεκρούς μέσα στο 2025 και πηγαίνουμε για αντίστοιχα νούμερα και το 2026. Αυτή είναι η πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη που έχει δώσει «γη και ύδωρ» στα αφεντικά για να μπορούν να εφαρμόζουν τα 13ωρα, και τα ωράρια λάστιχο και έχει διαλύσει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς και το σώμα επιθεωρητών εργασίας.

Να καταδικαστούν οι ένοχοι για το έγκλημα στην MOTOR OIL. Κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση στα αφεντικά για τις επιχειρήσεις που δεν τηρούν τα μέτρα ασφαλείας. Να ανασυγκροτηθεί το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας με μαζικές προσλήψεις επιθεωρητών».

Σε ανακοίνωσή της η ΑΝΤΑΡΣΥΑ τονίζει ότι η έκρηξη «ήταν η 9η από το 2002 κατά τη διάρκεια εργασιών συντήρησης, που έχουν κοστίσει συνολικά 7 νεκρούς και 20 τραυματίες. Το μόνο που ενδιαφέρει την εργοδοσία είναι να προστατεύσει τα υπερκέρδη της. Στο πρώτο εξάμηνο 2026 αυτά έφτασαν στα 689,34 εκατ. ευρώ... Αυτά τα κέρδη έρχονται από τον πόλεμο και την κερδοσκοπία στις συνθήκες των συγκρούσεων σε Μ. Ανατολή, Ουκρανία κ.ά. Από τις προκλητικά υψηλές τιμές των καυσίμων που λεηλατούν το λαϊκό εισόδημα. Και από την υπερεκμετάλλευση, τον ιδρώτα και το αίμα των εργαζομένων...».

Γ.Π.

Συνέχεια από τη σελ. 9

Ακολούθησε ο Νίκος Σμπαρούνης, συγκοινωνιολόγος και εργαζόμενος στο ΜΕΤΡΟ. «Ο καθένας μας πρέπει να δηλώσει ετοιμότητα για δυναμικές κινητοποιήσεις αποτροπής εξώσεων και να λειτουργήσουμε συντονισμένα και με άλλες συλλογικότητες που δραστηριοποιούνται σε αυτή την κατεύθυνση.

Για το ζήτημα του ΜΕΤΡΟ στην Κυψέλη, ο ουσιαστικός αυτοργός της σημερινής καταστροφής είναι ο ψευτοεθνάρχης πριν 75 χρόνια με δύο κινήσεις ανεπανόρθωτου στραγγαλισμού που διέπραξε: Το ξήλωμα του δικτύου τραμ που αναβαθμιζόμενο θα μπορούσε να εξυπηρετήσει μία ηπιότερη οικιστική ανάπτυξη. Και οι τερατώδεις όροι δομήσεως που οδήγησαν στην υπερεκμετάλλευση και του τελευταίου τετραγωνικού μέτρου γης. Εξαιτίας αυτών ήταν μονόδρομος να εξωθηθούμε σε κατασκευή υπογείου Μετρό που, σε τόσο πυκνά κατοικημένη περιοχή, θα προκαλούσε καταστροφές».

Για τη σημασία σύνδεσης της Πρωτοβουλίας με τα συνδικάτα, μίλησε ο **Νίκος Τουρνάς**, εργαζόμενος στην ΑΑΔΕ και μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ. «Πάρα πολλοί εργαζόμενοι είναι θύματα της

Πρωτοβουλία Αγώνα “Κατοικία για Όλους”

στεγαστικής κρίσης και του κόστους στέγης. Ειδικά στο δημόσιο ένας νεοδιόριστος πανεπιστημιακής εκπαίδευσης είναι ζήτημα αν μπορεί να καλύψει στην Αθήνα ενοίκιο μόνος του.

Επίσης υπάρχει και το ζήτημα της εργασιακής στέγης. Η υπηρεσία μου παρατά κτίρια δημόσια και μεταφέρει τους υπαλλήλους σε κτίρια ιδιωτών με τεράστια ενοίκια. Δεν είναι μόνο η σπατάλη, είναι και η κακή τους κατάσταση που μας ανησυχεί. Τα συνδικάτα έχουν δυναμική να προωθούν συζητήσεις σαν αυτή που κάνουμε εδώ σήμερα. Να κάνουμε εκδηλώσεις στους χώρους δουλειάς με ομιλητές της Πρωτοβουλίας. Να έχει παρέμβαση η Πρωτοβουλία στις απεργίες».

Ακολούθησε ο **Πάνος Γκαργκάνας**, από την Εργατική Αλληλεγγύη. «Ο αγώνας είναι ξεκινημένος από κόσμο στις γειτονιές που τώρα παίρνει έμπνευση από την Ισπανία. Η Πρωτοβουλία έχει δυο στόχους. Ο πρώτος είναι να υπάρχει γενικευμένη συμπαράσταση σε κάθε έναν από τους επιμέρους αγώνες. Να μην υπάρχει περιθώριο για τον Χαρδαλιά ή τον Δούκα να παίζουν παιχνίδια με τα Προσφυγικά

ή αντίστοιχα στις εστίες και τα σχολεία να υπάρχει φορέας που δίνει την απαραίτητη στήριξη για να μην απομονώσουν κανένα κομμάτι.

Το δεύτερο είναι ότι υπάρχουν αιτήματα που μπορούμε να τα παλέψουμε μόνο κεντρικά. Καμιά γειτονιά δεν μπορεί από μόνη της να αντιμετωπίσει το ζήτημα της ανασυγκρότησης του ΟΕΚ. Πρέπει να το παλέψουμε όλοι μαζί. Το ίδιο ισχύει με την απαλλοτρίωση των funds. Να πάρει ο ΟΕΚ όλες τις κατοικίες που έχουν στα χέρια τους χωρίς ούτε ένα ευρώ αποζημίωση».

Συνδικάτα

Το πόσο κρίσιμο είναι να μπει το ζήτημα της στέγης στα συνδικάτα, τόνισε και η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ. «Οι υγειονομικοί έχουμε ακόμα τον αναχρονιστικό θεσμό του αγροτικού γιατρού που σημαίνει ότι αναγκάζομαστε να πάμε στην άλλη άκρη του χάρτη με πενιχρούς μισθούς. Τα ίδια ισχύουν στην Αθήνα με τα απλησίαστα ενοίκια. Το να υπάρχει φτηνή και προσβάσιμη οικία στον χώρο που δουλεύεις είναι καθοριστικό.

Είναι κρίσιμο να μπουν τα συνδικατα στη μά-

χη και χρειάζονται πρωτοβουλίες που ανοίγουν τα ζητήματα του ΟΕΚ και του πλαφόν, καθώς και της προστασίας των εργαζομένων. Στις βιομηχανικές ζώνες πχ στα Γιάννενα οι εργάτες στον Μιτσιάκο και την Πίνδο μένουν σε παραπήγματα, αντίστοιχα οι εργάτες γης. Το θέμα αγκαλιάζει όλα τα κομμάτια της εργατικής τάξης και της νεολαίας».

Για περιοχές όπως το Κουκάκι, το Νέο Κόσμο, τα Πετράλωνα, μίλησε η **Δέσποινα Ζούλια**, εργαζόμενη στην ΕΡΤ. «Τα τελευταία χρόνια οι αλλαγές είναι τεράστιες με μαζικό εκτοπισμό κατοίκων. Πρώτα έφυγαν οι μετανάστες που δεν μπόρεσαν να αντέξουν το κόστος. Σιγά σιγά διώχτηκαν οι οικογένειες και τελευταίοι τώρα φεύγουν οι φοιτητές.

Η τουριστικοποίηση του κέντρου απειλεί τις γειτονιές και εξυπηρετεί και έναν επιπλέον στόχο. Επειδή πάντα ήταν μέρη κοινωνικών ζυμώσεων και δεν θέλουν στις πλατείες μας πολιτικές κουβέντες και εκδηλώσεις, προσπαθούν να μας διώξουν. Πρέπει να κρατήσουμε τις γειτονιές μας και αυτό θα γίνει με αγώνες».

Α.Β.

Ένα βαθύ χαράκωμα έχει σχηματιστεί στο ισπανικό κράτος. Ο θάνατος της Μαρικάρμεν Αμπασκάλ στις 7 Οκτώβρη το σφράγισε με αίμα. Τα ανθρωποφάγα funds την πίεζαν για χρόνια και τελικά την έδωξαν από το σπίτι της στις 23 Σεπτέμβρη. Η Μαρικάρμεν είχε γίνει το σύμβολο του κινήματος για τη στέγη, που έχει σαρώσει δρόμους και πλατείες σε όλη τη χώρα. Είναι το σύμβολο των δύο κόσμων.

Από τη μια μεριά οι τραπεζίτες, τα funds, οι μεγαλογαιοκτήμονες και οι εισοδηματίες που δεν διστάζουν να βγαίνουν στην τηλεόραση και να περφηφάνονται για τις δεκάδες και εκατοντάδες διαμερίσματα που έχουν στην κατοχή τους. Από την άλλη, οι οικογένειες που στοιβάζονται σε μικρά διαμερίσματα, στα οποία τίποτα δεν αλλάζει εκτός από το ύψος του ενοικίου που ανεβαίνει διαρκώς και τρώει τους μισθούς. Η Μαρικάρμεν, με αναγνωρισμένη αναπηρία 50% πετάχτηκε έξω από το σπίτι της, όπου ζούσε 71 χρόνια, γιατί τα funds αποφάσισαν πως πρέπει να της αυξήσουν το νοίκι κατά 275%, στα 1650 ευρώ. Από το σπίτι της πήγε κατευθείαν στο νοσοκομείο, και τελικά πέθανε μετά από λίγες μέρες. Είχε προλάβει να στείλει μήνυμα στο κίνημα της Πλάθα ντελ Σολ στη Μαδρίτη, λέγοντάς τους πως αν τη σήκωναν τα πόδια της, θα βρισκόταν εκεί μαζί τους να διαδηλώνει.

Με το που έγινε γνωστός ο θάνατός της, οι διαδηλώσεις ξέσπασαν αυθόρμητα. Οι δρόμοι γέμισαν με νυχτερινές πορείες, οι πλατείες έμειναν φωτισμένες με λαμπαδηφορίες όλο το βράδυ. Ο θυμός έβραζε. Η Δεξιά και η ακροδεξιά είχαν κάνει ένα επιπλέον λάθος. Είχαν προλάβει να βγουν δημόσια, να προσβάλουν και να βρίσουν τη Μαρικάρμεν προσωπικά. Δεν τους έφτανε να επιτίθενται στους διαδηλωτές και την Αριστερά.

Η ηγεσία του φασιστικού Βοξ είχε αποκαλέσει τη Μαρικάρμεν, ξεδιάντροπη τζαμπατζού. Οι φασιστικές συμμορίες έβγαιναν στους δρόμους λέγοντας πως η Μαρικάρμεν είναι μια μαριονέτα του Πέδρο Σάντσεθ για να “αποπροσανατολίσει από την εθνική τραγωδία στη Θέουτα”. “Εθνική τραγωδία” αποκαλούν την άφιξη στον αποικιακό θύλακα στην Αφρική μεταναστών που ρίσκαραν τη ζωή τους, ενώ δεκάδες πνίγηκαν στη θάλασσα. Οι μεγαλοϊδιοκτήτες και τα funds έβγαζαν τους εκπροσώπους τους να αποκαλέσουν την Μαρικάρμεν δούρειο ίππο για τους παράνομους ενοικιαστές που θέλουν να μείνουν τζάμπα στα “σπίτια των νοικοκυraίων”.

Οι δολοφόνοι είχαν λοιπόν όνομα, επίθετο και πολύ φρέσκο το αίμα στα χέρια τους. Τους έπιασε πανικός και τρόμος γιατί το κίνημα βγήκε με ακόμη μεγαλύτερη αυτοπεποί-

ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΗΣ ΜΑΡΙΚΑΡΜΕΝ ΕΧΟΥΝ ΟΝΟΜΑ

Προς τη Γενική Απεργία 11N

Μαδρίτη 8/10, Διαδήλωση χιλιάδων στη μνήμη της Μαρικάρμεν. Φωτό: Getty

θηση. Είχε προηγηθεί η απόφαση των δύο μεγαλύτερων συνομοσπονδιών να κηρύξουν γενική απεργία στις 11 Νοέμβρη. Ενώ η κυβέρνηση του Σάντσεθ είχε ήδη αναγγείλει πως θα πάει πρόωρα στις κάλπες στις 29 του Νοέμβρη.

Δικαιωμένοι

Ο κόσμος στην Πλάθα ντελ Σολ ένωσε δικαιωμένους. Τα μεγάλα συνδικάτα δεν είχαν βγάλει 24ωρη απεργία από το 2012. Αναγκάστηκαν να κινηθούν μετά από την πίεση των δρόμων και του κινήματος για τη στέγη. Δεν ήταν αυθόρμητη επιλογή. Το κίνημα είχε απλώσει παντού το μήνυμα ότι η επόμενη κίνηση πρέπει να είναι η Γενική Απεργία. Με 44 ανθρώπους κατά μέσο όρο να πετούν έξω από τα σπίτια τους κάθε μέρα, ο κόσμος στην Ισπανία έχει μεγάλη εμπειρία από τη στρατηγική της “άμεσης δράσης”, το μπλοκάρισμα των εξώσεων, αλλά είναι προφανές πως δεν φτάνει. Το “Συνδικάτο των Ενοικιαστριών” έκανε βασικό σύνθημα στην τελευταία του μαζική πορεία το “Προς τη Γενική Απεργία”.

Το αμέσως επόμενο πρωινό από το θάνατο της Μαρικάρμεν, οργανώθηκε κοινή Συνέντευξη Τύπου από το Συνδικάτο των Ενοικιαστριών και τα συνδικάτα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Οι μεγάλες συνομοσπονδίες ήταν καλεσμένες και αυτές, αλλά προτίμησαν να παραβρεθούν χωρίς να κάτσουν στο ίδιο τραπέζι. “Δολοφόνησαν τη συντροφισμά μας Μαρικάρμεν”, ξεκίνησε την ομιλία της η επικεφαλής των Ενοικιαστριών. Ο εκπρόσωπος του συνδικάτου Co.bas είπε πως: “Ο θάνατος της Μαρικάρμεν έχει υπεύθυνους και πρέπει να τους καταδείξουμε. Είναι τα funds, οι εισοδηματίες, η Δεξιά, αλλά είναι και η κυβέρνηση που εδώ και οχτώ χρόνια δεν έκανε απολύτως τίποτα για εκείνη και για

όλους τους ανθρώπους που υπέστησαν εξώσεις”.

Όλοι τους κάλεσαν σε σχηματισμό κοινών απεργιακών επιτροπών, σε όλους τους χώρους δουλειάς και σπουδών, για να ξεπεραστεί ο διχασμός των ξεχωριστών συνδικάτων. Τη συμμετοχή τους ανακοίνωσαν τα αριστερά συνδικάτα από τη Χώρα των Βάσκων και τη Γαλικία. Οι μόνοι που προς το παρόν έχουν μείνει απ’ έξω είναι τα κίτρινα, επαγγελματικά συνδικάτα που αναπαράγουν τα χειρήματα της εργοδοσίας, ότι δήθεν τα νοίκια δεν έχουν καμία σχέση με τους εργατικούς χώρους. Την περασμένη βδομάδα, οι οργανώσεις των εργοδοτών απειλούσαν ότι θα ζητήσουν να κηρυχθεί η απεργία παράνομη, μιας και τα αιτήματά της είναι πολιτικά και απευθύνονται στην κυβέρνηση, όχι στα αφεντικά.

Εισέπραξαν αυτό που ζητούσαν, μιας και οι μεγάλες συνομοσπονδίες ανακοίνωσαν πως δίπλα στο αίτημα της στέγης, βάζουν επί ίσοις όρους την αύξηση των μισθών κατά 7% μέσα στο 2027. Τα αντικαπιταλιστικά συνδικάτα πάνε αυτό το αίτημα ακόμη πιο πέρα, συνδέουν την απεργία με όλα τα ανοιχτά μέτωπα των εργατικών χώρων και απαιτούν αυξήσεις τουλάχιστον στο ύψος του πραγματικού πληθωρισμού που πρέπει να λάβει υπόψη του την εκτίναξη της τιμής της κατοικίας, των στεγαστικών δανείων και των νοικιών.

Απεργία Διάρκειας των εκπαιδευτικών στη Μαδρίτη

Είναι μεγάλη δύναμη για αυτές τις συνδέσεις το γεγονός ότι ήταν ήδη προγραμματισμένη μια μεγάλη απεργία διάρκειας από τους εκπαιδευτικούς στη Μαδρίτη που ξεκινάει στις 14 Οκτώβρη. Οι εκπαιδευτικοί συνδέουν την κατάσταση στην κατοικία με την κόλαση στα σχολεία. Όχι μόνο για τους ίδιους τους εκπαι-

δευτικούς που στις μεγάλες και πανάκριβες πόλεις χάνουν τεράστιο κομμάτι των υποτιθέμενων υψηλών μισθών τους. Αλλά για τις οικογένειες των μαθητών που αλλάζουν σπίτια και σχολεία, που συγκατοικούν με συγγενείς, με τα παιδιά να ψάχνουν χώρο για να διαβάσουν ανάμεσα στο διάδρομο και το μπαλκόνι, έχοντας μετά τους “σοφούς” να καταγγέλλουν την εκπαιδευτική διαδικασία που δεν στέκεται στο ύψος των δεικτών της PISA.

Η απεργία στις 11 Νοέμβρη είναι μια νίκη των δρόμων που κατάφεραν να βάλουν σε κίνηση τα συνδικάτα που είχαν κηρύξει κοινωνική ειρήνη σε αντιπαράθεση με την κοινωνική οργή. Το συνδικάτο των Ενοικιαστριών βάζει στην πρώτη γραμμή τα αιτήματα για απαγόρευση των εξώσεων, για ενοικιοστάσιο, κρατική παρέμβαση για μείωση των ενοικίων, περιορισμό στα τουριστικά διαμερίσματα, φορολογία στους μεγαλοϊδιοκτήτες τις τράπεζες και τα funds, απαλλοτρίωση των σπιτιών που μένουν άδεια, απαγόρευση των κερδοσκοπικών αγοραπωλησιών.

Αυτές οι κινητοποιήσεις που απλώθηκαν σα φωτιά σε όλη τη χώρα και μετατράπηκαν σε καταλήψεις πλατειών ήταν που ανάγκασαν την κυβέρνηση να κατεβάσει νόμους και διατάγματα υπέρ των ενοικιαστών. Το μπλοκάρισμα που υπέστησαν οι νόμοι αυτοί στη Βουλή ήταν μια πολυλαπλή αποκάλυψη. Τόσο για τη Δεξιά και τους φασίστες που έδειξαν ανοιχτά την ταύτισή τους με το μεγάλο πλούτο. Αλλά και για την κυβέρνηση, η οποία υποκριτικά έφερε τους νόμους ενώ οχτώ ολόκληρα χρόνια δεν έχει κάνει απολύτως τίποτα, ακόμη και όταν είχε ισχυρότερη πλειοψηφία στη Βουλή. Και τώρα αποδεικνύει την αδυναμία της, λέγοντας πως αντί να δώσει τη μάχη, παραιτείται γιατί χρειάζεται ενδυνάμωση από τις κάλπες. Ενώ όλοι ξέρουν πως οι δημοσκοπήσεις δεν της προβλέπουν ενίσχυση αλλά αποδυνάμωση.

Η ίδια κυβέρνηση δεν έκανε τίποτα για να αντιμετωπίσει την αυξανόμενη επιθετικότητα της Δεξιάς και των φασιστών, πέρα από το να προβάλλει το “νόμο”, την “τάξη” και τις “αξίες της ΕΕ”. Ο αγώνας έφερε τόσα αποτελέσματα μέσα σε λίγες βδομάδες, ενώ η διαχείριση και τα κοινοβουλευτικά παζάρια έφερναν μόνο συμβιβασμούς και ηττοπάθεια.

Τώρα οι φασίστες βγαίνουν με κλασικές φασιστικές συνταγές, κάτι που απέφευγαν για χρόνια στην

Ισπανία. Στέλνουν προβοκάτορες με φασιστικά σύμβολα μέσα στις διαδηλώσεις, οργανώνουν επιθέσεις στην Πλάθα ντελ Σολ, ελπίζουν να προκληθούν επεισόδια και πιέζουν την αστυνομία να διαλύσει τους διαδηλωτές.

Η γραμμή του Σάντσεθ απέναντί τους είναι πολύ αδύναμη. Τους χρησιμοποιεί ως φόβητρο μόνο για να πει πως αν δεν κερδίσει τις εκλογές τα πράγματα θα πάνε χειρότερα. Δεν σγκώνει το γάντι της σύγκρουσης μαζί τους ούτε μέσα στην προεκλογική περίοδο. Η αστυνομία του κεντρικού κράτους είναι αυτή που κλείνει το μάτι στους φασίστες και χτυπάει τους διαδηλωτές για τη στέγη.

Το δίλημμα του Σάντσεθ είναι ανεύθυνο και σκέτη φυγομαχία. Λέει πως ο κόσμος στις 29 Νοέμβρη θα διαλέξει αν θέλει η Ισπανία να γίνει κομμάτι της διεθνούς ανόδου της ακροδεξιάς ή αν θα βοηθήσει να συνεχίσει την διακυβέρνησή της η πιο προοδευτική κυβέρνηση της ιστορίας. Ρίχνει την ευθύνη στον κόσμο και προετοιμάζει την υποστολή της σημαίας σε περίπτωση ήττας, μιας και ο κόσμος θα έχει “Διαλέξει ακροδεξιά”. Η πραγματικότητα είναι πολύ πιο σύνθετη, και παντού εκφράζεται μια πρωτοφανής πόλωση. Υπάρχει πολύς μπερδεμένος και χτυπημένος κόσμος που έχει τσιμπήσει στο δηλητήριο του Βοξ, και χρειάζεται καθαρές απαντήσεις, ταξικές. Όχι κούνημα του δάχτυλου για το πόσο «αμόρφωτος» είναι ο ίδιος και πόσο «ευρωπαίος» είναι ο Σάντσεθ.

Αυτοί που κυβερνάνε οχτώ χρόνια είναι ο Σάντσεθ και η κοινοβουλευτική Αριστερά. Με αυτή την κυβέρνηση είδε ο κόσμος τα νοίκια να εκτοξεύονται. Αυτή η κυβέρνηση είχε υποσχεθεί τέλος στις εξώσεις και δεν έκανε τίποτα. Αυτή η κυβέρνηση κλιμάκωσε τις συνεργασίες της με καθεστώςα όπως του Μαρόκου για το μπλοκάρισμα της μετανάστευσης, για περισσότερες αστυνομικές αποστολές, περισσότερα κρατητήρια-στρατόπεδα, πάνω στα οποία τώρα χτίζουν την επιρροή τους οι φασίστες.

Η 11 Νοέμβρη θα είναι η αρχή. Όπως τόνισαν οι εκπρόσωποι των συνδικάτων στη συνέντευξη τύπου μετά το θάνατο της Μαρικάρμεν Αμπασκάλ, οργανώνουμε στους χώρους για την απεργία, όχι μόνο για να καθορίσουμε το αποτέλεσμα της 29ης, αλλά για να δείξουμε ότι ο αγώνας θα συνεχιστεί ό,τι κι αν γίνει στις κάλπες.

Νίκος Λούντος